

Liahona

Temppeli – muutoksia sydämissä ja kodeissa, s. 24, 28

Lähetystyö, ystävät, perhe – kolme joulumuistoa, s. 40, 43, 44

Neljä lahjaa, joita ei tarvitse paketoita, s. 54

Joulun tähden merkitys, s. 66

© WALTER RANE, KOPIOINTI KIELLETTY

Walter Ranen teos Ilosanoma, suuri ilo

"Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa.

Yhtäkkiä heidän edessään seiso Herran enkeli, --

enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle.

Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra." (Luuk. 2:8–11.)

Liahona, joulukuu 2012

SANOMAT

- 4** Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Löytäkää joulun henki uudelleen
Presidentti Thomas S. Monson
- 7** Kotikäyntiopetussanoma: Kotikäyntiopetus, pelastavaa työtä

KANNESSA

Edessä: valokuva Mesan temppelistä Arizonassa Yhdysvalloissa Candace Read. Takana: valokuva Oaklandin temppelistä Kaliforniassa Yhdysvalloissa Billy Lynn Allen sekä valokuvat valoista ja Sydneyn temppelistä Australiassa Colin Ligertwood.

ERIKOISARTIKKELIT

- 10** Valon ja todistuksen perinne
Vanhin L. Tom Perry
Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ytimenä ovat ihmiset, perheet ja kodit, joita kirkon toiminnat tukevat.
- 16** Jätä vastustaja taaksesi
Vanhin David S. Baxter
Voimme jättää vastustajan taaksemme ja nousta pimeydestä Herran avulla.
- 20** Profeetat joulunaikaan
Laura F. Willes
Kertomukset myöhempien aikojen profeetoista ilmentävät joulun henkeä.
- 24** Pyhiä muutoksia
Aaron L. West
*Erään kukkulan muutos.
Erään perheen muutos.*

32 Käskeyjen pitämisestä tuleva turva ja rauha

Piispa Gary E. Stevenson

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin edustama malli näyttää polun, joka johtaa onneen.

OSASTOT

- 8** Mihin me uskomme: Jeesuksen Kristuksen evankeliumi palautettiin profeetta Joseph Smithin kautta
- 31** Palvelemme kirkossa: Tunsin Hänen rakkautensa palvelemalla muita
Mishelle Wasden
- 36** Myöhempien aikojen pyhien kertomaa
- 74** Kirkon uutisia
- 79** Perheitaideoita
- 80** Kunnes taasen kohdataan: Päivänsäteitä, tiedottamista ja evankeliumin iloa
Vanhin Quentin L. Cook

40

**40 He puhuivat meille:
Joulu teidän keskellänne**

Vanhin Jeffrey R. Holland

**43 Joulukoristeita, Kristuksen
kaltaisia ystäviä**

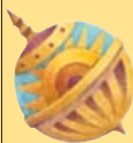
Mary N. Cook

*Vuoden 1984 joulu oli
elämäni käännekohta.*

44 Joulunenäliina

Scott M. Mooy

*Miksi äitini antoi sisarelleni
nenäliinan joka vuosi?*

*Katsopa, löydätkö
tähän numeroon
piilotetun Liahonan.
Vihje: joulukoriste.*

54

**28 Iankaikkiseen perheeseen
keskittyminen**

Mindy Raye Friedman

*Kuinka kahden teini-ikäisen
esimerkki auttoi heidän
vanhempiaan.*

46 Kysymys ja vastaus

*Kuinka vastaan ystäväieni
kysymyksiin temppelistä, kun
en tiedä siitä paljon itsekään?*

**48 Kuinka voimme antaa
lahjoja Kristukselle**

Presidentti Henry B. Eyring

*Kolme lahjaa, jotka voimme
antaa Vapahtajalle ilahdutus-
taaksemme Häntä.*

**49 Juliste: Oi Häntä
kumarramme**

**50 Nuorten voimaksi:
Kysymyksiä treffeistä**

Larry M. Gibson

52 Perheen ansiosta

Hikari Loftus

*Enaw, Erin ja Adina puhuvat
siitä, miksi heidän perheensä
on heille tärkeä.*

**54 Lahjoja, joita ei
voi paketoita**

Elyse Alexandria Holmes

*Tässä on neljä unohtumatonta
lahjaideaa, joita ei tarvitse
paketoita.*

**56 Rivi rivin päälle:
1. Korinttilaiskirje 15:20–22**

**57 Lähetyskentältä:
Me ruokimme nälkäisiä**

Dallin C. Wilcox

**58 Diakonit, jotka kasvavat
yhdessä**

*Nämä kaksi diakonia ovat eri-
laisia, mutta heillä on ainakin
yksi yhdistävä asia.*

60

**59 Erityinen todistaja: Kuinka
minä voin olla Jeesuksen
Kristuksen todistaja?**

Vanhin D. Todd Christofferson

60 Minun lahjani Jeesukselle

Rachel Lynn Bauer

*Kuinka voisini osoittaa
rakastavani Jeesusta?
Löysin vastaukseni kotoa.*

62 Meidän sivumme

63 Loistava ajatus

64 Maailman valo

Kimberly Reid

*Kuinka seimiasetelman äärellä
olevat saattoivat näyttää
onnellisilta, jos kerran Jeesus
ei voinut estää pahoja asioita
tapahtumasta?*

**66 Alkeisyhdistyksen opetuk-
sia kotona: Jeesus Kristus
on Jumalan Poika**

**68 Joulurukous,
johon vastattiin**

Peggy Schonken

*Peggyn perheellä ei
ollut ruokaa jouluksi.*

70 Pienille lapsille

**81 Leikekuvia Mormonin
kirjan kertomuksista**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Hollner, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon
Neuvojat: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden jr., Anthony D. Perkins

Toiminnanjohtaja: David T. Warner
Perhe- ja jäsentuen johtaja: Vincent A. Vaughn
Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg
Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson
Apulaispäätoimittaja: LaRene Porter Gaunt
Julkaisuavustaja: Mellissa Zenteno
Toimittajat: Susan Barrett, Ryan Carr, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Hikari Loftus, Lia McClanahan, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scrott Knudsen
Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson
Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Scott M. Mooy, Brad Teare
Intellectual Property -koordinaattori: Collette Nebeker Aune
Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters
Tuotanto: Connie Bowthorpe Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty
Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick
Levikkijohtaja: Evan Larsen

Kotimaansivut:
Mirkku Karumo
Keltarousku 4, 02730 ESPOO
Puhelin: (09) 592 747
Sähköposti: mirkku.karumo@kolumbus.fi

Jakelu:
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
MSR Filialen
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:
Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20
Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org
Verkkotilaukset: store.lds.org
Vuosittilauhintaa: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuanon, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatin, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalilain, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
December 2012 Vol. 64 No. 12. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Lisää internetissä liahona.lds.org

AIKUISILLE

Luettuasi artikkelin "Profeetat joulunaikaan" (s. 20) voit mennä osoitteeseen christmas.lds.org ja katsoa videoleikkeen "The Coat: A Story of Charity" [Takki – kertomus kristillisestä rakkaudesta] presidentti George Albert Smithin elämästä.

NUORILLE

Kevin ja Jacqueline (ks. s. 28) ovat sisaruksia El Salvadorista. Heillä oli siunaus osallistua kulttuurijuhlaan ennen kuin San Salvadorin temppeli vihittiin. Voit katsoa videon heidän osallistumisestaan tilaisuuteen, mikä muutti heidän elämänsä, osoitteessa lds.org/go/temple12.

Sivulla 50 veli Gibson Nuorten Miesten ylimmästä johtokunnasta vastaa treffejä ja seurustelua koskeviin kysymyksiin. Voit oppia lisää treffeistä ja seurustelusta kohdasta *For the Strength of Youth* osoitteessa youth.lds.org.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Aaronin pappuus, 58

Aktivointi, 28

Esimerkki, 10

Jeesus Kristus, 37, 49, 56, 59, 64, 66, 73

Joulu, 4, 20, 38, 39, 40, 43, 44, 48, 49, 54, 57, 60, 66, 68

Kiitollisuus, 16, 54

Kirkon historia, 20

Kotikäyntiopetus, 7

Kuolema, 39, 64

Kuuliaisuus, 32, 59

Kymmenykset, 24

Kääntymys, 24, 32

Lähetystyo, 40, 57, 80

Mormonin kirja, 8

Onnellisuus, 32

Palautus, 8

Palveleminen, 4, 31, 36, 48, 54, 57

Perhe, 10, 24, 28, 31, 38, 39, 44, 52, 54, 60

Perinteet, 10

Profeetat, 8, 20

Rukous, 68

Siunaukset, 16, 32

Smith, Joseph, 8, 73, 81

Sovitus, 38, 39

Tempellit, 24, 28, 46

Treffit ja seurustelu, 50

Uhraus, 37

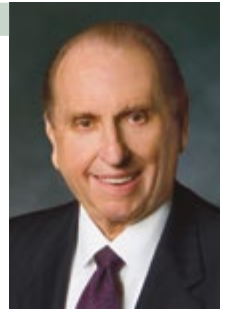
Vastoinkäymiset, 16

Ykseys, 58

Ylösnousemus, 56, 64

Ystävällisyys, 4, 36, 37, 44, 48, 60, 68, 70

Presidentti
Thomas S. Monson

LÖYTÄKÄÄ jouluun henki uudelleen

Vuosia sitten ollessani nuori vanhin minua pyydettiin muiden mukana Salt Lake Cityssä olevaan sairaalaan antamaan siunauksia sairaille lapsille. Kun saavuimme sinne, huomasimme joulukuusen kirkkaine ja ystävällisine valoineen ja näimme sen oksien alla huolella paketoituja lahjoja. Kuljimme sitten käytävillä, joiden varrella oli pieniä poikia ja tyttöjä – jotkut käsi tai jalka kipsattuna, toiset jonkin sellaisen taudin vaivaamina, jota ei ehkä kovin helposti parannettaisi – tervehtimässä meitä hymyilevin kasvoin.

Eräs pieni, vakavasti sairas poika kysyi minulta: ”Mikä sinun nimesi on?”

Kerroin hänelle nimeni, ja hän kysyi: ”Voisitko sinä antaa minulle siunauksen?”

Siunaus annettiin, ja kun olimme lähdössä hänen vuoteensa ääreltä, hän sanoi: ”Kiitoksia oikein paljon.”

Muutaman askeleen kuljetuamme kuulin hänen sitten sanovan: ”Ai, veli Monson, hyvää joulua sinulle.” Silloin hänen kasvoilleen välähti loistava hymy.

Sillä pojalla oli joulun henki. Joulun henki on jotakin, mitä toivon meillä kaikilla olevan sydämessämme ja elämässämme, ei vain tänä tietynä aikana vaan myös läpi vuoden.

Kun meillä on joulun henki, me muistamme Häntä, jonka syntymäjuhlaa me vietämme tähän aikaan vuodesta. ”Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt

Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra.” (Luuk. 2:11.)

Meidän aikanamme joulunvietossa on lahjojen antamisen hengellä suuri rooli. Meidän kannattaisi ehkä kysyä itseltämme: ”Mitä lahjoja Herra haluaisi *minun* antavan Hänelle tai muille tänä tärkeänä aikana vuodesta?”

Saanan sanoa, että meidän taivaallinen Isämme haluaisi jokaisen meistä antavan Hänelle ja Hänen Pojalleen kuuliaisuuden lahjan. Minusta tuntuu myös, että Hän pyytäisi meitä jakamaan omastamme eikä olemaan itsekkäitä tai ahneita tai riidanhaluisia, kuten Hänen kallisarvoinen Poikansa esittää Mormonin kirjassa:

”Sillä totisesti, totisesti minä sanon teille, että se, jossa on kiistelyn henki, ei ole minusta vaan on Perkeleestä, joka – – yllyttää ihmisten sydämet kiistelemään vihaisina keskenään.

Katso, minun oppini ei ole yllyttää ihmisten sydämiä vihaisina toisiaan vastaan, vaan minun oppini on, että sellaisen on loputtava.” (3. Nefi 11:29–30.)

Tällä suurenmoisella aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudella mahdollisuutemme rakastaa ja uhrata aikaamme ovat todellakin rajattomat, mutta se on myös katoavaa. Tänäkin päivänä on sydämiä ilahdutettavana, ystävällisiä sanoja lausuttavana, tekoja tehtävänä ja sieluja pelastettavana.

Joku, joka tiedosti hyvin joulun hengen, on kirjoittanut:

Minä olen joulun henki.

Tulen köyhään kotiin ja saan kalpeakasvoisten lasten silmät suuriksi iloisesta ihmetyksestä.

Saan saiturin tiukan nyrkin hellittämään otteensa ja maalaan samalla kirkkaan läikän hänen sieluunsa.

Saan vanhukset nuortumaan jälleen ja nauramaan entiseen iloiseen tapansa.

Pidän romanttisuuden elävänä lapsuusajan muistoissa ja elävöitän unta taiasta kudotuin unikuvin.

Saan innokkaat jalat kiipeämään pimeissä portaikoissa kukkuraisten korien kera ja jättämään jälkeensä sydämiä täynnä ihmetystä maailman hyvyydestä.

Saan tuhlaajapojan jättämään hetkeksi hurjat, tuhlailevat tapansa ja osoittamaan huolissaan olevalle läheiselleen jonkin pienen eleen, joka saa ilon

kyyneleet vuotamaan – kyyneleet, jotka pesevät pois murheen syvät juonteet.

Tulen pimeisiin vankityrmiin ja muistutan parkkiintuneita miehiä siitä, miten asiat olisivat voineet olla, ja osoitan kohti tulevia hyviä aikoja.

Saavun lempeästi tuskan hiljaiseen, valkeaan tyyssijaan, ja huulet, liian heikkoina puhumaan, värisevät vain sanatonta, paljonpuhuvaa kiitollisuutta.

Tuhansin tavoin saan väsyneen maailman kohottamaan katseensa Jumalan kasvoihin ja unohtamaan pieneksi hetkeksi vähäpätöiset ja kurjat asiat.

Minä olen joulun henki.¹ ■

Toivon, että jokainen meistä löytää uudelleen joulun hengen – Kristuksen Hengen.

VIITE

1. E. C. Baird, "Christmas Spirit", julkaisussa *Illustrations Unlimited*, toim. James S. Hewitt, 1988, s. 81.

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Kun kerrot perheelle presidentti Monsonin sanomasta, voit korostaa hänen esittämänsä kysymystä siitä, millaisia lahjoja Herra haluaisi meidän antavan Hänelle tai muille tänä aikana. Kehota perheenjäseniä kirjoittamaan muistiin ajatuksiaan ja ideoitaan (tai pieniä lapsia piirtämään kuva) siitä, kuinka he voisivat "löytää uudelleen joulun hengen – Kristuksen hengen".

Täydellinen jouluaatto

Jerie S. Jacobs

Lapsuudessa yksi vuoden kohokohdista oli jouluaatto. Teimme koko perhe yhdessä pizzaa, kiersimme laulamassa joululauluja ja kokoonnuimme sitten jouluhartauteen. Lauloimme kirkon lauluja neliäänisyyttä tapaillen ja kajauttelimme joululauluja omalaatuisella soitinkokoonpanollamme. Isä päätti illan aina jouluisella ajatuksella, joka sai meidät onnen kyyneliin. Jouluaatto oli parasta, mitä elämässä saattoi olla.

Kun olin vähän vanhempi, äitini alkoi huolehtia pienestä naapuristamme Kellystä. Kelly tuli meille joka päivä koulun jälkeen, kun hänen äitinsä Patty oli töissä. Kelly seurasi minua kuin koiranpentu – äänekkäänä ja vaativana. Tunsin aina helpotusta, kun Patty haki tyttärensä ja kotini ja perheeni pääsi rauhaan.

Kerran joulukuussa olin kauhuissani, kun äiti kutsui Pattyn ja Kellyn meille jouluaatoksi. *Minun* jouluaatokseni. Äiti hymyili ja vakuutti minulle: ”Se ei muuta mitään.” Mutta minä tiesin kyllä. He söisivät koko pizzamme. Kelly tekisi pilaa meidän laulamistamme. Alistuin kokemaan kaikkien aikojen kamalimman jouluaaton.

Kun aattoilta tuli, Patty ja Kelly tulivat meille ja me keskustelimme ja nauroimme ja lauloimme. Äitini oli oikeassa. Se *oli* täydellistä. Keskiyöllä he kiittivät meitä ja lähtivät haikein mielin kotiinsa. Menin vuoteeseen sydän täynnä rakkautta ja kiitollisuutta. Huomasin, etteivät joulun kaikkein kallisarvoisimmat lahjat vähene, kun ne jaetaan toisten kanssa. Sen sijaan ne tulevat suloisemmiksi ja moninkertaisuudet, kun annamme niitä toisille.

LAPSILLE

Viisi joululahjaa

Presidentti Monson sanoi, että me voisimme ajatella, mitä lahjoja Herra haluaisi meidän antavan Hänelle tai muille.

Ympyröi kuvasta viisi lasta, jotka palvelevat muita. Kuinka heidän tekonsa ovat lahjoja Jeesukselle?

Tutkikaa rukoillen tätä aineistoa ja keskustelkaa siitä sopivalla tavalla niiden sisarten kanssa, joiden luona käytte. Käyttäkää artikkelin kysymyksiä apuna vahvistaaksenne sisarianne ja tehdxksenne Apyyhdistyksestä aktiivisen osan omaa elämäänne.

Kotikäyntiopetus, pelastavaa työtä

Kotikäyntiopetus antaa naisille mahdollisuuden huolehtia toisistaan sekä vahvistaa ja opettaa toisiaan – se on todellakin pelastavaa työtä. Kotikäyntiopetuksen avulla sisaret toimivat Vapah-tajan puolesta ja auttavat valmistamaan naisia saamaan iankaikkisen elämän siunaukset.

”Meidän on määrä ’varoittaa, selittää, kehottaa ja opettaa ja kutsua [toisia] tulemaan Kristuksen luokse’ (OL 20:59), niin kuin Herra sanoi ilmoituksessaan”, sanoi presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985). Hän sanoi lisäksi: ”Teidän todistuksenne on verraton keino.”¹

Kun me kotikäyntiopettajat lisäämme tietoaamme evankeliumin totuuksista, meidän todistuksemme vahvistuu ja tukee sisaria, jotka valmistautuvat menemään kasteelle ja saamaan konfirmoinnin. Me autamme uusia jäseniä kiinnittymään evankeliumiin. Meidän vierailumme ja rakkautemme auttaa ”[voittamaan] takaisin ne, jotka ovat joutuneet harhateille [ja lämmittämään] niiden sydäntä, jotka ovat kylmenneet evankeliumille”². Ja me kannustamme sisaria tulemaan Kristuksen luokse temppelityötä tekemällä.

Presidentti Kimball sanoi kotikäyntiopettajille: ”Teidän on määrä pelastaa sieluja, ja kuka tietää, vaikka monet erinomaisista aktiivisista kirkon jäsenistä olisivat aktiivisia tänä päivänä siitä syystä, että te kävitte heidän kodissaan

ja annoitte heille uuden näkemyksen, uuden ymmärryksen. Te veditte verhon syrjään. Te laajensitte heidän näköalaansa. – –

Te ette nimittäin pelasta ainoastaan näitä sisaria vaan ehkäpä myös heidän aviomiehensä ja heidän kotinsa.”³

Pyhistä kirjoituksista poimittua

OL 20:59; 84:106; 138:56

Mitä voin tehdä?

1. Kuinka Apyyhdistys valmistaa minua saamaan iankaikkisen elämän siunaukset?

2. Mitä voin tehdä lisätäkseen vastuullani olevien sisarten uskoa?

Usko, Perhe,
Auttaminen

Historiastamme poimittua

Kun profeetta Joseph Smith järjesti Apyyhdistyksen, hän sanoi, että naisten tulee paitsi pitää huolta köyhistä myös pelastaa sieluja. Hän opetti myös, että naisilla kirkossa on keskeisiä tehtäviä taivaallisen Isän pelastussuunnitelmassa.⁴ Profeetta Joseph Smithin opettamien periaatteiden opetuksella me Apyyhdistyksen sisaret voimme työskennellä yhdessä valmistaessamme naisia ja heidän perheitään Jumalan suurimpiin siunauksiin.

Presidentti Brigham Young (1801–1877) sanoi: ”Olkoon meillä myötätuntoa toinen toistamme kohtaan, ja vahvat hoivatkoott hellästi heikkoja, jotta nämä saisivat voimaa, ja näkevät taluttakoot sokeita, kunnes he voivat itse nähdä tiensä.”⁵

VIITTEET

1. Julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apyyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 123.
2. Eliza R. Snow, julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 89.
3. Julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 124–125.
4. Ks. julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 179.
5. Julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 113.

JEESUKSEN
KRISTUKSEN
EVANKELIUMI
PALAUTETTIIN

PROFEETTA JOSEPH SMITHIN KAUTTA

Vapahtajan ristiinnaulitsemisen ja Hänen apostoleidensa kuoleman jälkeen ihmiset muuttivat joitakin evankeliumin oppeja ja toimituksia. Vaikka monet hyvät ihmiset uskoivat Jeesukseen Kristukseen ja yrittivät ymmärtää ja opettaa Hänen evankeliumiaan, totuuden täyteys ei enää ollut saatavissa. Lopputuloksena oli eriasteista luopumusta jäljellä jääneiden kristittyjen keskuudessa. Vaikka heillä oli monia totuuksia, yhdelläkään heistä ei ollut Kristuksen oppien täyteyttä, toimituksia tai pappetta.

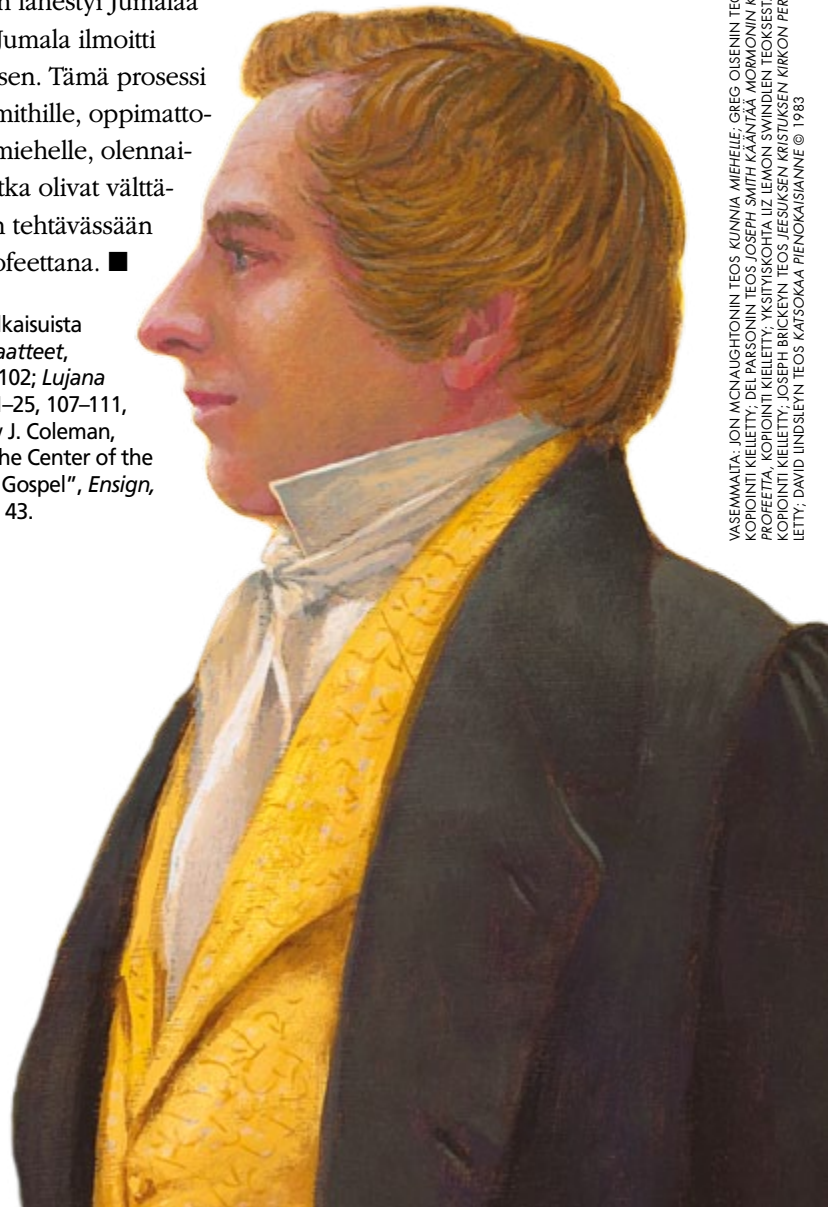
Taivaallinen Isämme tiesi, että tämä vähittäinen totuuden menetys tapahtuisi, joten Hän säilytti Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteen Raamatun kaltaisessa muinaisten pyhien kirjoitusten kokoelmassa. 1800-luvun alkupuolella taivaallinen sanansaattaja nimeltään Moroni johdatti Joseph Smithin paikkaan, jossa nämä pyhät kirjoitukset olivat olleet piilossa vuosisatojen ajan. Tuo kultalevyille kirjoitettu aikakirja sisälsi profeettojen kirjoituksia, jotka kertoivat Jumalan kanssakäymisestä joidenkin Amerikan mantereiden muinaisten asukkaiden kanssa. Profeetta Joseph Smith käänsi noilla levyillä olevat kirjoitukset Jumalan lahjan ja voiman avulla. Tämä

aikakirja on Mormonin kirja – toinen todistus Jeesuksesta Kristuksesta.

Mormonin kirjan käännöstyö tarjosi Joseph Smithille koulutuksen Jumalan opeista – Henki oli hänen opettajanaan ja Mormonin kirja hänen oppikirjanaan. Kun Joseph Smithillä oli kysymys, hän lähestyi Jumalaa rukouksessa ja Jumala ilmoitti hänelle vastauksen. Tämä prosessi opetti Joseph Smithille, oppimattomalle nuorelle miehelle, olennaisia totuuksia, jotka olivat välttämättömiä hänen tehtävässään palautuksen profeettana. ■

Saat lisää tietoa julkaisuista *Evankeliumin periaatteet*, 2009, s. 89–95, 97–102; *Lujana uskossa*, 2005, s. 21–25, 107–111, 167–171; sekä Gary J. Coleman, "Jesus Christ Is at the Center of the Restoration of the Gospel", *Ensign*, marraskuu 1992, s. 43.

Me uskomme, että Joseph Smith oli Jumalan profeetta, mutta me kumarramme ja rukoilemme taivaallista Isäämme ja Hänen Poikaansa Jeesusta Kristusta.

VASEMMALTA: JON MCNAUGHTONIN TEOS KUNNIA MIEHELE; GRÉG OLESENIN TEOS JOSEPH SMITHIN ENSIMMÄINEN NÄKY; KOPIOINTI KIELLETTY; DEL PARSONIN TEOS JOSEPH SMITH KÄÄNTÄÄ MORMONIN KIRJAA © 1996; DAVID LINDSLEYN TEOS HERRAN PROFEETTA, KOPIOINTI KIELLETTY; YKSITYISKOHTA LIZ TEMON SWINDEN TEOKSESTA MEIKSIEDEN PAPPEDEN PALAUTUS, KOPIOINTI KIELLETTY; JOSEPH BRICKEN TEOS JEESUKSEN KRISTUKSEN KIRKON PERUSTAMINEN VUONNA 1830, KOPIOINTI KIELLETTY; DAVID LINDSLEYN TEOS KATSOKAA PIENOKAISIANNE © 1983

Profeetta Joseph Smith todistaa

1. "Olin tosiaankin nähnyt valon, ja tuon valon keskellä näin kaksi Persoonaa, ja he todella puhuivat minulle; ja vaikka minua vihattiin ja vainottiin siksi, että olin sanonut nähneeni näyn, se oli kuitenkin totta –. Tiesin sen, ja minä tiesin, että Jumala tiesi sen, enkä voinut sitä kieltää enkä uskaltanutkaan sitä tehdä."¹

2. "Jumalan voimalla minä käänsin Mormonin kirjan hieroglyfeistä tietämyksellä, jota maailmalla ei ollut, ja tässä suurenmoisessa tapauksessa olin yksin, oppimaton nuorukainen, uusine ilmoituksineni taistelemassa 1800-luvun maallista viisautta ja yleistä tietämättömyyttä vastaan."²

3. "Sanoin veljille, että Mormonin kirja on virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme lakikivi ja että ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla."³

4. "Minulla – on viimeisen valtakunnan avaimet, jossa on kaiken täyttymisen taloudenhoitokausi, josta on puhuttu kaikkien pyhien profeettojen suulla maailman alusta asti Melkisedekin pappisuuden sinetöimisvoiman alla."⁴ (Ks. OL 27:12–13.)

5. "Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko perustettiin suoralle ilmoitukselle kuten pyhien kirjoitusten mukaan – Jumalan kirkko on aina perustettu, ja Jumalan tahdon ja siunausten kautta minä olen ollut tähän saakka väline Hänen käsissään viemässä eteenpäin Siionin asiaa."⁵

6. "[Mormonin kirja] kertoo meille, että Vapahtajamme ilmestyi tällä [Amerikan] mantereella ylösnousemuksensa jälkeen, että Hän juurrutti tänne evankeliumin koko täyteydessään ja runsaudessaan ja voimassaan kaikkine siunauksineen."⁶

VIITTEET

1. JS–H 25.
2. *Kirkon presidenttien opetus: Joseph Smith*, 2007, s. 63.
3. *Ibid.* s. 66–67.
4. *Ibid.* s. 534.
5. *Ibid.* s. 202.
6. *Ibid.* s. 66–67.

Pitäkää huoli, että luotte antoisan ympäristön, jossa perheenne voi odottaa innolla erityisiä aikoja vuodesta, jolloin perinteet yhdistävät teitä suurenmoisena iankaikkisena perheyksikkönä.

VALON JA TODISTUKSEN PERINNE

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on todella maailmanlaajuinen uskonto. On kuitenkin tärkeää ymmärtää, ettei kirkosta olisi koskaan voinut tulla sitä, mitä se on tänä päivänä, ilman erään suurenmoisen kansakunnan, Amerikan yhdysvaltojen, syntyä. Herra valmisti uuden maan, joka vetäisi puoleensa maailman kansoja, jotka etsivät vapautta ja uskonnonvapautta. Tätä uutta maata siunattiin vahvoilla johtajilla, jotka kokivat velvollisuudekseen perustaa hallinnon, joka salli ihmisten palvella Jumalaa oman omantuntonsa mukaisesti.

Yhdysvaltojen perustajat uskoivat, että uskonto kuului olennaisena osana vahvan hallinnon perustamiseen. Monet maailman ihmisistä ovat kuitenkin unohtaneet uskonkäsitysten keskeisen merkityksen hallinnon menettelytapojen, lakien ja sääntöjen muodostamisessa. Monet amerikkalaiset eivät esimerkiksi ymmärrä, että perustajat uskoivat, että uskonnolla olisi yhtä tärkeä rooli meidän aikamme kuin sillä oli heidän aikanaan. Perustajat eivät pitäneet uskontoa ja moraalisuutta älyllisenä harjoituksena – he julistivat määrätietoisesti, että se kuuluu olennaisena osana hyvään hallintoon ja ihmiskunnan onnellisuuteen.

Yhdysvaltojen ensimmäinen presidentti George Washington esitti tämän kannan jäähyväispuheessaan. Hän sanoi:

”Kaikille niille ominaisuuksille ja tavoille, jotka johtavat poliittiseen menestykseen, uskonto ja moraalit ovat välttämätön tuki. – – Suhtautu-
kaamme varoen siihen oletukseen, että moraalit voidaan säilyttää ilman uskontoa. – – Sekä järki että kokemus estävät meitä otaksumasta, että kansallinen moraalit voisi vallita ilman uskonnollista periaatetta.

On varsin totta, että hyve tai moraalit on välttämätön alku kansan hallinnolle.”¹

Yhdysvallat on luvattu maa, josta profetoitiin Mormonin kirjassa – paikka, jossa jumalallinen johdatus ohjasi innoitettuja miehiä luomaan tarvittavat olosuhteet Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautukselle. Juuri Amerikan yhdysvaltojen synty vei päätökseen suuren luopumuksen – aikakauden, jolloin maailmaa pimensi profettojen ja

*Minkä puoleen
käännyin, kun
haluan oppia
rakentamaan
hengellisen turvan
varasuunnitelman
perhettäni varten?
Minä käännyin
kirkon puoleen
– sen rakennus-
telineen puoleen,
jonka avulla
rakennan ian-
kaikkisen perheen.*

ilmoitetun valon puute Ei ole sattumaa, että ensimmäisen näyn ihana aamu koitti vain muutamia vuosikymmeniä Yhdysvaltojen perustamisen jälkeen.

Ensimmäinen näky aloitti ilmoitetun totuuden tulvan. Tieto jumaluuden luonteesta palautettiin. Uudet käännetyt pyhät kirjoitukset antoivat toisen todisteen ja todistuksen Jeesuksesta Kristuksesta. Pappisuuden palautus antoi ihmiskunnalle uudelleen voiman ja valtuuden toimia Jumalan puolesta suorittamalla pappisuuden toimituksia ja perustamalla Jeesuksen Kristuksen kirkon jälleen maan päälle. Meillä on siunaus olla palautetun kirkon jäseniä.

Hengellisen turvan suunnitelma

Yksi palautetun kirkon siunauksista on elävät profeetat. Presidentti Harold B. Leellä (1899–1973) oli kauniin selkeä ymmärrys asioiden tärkeysjärjestyksestä. Hän opetti: ”Suuri osa siitä, mitä teemme organisaation puitteissa [kirkossa], on siten rakennustelineitä pyrkiessämme rakentamaan ihmistä,

emmekä saa erehtyä luulemaan rakennustelineitä sieluksi.”²

Presidentti Lee ei väheksynyt kirkon roolia miesten, naisten ja perheiden pelastamisessa. Sen sijaan hän opetti voimallisesti, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ytimenä ovat ihmiset, perheet ja kodit, joita kirkon toiminat tukevat.³ Kirkko on siten se rakennusteline, jonka avulla rakennamme iankaikkisia perheitä.

Minä kuulun erääseen oksaan Wingin perheen sukupuussa. Wingin perheen jäsenet omistavat yhä vanhimman Uudessa-Englannissa rakennetun talon, joka on pysynyt saman suvun omistuksessa. Sen nimi on Old Fort House, vanha linnake. Se oli Stephen Wingin ja hänen perheensä kotitalo, kun he olivat tulleet Amerikkaan noin vuonna 1635.

Talon keskiosa rakennettiin suomaan turvaa. Sen yli puoli metriä paksut seinät on tehty veistetyistä tammihirsistä, jotka on isketty maahan tyypillisen Uuden-Englannin kasarmirakennuksen tapaan. Siinä on kaksi erillistä seinää. Seinien väli on täytetty hiekkakivellä suojaksi nuolilta ja luodeilta. Linnake oli asuintalon keskus. Kun Wingin perhe kasvoi, alkuperäisen linnaketalon sivuille rakennettiin lisätilaa. Mutta linnake oli edelleen heidän turvansa, heidän turvapaikkansa.

Ehkä jokaisen meistä pitäisi harkita omaksi hengelliseksi turvaksemme sellaisten rakennelmien rakentamista, jotka olisivat vapaita maailman vaikutuksilta – paikkoja, joissa voisimme suojella perheenjäseniä ja opettaa heille, kuinka he voivat kohdata sellaisen maailman tarjoamia haasteita, joka alati uhkaa evankeliumin keskeisiä arvoja. Olen mieluummin optimistinen, joten toivon edelleen myönteistä muutosta maailmassa. Mutta olen myös realistinen, joten teen varasuunnitelman siltä varalta, ettei myönteisiä muutoksia tapahtuisi. Minun hengellisen turvan varasuunnitelmani

täytyy vastata kaikkeen siihen – sekä hyvään että pahaan – mitä eri tiedotusvälineet suoltavat. Minkä puoleen käännyn, kun haluan oppia rakentamaan sellaisen hengellisen turvan varasuunnitelman perhettäni varten? Minä käännyn kirkon puoleen – sen rakennustelineen puoleen, jonka avulla rakennan iankaikkisen perheen.

On kaksi pääsyttä, joiden vuoksi arvostan presidentti Leen vertausta kirkosta rakennustelineenä iankaikkisia perheitämme varten. Ensiksi, se auttaa minua ymmärtämään, mitä kirkko on. Toiseksi, ja se on yhtä tärkeää, minä ymmärrän, mitä kirkko ei ole.

Kirkkoa rakennustelineenä kuvaavat ehkäpä parhaiten sanat, jotka profeetta Joseph Smith lausui tehtävästään kirkon johtajana. Hän sanoi: ”Minä opetan heille oikeita periaatteita, ja he hallitsevat itse itseään.”⁴ Iankaikkiset periaatteet ovat se rakennusteline, jonka kirkko tarjoaa. Nuo iankaikkiset periaatteet ovat juurtuneet syvälle Jumalan valtakunnan oppeihin ja ne kuvastuvat Hänen iankaikkisesta onnensuunnitelmastaan. Me kirkon jäsenet kokoonnumme opettamaan ja oppimaan toisiltamme vanhurskauden periaatteita ja saamaan pelastavat toimitukset, jotta rakennusteline olisi tukeva ja vakaa, kun rakennamme omaa iankaikkista perhettäme.

Huomatkaa, ettei kirkon ole tarkoitus tehdä vanhempien työtä; sen sijaan se ohjaa vanhempien työtä. Kirkko tarjoaa iankaikkisen mallin. Iankaikkisen perheen rakentajina meille vakuutetaan lupauksin, että jos rakennamme tämän iankaikkisen mallin mukaisesti, meidän ponnistelumme voivat suoda haluamme turvan ja varjeluksen rakkaillemme.

Meidän haasteenamme on käyttää kirkkoa rakennustelineenä niin, että rakennamme perheen, joka on hengellisesti yhtä vahva tai vahvempi kuin Old Fort House on lujatekoinen. Miten teemme sen?

Perinteiden tärkeys

Minä uskon, että perheen perinteet ovat kuin veistettyjä tammihirsiä, jotka iskettiin maahan Old Fort Housea rakennettaessa. Pitäkää perheen perinteiden – juhlaperinteiden, syntymäpäivä-, sunnuntai- ja päivällisperinteiden – kunnioittamista sekä uusien keksimistä erittäin tärkeänä asiana koko elämänne ajan. Kunnioittakaa niitä, kirjoittakaa niitä muistiin ja huolehtikaa siitä, että noudatatte niitä. Tutkimukset osoittavat, että syynä siihen, miksi nuoret liittyvät jengeihin, on perinne ja rituaali, joka liittyy yhteenkuuluvuuteen jonkin itseään suuremman kanssa. Juuri sitä perheen tulisi olla. Pitäkää huoli, että luotte antoisan ympäristön, jossa perheenne voi odottaa innolla erityisiä aikoja vuodesta, jolloin perinteet yhdistävät teitä suurenmoisena iankaikkisena perheyksikkönä.

Ymmärtäkää, ettei se ole yksinkertainen eikä helppo ratkaisu. Aivan kuten Roomaa ei rakennettu päivässä, ei rakenneta perheen perinteitäkään. Perheen perinteet voivat tarjota perustavaa ja pysyvää tukea, mutta niiden ympärille pitää rakentaa paljon muuta. Ehkä perheen perinteet toimivat vain silloin kun ne antavat oman roolin jokaiselle perheenjäsenelle ja kun niiden rakentamiseksi ponnistellaan yhdessä. Se tarkoittaa, että perheenjäsenet pitää viettää aikaa yhdessä ja oppia tekemään työtä yhdessä. Mitä perheisiin tulee, ei ole olemassa laatuaikaa ilman tiettyä aikamäärää.

Kun ajattelette työpaikan hankkimista, miettikää esimerkiksi sitä, kuinka paljon aikaa työ teiltä vaatii päivittäin. Onko työ sitä, että teette 14-tuntisia työpäiviä ettekä pääse kotiin, ennen kuin lapset ovat nukkumassa? En tarkoita, että sellaiset työtilaisuudet olisivat mahdollisia, mutta jos valitsette sellaisen, teidän täytyy löytää luovia tapoja pysyä yhteydessä perheenne kanssa. Kirkon rakennusteline

Perheen perinteet toimivat vain, kun ne antavat oman roolin jokaiselle perheenjäsenelle ja kun niiden rakentamiseksi ponnistellaan yhdessä. Se tarkoittaa, että perheenjäsenet pitää viettää aikaa yhdessä ja oppia tekemään työtä yhdessä.

Meidän täytyy olla rohkeita julistuksissamme ja todistuksessamme Jeesuksen Kristuksen jumalallisuudesta. Me haluamme muiden tietävän, että me uskomme, että Hän on koko ihmiskunnan historian keskushahmo.

auttaa muistuttamaan teitä asioiden iankaikkisesta tärkeysjärjestyksestänne.

Omaksi urakseni valitsin vähittäismyyntialan. Meidän liikkeemme olivat avoimena kuutena päivänä viikossa aamukymmenestä iltakymmeneen. Tavallinen työpäiväni kesti ainakin kymmenen tuntia, joskus 12 tai 15. Minun täytyi olla todella tarkka, että minulla oli aikaa lapsilleni, ja uskon, että jatkuva kirkon näkeminen rakennustelineenä muistutti minua asioiden iankaikkisesta tärkeysjärjestyksestäni.

Annoin esimerkiksi kaikkien lasteni työskennellä osa-aikaisesti liikkeissämme. Vanhimalla tyttärelläni oli tapana tulla päivittämään myyntilukemat niin, että myyntitulokseni oli aina ajan tasalla ja saatoin tehdä vuosikoh- taisia vertailuja. Poikani työskenteli kesällä

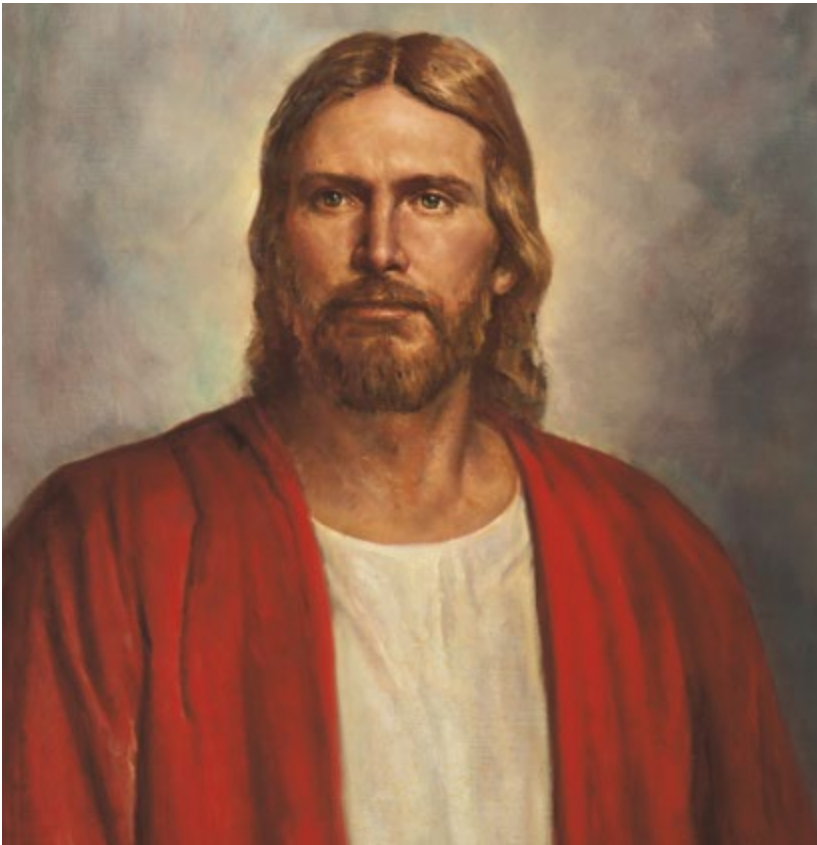
ostoreskontran parissa. Opetin nuorimmalle tyttärelleni, kuinka kassakonetta käytetään, jotta hän saattoi toimia osa-aikaisena kassanhoitajana. Se antoi meille tilaisuuden nähdä toisiamme päiväsaikaan, syödä yhdessä lounasta monena päivänä viikossa ja viettää kallisarvoista kahdenkeskistä aikaa yhdessä. Parasta yhteistä aikaa oli päivittäinen edestakainen työmatka.

Rakennusteline työelämäämme varten

Minä uskon myös, että kirkko voi tarjota rakennustelineen työelämäämme varten. Me Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet edustamme Vapahtajaa ja Hänen kirkkoaan. Meille ei riitä, että olemme yhtä hyviä kuin joku muu jostakin toisesta kirkosta. Presidentti George Albert Smith (1870–1951) opetti tämän läksyn sanoessaan:

”Kuluneen vuoden aikana minulla on ollut etuoikeus tavata muutamia kirkkoomme kuulumattomia miehiä, jotka asuvat tässä yhteisössä [Salt Lake Cityssä], ja keskustella heidän kanssaan evankeliumista. Yksi miehistä on asunut täällä 20 vuotta, elää moitteetonta elämää, on hyvä kansalainen ja erinomainen liikemies ja suhtautuu ystävällisesti jäseniimme. Hän kertoi minulle, että hän on – tullut siihen tulokseen, että olemme yhtä hyviä kuin naapurimme, jotka kuuluvat muihin kirkkoihin. Hän ei nähnyt meissä mitään eroa.

Haluan sanoa teille, veljeni ja sisareni, etten ottanut sitä kohteliaisuutena. Jos Jeesuksen Kristuksen evankeliumi ei tee minusta parempaa ihmistä, niin en ole kehittynyt siten kuin minun pitäisi, ja jos naapurimme, jotka eivät ole tämän kirkon jäseniä, voivat elää keskuudessamme vuodesta toiseen näkemättä mitään todisteita siitä, mitä hyötyä Jumalan käskyjen pitämisestä elämässämme koituu, niin Israelissa tarvitaan uudistumista.”⁵

Kirkon temppelikelpoisen jäsenen tulisi aina erottua muista, kuuluipa hän mihin ammattiryhmään hyvänsä. Uskaltakaa olla erilaisia. Älkää koskaan pelätkö loukkaavanne muita, kun elätte kirkon tasovaatimusten mukaan. Lupaam teille, että kun elätte temppeleisuosituksen tasovaatimusten mukaan, se on teille siunaukseksi eikä se ole teille koskaan haitaksi, olittepa millaisessa tilanteessa hyvänsä.

Heijastakaa Vapahtajan valoa

Kun luen ja katselen uutisia päivittäin, olen järkyttynyt niistä vaikeuksista, joita luomme itsellemme. Kun ajat ja tilanteet muuttuvat ja tulevat monimutkaisemmiksi, tuntuu olevan yhä harvempia ihmisiä, jotka kykenevät kantamaan vastuun myönteisen muutoksen johtamisesta. Esitän teille, jotka olette johtajia ja tulevia johtajia, haasteen tajuta, että maailma muuttuu nopeasti. Tarvitaan pikaisesti johtajia, jotka ovat kykeneviä ja tarpeeksi rohkeita vastaamaan meitä tänä päivänä kohtaaviin valtaviin haasteisiin.

Vahvan juutalaiskristillisen perinteen moraalinen perusta tuntuu olevan rapautumassa Yhdysvalloissa ja muissa kansakunnissa. Tämä perinne pohjautui oikeudenmukaisuuteen, myötätuntoon ja ihmisarvon kunnioittamiseen. Se ei perustunut lakeihin ja järjestyssääntöihin vaan jokaisessa hyvässä ja kunnollisessa kansalaisessa olevaan Kristuksen valoon.

Niiden ihmisten lukumäärä, jotka hyväksyvät nämä uskonkäsitykset ja arvot, on hupenemassa, mutta te ja minä pysymme uskollisina. Me olemme tehneet Vapahtajan kanssa liiton, että me edustamme Häntä. Edustamalla Jeesusta Kristusta ja heijastamalla Kristuksen valoa omassa elämässämme me voimme auttaa monia veljiämme ja sisariamme muistamaan omat juutalaiskristilliset tapansa ja perinteensä.

Meidän täytyy olla rohkeita julistuksissamme ja todistuksessamme Jeesuksen Kristuksen jumalallisuudesta. Me haluamme muiden tietävän, että me uskomme, että Hän on koko ihmiskunnan historian keskushahmo. Hänen elämänsä ja opetuksensa ovat Raamatun ja muiden pyhinä pitämiemme kirjojen keskeinen sanoma. Vanha testamentti luo näyttämön Kristuksen palvelutyölle kuolevaisuudessa. Uusi testamentti kuvaa Hänen palvelutyötään kuolevaisuudessa. Mormonin kirja antaa meille toisen todistuksen Hänen palvelutyöstään kuolevaisuudessa. Hän tuli maan päälle julistamaan evankeliumiaan, joka on perustana koko ihmiskunnalle, niin että kaikki Jumalan lapset voisivat saada tietää Hänestä ja Hänen opetuksistaan. Sittem Hän antoi henkensä ollakseen Vapahtajamme ja Lunastajamme. Voimme pelastua vain Jeesuksen Kristuksen kautta. Siksi me uskomme, että Hän on koko ihmiskunnan historian keskushahmo. Iankaikkinen kotalomme on ikuisesti Hänen käsissään. On suurenmoinen asia uskoa Häneen ja hyväksyä Hänet Vapahtajaksemme, Herraksemme ja Mestariksemme.

Muistakaa kaikki, mitä kirkko on tehnyt, tekee ja voi tehdä teidän ja perheenne hyväksi. Muistakaa myös, ettei tämä ole mikä tahansa kirkko, vaan Jeesuksen Kristuksen palautettu kirkko. ■

Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksella 24. tammikuuta 2012 pidetyn hartaustilaisuuden puheesta. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa web.byui.edu/devotionalsandspeeches.

VIITTEET

1. *Washington's Farewell Address*, toim. Thomas Arkle Clark, 1908, s. 14.
2. *Kirkon presidenttien opetuksia: Harold B. Lee*, 2000, s. 148.
3. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Harold B. Lee*, s. 148–149.
4. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 297.
5. *Kirkon presidenttien opetuksia: George Albert Smith*, 2011, s. 7.

Muistakaa kaikki, mitä kirkko on tehnyt, tekee ja voi tehdä perheenne hyväksi. Muistakaa myös, ettei tämä ole mikä tahansa kirkko, vaan Jeesuksen Kristuksen palautettu kirkko.

Vanhin David S. Baxter

seitsemänkymmenen koorumista

JÄTÄ VASTUSTAJA TAAKSESI

*Tulee aika,
jolloin voimme
jättää vastus-
tajan taak-
semme ja tulla
Herran avulla
ulos pimey-
destä valon
runsauteen.*

Yksi suurenmoisista palautuksen lau-
luista, jonka Parley P. Pratt kirjoitti,
kertoo siitä, kuinka luopumuksen
pimeät verhot avattiin, jotta palautetun to-
tuuden loistava valo tulisi esiin.

*Nyt aamu koittaa armainen,
Siionin viiri hulmuua. --
Sen aamun suuren, kaunoisen,
Taivaalla rusko kajastaa.*

*Näin erheen pilvet hälvenee,
Totuuden säteet poistaa ne. --
Kirkkaus suuri aukenee,
Maailman ylle loistaa se.¹*

Mielenkiintoista kyllä, apostoli Paavalikin
käyttää valon vertausta selittäessään, kuinka
hän saattoi todistaa, että ”me olemme kaikki
tavoin ahtaalla mutta emme umpikujassa, neu-
vottomia mutta emme toivottomia, vainottuja

mutta emme hylättyjä, maahan lyötyjä mutta
emme tuhottuja” (2. Kor. 4:8–9).

Hän selittää pakenemisensa sen kaiken
äärestä tällä tavoin: ”Jumala, joka sanoi:
”Tulkoon pimeyteen valo’, valaisi itse meidän
sydämemme. Näin Jumalan kirkkaus, joka
säteilee Kristuksen kasvoilta, opitaan tunte-
maan, ja se levittää valoaan.” (2. Kor. 4:6.)

Useimmat meistä tuntevat jossakin elä-
mänsä vaiheessa vastustajan kylmän viiman.
Myrskyjä kehittyä, tuulet puhaltavat, sateita
tulee, tulvia nousee. Voi näyttää siltä, ettei lop-
pua ole näkyvissä, että edessämme on yksin-
kertaisesti tulevaisuus täynnä epävarmuutta ja
epäilystä, koettelemuksia ja kärsimystä.

Yhtä hyvin kuin koemme ajoittain ukkos-
myrskyjä, voimme kokea kauheita myllerryk-
sen hirmumyrskyjä ja rajuilmoja, jotka voivat
tuhota luottamuksemme ja ravistella itsetun-
toamme. Kaikki, mikä meille on kallisarvoista,

voi yhtäkkiä tuntua kovin ohimenevältä, aivan kuin se valuisi sormiemme läpi. Suuret elämänmuutokset voivat suistaa meidät tasapainosta ja häiritä mielenrauhaamme.

Ehkä odottamaton lomautus on johtanut pitkäaikaiseen työttömyyteen, varojen vähyys on rajoittanut valintojamme tai asuntojen arvon romahdus on jättänyt meidät taloudelliseen kurjuuteen. Ehkäpä odotettu eläkkeelle jääminen pitkän, kiireisen ja tuottavan uran jälkeen on tuonut menetyksen tunteen. Kenties äkillinen sairaus tai järkyttävä vamma on jättänyt meille tunteen siitä, että olemme ”ansassa”, avuttomia, toivottomia ja epävarmoja. Sellaisissa tilanteissa voi alkaa helposti pelätä, ja uskoa voi olla vaikea pitää yllä.

Tiedän sen kaiken omakohtaisesti. Toipuessani leikkauksesta, jossa poistettiin kaksi kookasta aivokasvainia, koin surumielisyyden ja tyrmistyksen kausia, jotka johtivat tuon kaiken emotionaalisesta ja henkisestä vaikutuksesta. Huomasin, etten ole niin voittamaton, kuin kerran luulin olevani. Lääkkeet eivät auttaneet, ja pari uudelleen sairastumista aiheutti lisää epätoivoa. Aloin sääliä itseäni.

Päätä olla onnellinen

Sitten alkoi tapahtua ihmeellisiä asioita. Hyvät ystävät ja luotetut kirkon johtohenkilöt tarjosivat tukeaan ja ymmärrystä, ja aloin kuunnella heidän neuvojaan ja hyväksyä heidän rohkaisunsa. Myöhään eräänä iltana, kun kerroin synkistä tunteistani nuorimmalle pojallamme, hän sanoi: ”No, isä, minä olen aina ajatellut, että onnellisuus on päätös.” Hän on oikeassa.

Huomasin yhä enemmän ilmaisevani kiittolisuuttani kaikista niistä siunauksista, joista sain yhä nauttia. Huomasin itse, että ”tämä [koettelemuksen] laji ei lähde muulla kuin rukouksella ja paastolla” (Matt. 17:21).

Tunsin Vapahtajan vahvuuden, virkistävän voiman ja rakkauden. Paavalin tavoin aloin iloita tiedosta, etteivät tuska, ahdistus tai vaara voineet erottaa minua Kristuksen rakkaudesta (ks. Room. 8:35).

Onneksi toiveikas ja varma totuus on, että tapahtuipa mitä hyvänsä, me voimme löytää voimaa ja rohkaisua. Meidän taakkamme voivat keventyä, vaikka ne eivät yhtäkkiä katoaisikaan. Me voimme päästä synkimmän kuilun

Vaikka uskomme tuntuisi ajoittain vain sinapinsiemenen kokoiselta, niin kun kuljemme eteenpäin, Sallimus kulkee kanssamme. Jos etsimme taivaallista apua, saamme sitä – ehkä jopa odottamattomilla tavoilla.

toiselle puolelle vahvempina ja päättäväisempinä, parempina miehinä ja parempina naisina.

Kun meitä on koeteltu kärsimysten tulikokeessa, meissä on kehittynyt luonnetta, joka kykenee kohtaamaan ja kestämaan tulevia järkytyksiä elämässä. Sen seurauksena voimme käyttää kokemuksiamme kohottaaksemme ja ymmärtääksemme toisia. Oma esimerkkimme henkilökohtaisesta sinnikkyudesta voi antaa toivoa toisille ja innoittaa omaa perhettämme. Meistä tulee sopivampia tulevaisuuteen.

Vaikka vastustaja yrittäisikin viipyä luonamme, *me voimme päättää* jättää sen milloin vain. Herran lupaus meille on sama kuin se oli Almalle ja hänen kansalleen hirvittävän vainon keskellä:

”Nostakaa pääanne ja olkaa turvallisella mielellä, sillä minä tiedän sen liiton, jonka te olette tehneet minun kanssani; ja minä teen liiton kansani kanssa ja vapautan sen orjuudesta.

Ja minä myös kevennän ne kuormat, jotka on pantu teidän harteillenne, niin että te ette voi edes tuntea niitä selässänne.” (Moosia 24:13–14.)

Edelleen Herra on vakuuttanut: ”En minä jätä teitä orvoiksi, vaan tulen luoksenne” (Joh. 14:18).

Etsi taivaallista apua

Taivaallinen apu ei ehkä ole ilmeistä. Me emme kenties heti näe tai tiedä, että jotkin muut taakat, jotka olisivat tulleet osaksemme, on kohotettu ja viety pois tieltämme.

Herra vakuuttaa: ”Mutta katso, totisesti, totisesti minä sanon teille, että minun silmäni katsovat teitä. Minä olen teidän keskellänne,

ettekä te voi nähdä minua.” (OL 38:7.)

Tietenkin meidän täytyy ehkä olla äärimmäisen kärsivällisiä toisia ja itseämme kohtaan. Usein asioiden selviäminen vie aikansa. Vaikka uskomme tuntuisi ajoittain vain sinapinsiemenen kokoiselta, niin kun kuljemme eteenpäin, Sallimus kulkee kanssamme. Jos etsimme taivaallista apua, saamme sitä – ehkä jopa odottamattomilla tavoilla.

Voimme huomata edellytykset olla kiitollisia siitä, mitä meillä on, sen sijaan että surisimme sitä, mitä olemme menettäneet. Mielenkiintoista kyllä, kuulemme usein sellaisten ihmisten ilmaisevan tuota samaa tunnetta, jotka ovat menettäneet koko maallisen omaisuutensa jonkin luonnonkatastrofin kuten maastopalon, tulvan tai pyörremyrskyn vuoksi. Miltei jokaisessa tapauksessa he sanovat: ”Ainakin meille jäi se, mikä on todella tärkeää.”

Paavalin todistus on rohkaiseva:

”Olen oppinut tulemaan toimeen sillä, mitä minulla on.

Tunnen köyhyyden ja hyvinvoinnin, olen tottunut kaikkeen ja kaikenlaiseen, syömään itseni kylläiseksi ja näkemään nälkää, elämään runsaudessa ja puutteessa.

Kestän kaiken hänen avullaan, joka antaa minulle voimaa.” (Fil. 4:11–13.)

Kuten on kirjoitettu: ”Jeesuksen Kristuksen sovitus voi oikaista kaiken sen, mikä on elämässä epäoikeudenmukaista.”²

Olivatpa olosuhteemme millaiset hyvänsä, tulee aika, jolloin voimme jättää vastustajan taaksemme ja tulla Herran avulla ulos pimeydestä valon runsauteen. ■

VIITTEET

1. ”Nyt aamu koittaa armainen”, *MAP-lauluja*, 1.
2. *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 52.

Ei koskaan yksin

Andrea Dayne Quilla-Soleta

Kolmen viime vuoden ajan minulla on ollut tilaisuus tulla koetelluksi. Olen tajunnut, että jouduinpa kestämään mitä hyvänsä, Jumalan kanssa minun ei tarvitse tehdä sitä yksin.

Pian 16-vuotispäiväni jälkeen huomasin, että minulla on ekseema. Oli vaikeaa katsoa peiliin joka aamu ja nähdä vartaloani peittävät ihottumat. Haastoin itseni pitämään tätä tilaisuutena tulla koetelluksi. Sen sijaan että olisin säälinyt itseäni, yritin tehdä sitä, mitä Nuorten Naisten opettajani opettivat minulle: laskea siunaukseni joka päivä koettelemuksistani huolimatta. Vaikka ihoni ei juuri nyt olekaan heleä, olen kiitollinen perheestäni ja ystäväistäni ja musikaalisista lahjoistani. Olen kiitollinen kahdesta jalastani, kahdesta kädestä, silmistä, joilla näen, ja korvista, joilla kuulen. Tiedän, että todellinen kauneus on ihmisen sisimmässä eikä ulkopuolella.

Ekseemani alkoi kuitenkin vähitellen päästä voitolle. En ollut enää yhtä ystävällinen kuin aiemmin enkä enää hymyillyt. Ne monet lääkärit, joiden luona kävin, olivat varmoja, että olisin ”virheetön” ennen joulua. En kuitenkaan ollut. Rukoilin joka päivä voimaa voittoa

ujouden, jonka ihosairauteni oli aiheuttanut.

Kaikki aina sanoivat minulle, ettei minun pitäisi ajatella ahdinkoani, että minun pitäisi käyttäytyä normaalisti ja teeskennellä, ettei ihossani ollut mitään vikaa. Mutta se ei ollut helppoa. Äidilläni oli tapana toistaa lempeästi pyhien kirjoitusten kertomuksia yhä uudestaan, koska hän toivoi lohduttavansa ja rohkaisevansa minua.

Kohdassa OL 24:8 sanotaan: ”Ole kärsivällinen ahdin-goissa, sillä sinä saat monia, mutta kestä ne, sillä katso, minä olen sinun kanssasi aina päiviesi loppuun asti.”

Tuo pyhien kirjoitusten kohta antoi minulle sanat, joiden mukaan elän. Minulla on ne kirjoitettuna kirjanmerkeissä, muistikirjoissa ja huoneessani. Se on nyt yksi lempijakeistani, joka kannustaa minua tekemään parhaani koettelemuksistani huolimatta.

Tämän koettelemuksen kestäminen on ollut vaikeaa, mutta olen nyt valmiimpi kohtaamaan tulevia koettelemuksia. Taivaallinen Isä on valmistanut minua niin, että voin suoriutua millaisista haasteista hyvänsä. Tiedän nyt, että jouduinpa kestämään mitä hyvänsä, minun ei tarvitse tehdä sitä yksin. ■

Profeetat joulunaikaan

Meidän 16 myöhempien aikojen profeettaamme antavat esimerkin joulun hengestä muistuttamalla meitä ainutlaatuisesta tapahtumasta Betlehemissä yli 2000 vuotta sitten – Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen syntymästä. Emme voi koskaan epäonnistua, kun noudatamme heidän esimerkkiään – etenkin jouluna.

Rakkauden lahjoja

Profeettojen joulukokemuksille on ollut leimallista rakkauden ja palvelemisen lahjojen antaminen vähäosaisille. Vuonna 1931, suuren lamakauden aikana, Harold B. Lee palveli erään suuren vaarnan johtajana Salt Lake Cityssä Utahissa. Vaarnanjohtaja Lee päätti ottaa selvää vaarnansa jäsenten tarpeista ja tehdä kaiken voitavansa lievittääkseen heidän puutettaan. Selvityksen avulla hän sai tietää, että yli puolet hänen vaarnansa jäsenistä – lähes 5000 ihmistä – oli riippuvaisia toisten avusta. Joukossa oli lähes

tuhat alle 10-vuotiasta lasta. Hän pyysi jäseniä keräämään leluja ja järjesti työkokouksia, joissa korjattiin, maalattiin ja puhdistettiin vanhoja leluja tai tehtiin uusia, jottei jouluna yksikään lapsi jäisi ilman. Hän päätti, että vaarnan jokaisen perheen tulisi saada jouluateria, ja pyysi ruokalahjoituksia, jotta niin tapahtuisi.¹ Myöhemmin apostolina vanhin Leetä pyydettiin järjestämään kirkon huoltotyöohjelma, joka perustui samanlaisille palvelun, uhrauksen ja työn periaatteille.

Kerran joulunaikaan kun presidentti Thomas S. Monson oli poika, hänen ystävänsä esitti hätkähdyttävän kysymyksen: ”Miltä kalkkuna maistuu?” Hän vastasi, että se maistuu kanalta, mutta silloin hän tajusi, ettei hänen kovaosainen ystävänsä ollut koskaan maistanut kumpaakaan. Eikä siinä kaikki, hänen ystävänsä kotona ei ollut mitään aineksia jouluateriaankaan. ”Mietin ratkaisua”, sanoi presidentti

Monson. ”Minulla ei ollut kalkkunoita, ei kanoja eikä rahaa. Sitten muistin, että minulla oli kaksi lemmikkikaniinia. Saman tien otin ystäväni kädestä ja kiiruhdin kaniinihäkille, laitoin kanit laatikkoon ja annoin laatikon hänelle sanoen: ”Tässä, ota nämä kaksi kaniinia. Ne maistuvat hyvältä – ihan samalta kuin kana.” – – Silmäni täytyivät kyynelistä, kun suljin tyhjän kaniinihäkin oven. Mutta en ollut surullinen. Lämpö, sanoin kuvaamaton ilo, täytti sydämeni. Se oli mieleenpainuva jouluku.”²

Perheen kokoontuminen yhteen

Yksi parhaista jouluista, mitä presidentti Ezra Taft Benson muisti, oli vuonna 1923, jolloin hän palasi jouluaattona kotiin perheen maatilalle, joka sijaitsi Idahon Whitneyssä Yhdysvalloissa. Hän oli ollut Englannissa lähetystyössä kaksi ja puoli vuotta. Tuo riemullinen jälleennäkeminen hänen vanhempiensa ja kymmenen veljen ja sisaren kanssa oli myös täynnä joulun innostusta ja jännitystä. Erityisenä yllätyksenä hänen vanhempansa antoivat hänen valvoa ja auttaa jouluvalmisteluissa, kun toiset lapset olivat menneet nukkumaan. Työskennellessään vanhempiensa rinnalla hän kertoi hiljaa lähetystyökokemuksistaan. Hän ei voinut pidätellä kyyneleitänsä tuona ”erityisenä iltana” lapsuudenkodissaan.³

Profeettojen elämäntarinat kannustavat meitä kokoontumaan yhteen perheenä joulunaikaan. Presidentti Joseph F. Smith muisti yhden joulun nuorena isänä, jolloin hänellä ei ollut yhtään rahaa – ei senttiäkään – ostaa lahjoja lapsilleen. Juuri ennen joulua hän lähti kotoaan ja käveli katua pitkin katsellen kaikkia hienoja tavaroita kauppojen ikkunoissa, vaikka hän tiesi, ettei hän voisi ostaa mitään niistä. Melkein toivosta luopuneena hän löysi rauhallisen paikan ja ”itki kuin lapsi” tynnyttääkseen surua sydämessään. Mutta kuivaten silmänsä hän meni kotiin ja leikki lastensa kanssa koko päivän, ”kiitollisena ja onnellisena heistä”.⁴ Huolimatta siitä, ettei pystynyt tarjoamaan lapsilleen aineellista joulua, hän oli kuitenkin antanut heille parhaimpia lahjoja, mitä kukaan isä voisi antaa – rakkauttansa ja aikaansa.

Profeetta Joseph Smith vietti vuoden 1838 joulun vangittuna Libertyn vankilassa Missourissa. Häntä ja muutamia tovereita pidettiin pienessä kellarityrmässä, joka oli kylmä, likainen ja savuinen sen avotulen vuoksi, jota heidän oli pakko käyttää. Katto oli niin matalalla, etteivät he voineet seisoa suorassa. Mutta sinä jouluna sielläkin oli valoisa hetkensä. Profeetan vaimo Emma pääsi vierailemaan Josephin luona muutamana päivänä vähän ennen joulua. Mikä oli vielä hienompaa, hän oli tuonut mukanaan heidän poikansa Joseph Smith III:n. Perheensä rakkauden tuntien Joseph kirjoitti tyrmässä ollessaan pyhille rohkaisevia sanoja: ”Me riemuitsemme ahdingostamme, koska tiedämme Jumalan olevan kanssamme.”⁵

Vuonna 1937 presidentti Joseph Fielding Smith totuteli elämään ilman rakastettua vaimoaan Etheliä, joka oli vastikään kuollut. Ethel oli pyytänyt, että Jessie Evans, eräs naimaton nainen, jolla oli kaunis lauluääni, esiintyisi hänen hautajaisissaan. Tuon tapaamisen ansiosta Jessie Evans ja Joseph Fielding Smith tutustuivat toisiinsa lähemmin ja heidän molemminpuolinen viehtymyksensä kasvoi rakkaudeksi. Pian joulun jälkeen Jessie vastasi myöntävästi Joseph Fielding Smithin kosintaan. Miettiessään lahjoja, joita oli saanut vuoden 1937 jouluna, presidentti Smith kirjoitti: ”Olen saanut [Jessien] joululahjaksi, mistä olen kiitollinen.”⁶ Heidät vihittiin avioliittoon seuraavassa huhtikuussa.

Yksi presidentti David O. McKayn vuosittaisista perheen perinteistä oli viedä lastenlapset rekiajelulle, jolla hieno valjakko veti rekeä kulkuset kilisten. Rekiajelu oli yksi heidän lempiperinteistään. Presidentti McKay jatkoi sitä yli 80 vuoden ikään. Pysyäkseen lämpimänä presidentti McKay pukeutui pitkään, paksuun supiturkkiinsa ja isoihin rukkasiin. Pienemmät lastenlapset matkasivat reessä, mutta isommat ”kiitivät mukana omilla kelkoillaan”, jotka oli sidottu kiinni reen takalaitaan. Nuo ikimuistoiset joulunvietot päättyivät toisinaan joululauluihin pianon äärellä ja lauluun ”Kotiin juhlan tuntu saa”.⁷

Todistus Jeesuksesta Kristuksesta

Mikä ehkä kaikkein tärkeintä, profeettojen joulukokemukset opettavat meitä vahvistamaan todistustamme Jeesuksesta Kristuksesta tekemällä Hänestä juhlimisemme keskipisteen. Vuonna 1876 St. Georgen temppeli Utahissa oli valmistumassa. Pohjakerroksen, päähuoneen ja sinetöimishuoneen vihkimisseremonia oli tarkoitus pitää 1. tammikuuta 1877.⁸ Joulun ollessa vain viikkoa ennen vihkimistä monet ihmiset St. Georgessa työskentelivät kiihkeästi varmistaakseen temppelin valmistumisen ajoissa.

Presidentti Wilford Woodruff, joka palveli temppelin ensimmäisenä johtajana, kirjoitti päiväkirjaansa, että joulupäivänä miehet olivat kovassa työn touhussa pyörösahtoineen ja että 40 naista vietti koko päivän tempelissä ommellen mattoja. He laittoivat matot ja verhot paikoilleen.⁹

Vaikka he melkein myöhästyiivät aikataulusta, heidän uhrauksensa tuona jouluna oli ponnistelujen arvoinen. Tuo työ oli heidän joulunviettonsa. Tammikuun 1. päivänä presidentti Woodruff piti vihkimisrukouksen osalle temppeliä 2 000 ihmisen läsnä ollessa. Oli kulunut yli 30 vuotta siitä, kun myöhempien aikojen pyhät olivat joutuneet hylkäämään Nauvoon temppelin.

Toisen maailmansodan aikana monet kaupungit Yhdysvalloissa ottivat käyttöön jokaöisen pimennyksen polttoaineen säästämiseksi. Salt Lake Cityssä Suolajärven temppelin valonheittimet sammutettiin. Temppeli seiso pimeänä pimeässä kaupungissa vuosikausia. Kun Euroopassa julistettiin aselepo, presidentti Heber J. Grant määräsi syyttämään jälleen temppelin valonheittimet.

Vuoden 1945 jouluksi presidentti George Albert Smith suunnitteli innoittavan ja paljonpuhuvan joulukortin.

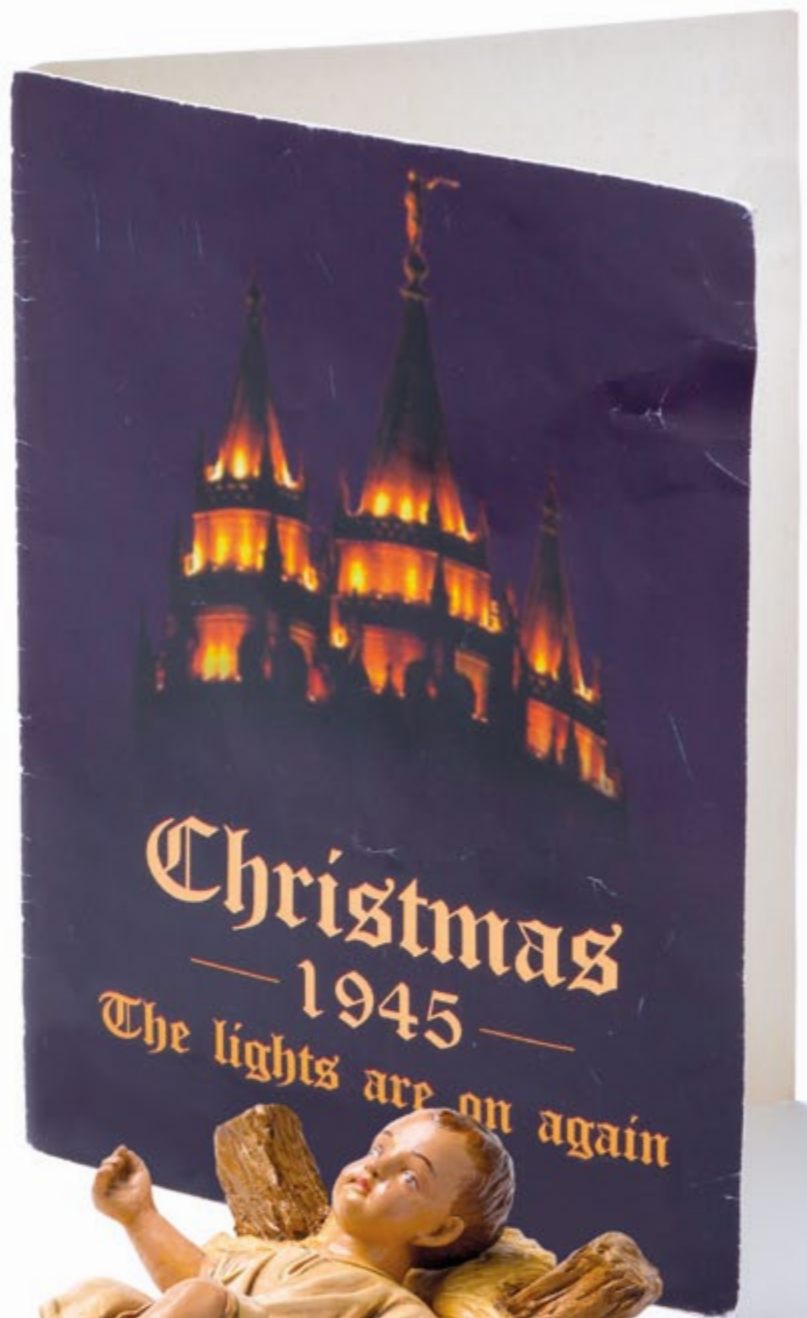
Valokuvan etualalla oli Suolajärven temppe-
lin kolme itäistä tornia kauniisti valaistuina
tummansinistä taustaa vasten enkeli Moronin
hahmon seistessä ylimpänä. Alaosassa lukivat
sanat ”Joulu 1945” ja sanoma ”Valot pala-
vat taas”.¹⁰ Mikään ei olisi voinut paremmin
kuvata kaikkien tuntemaa iloa niin monen pit-
kän kuoleman ja hävityksen vuoden jälkeen.

Mutta tuo kaunis joulukortti oli myös pre-
sidentti Smithin tapa todistaa Jeesuskesta
Kristuksesta ja evankeliumin palautuksesta.
Aivan kuten sodan loppuminen toi rauhaa ja
valoa pimeisiin paikkoihin, vuosisatoja kes-
täneen luopumuksen jälkeinen evankeliumin
palautus syytti jälleen totuuden kirkkaat valot
kaikkia maailman ihmisiä varten.

Meidän myöhempien aikojen profetto-
jemme esimerkit rakkaudesta, palvelusta,
uskosta ja uhrauksesta todistavat, että todellinen
ilo joulunaikaan tulee elämällä samalla tavoin
kuin Kristus eli. Kuten presidentti Howard W.
Hunter sanoi: ”Todellinen joulu tulee sille,
joka on ottanut Kristuksen omaan elämäänsä
liikellepaneavaksi, aktiiviseksi, elähdyttäväksi
voimaksi. Joulun todellinen henki on Mestarin
elämässä ja tehtävässä.”¹¹ ■

VIITTEET

1. Ks. Larry C. Porter, ”Remembering Christmas Past”,
BYU Studies, osa 40, nro. 3, 2001, s. 94–96.
2. ”Joululahjoja, joulun siunauksia”, *Valkeus*,
joulukuu 1995, s. 4–5.
3. Ks. ”Remembering Christmas Past”,
s. 104–105.
4. ”Christmas and New Year”, *Improvement Era*,
tammikuu 1919, s. 267.
5. Julkaisussa ”Remembering Christmas Past”,
s. 53.
6. Julkaisussa Joseph Fielding Smith jr. ja
John J. Stewart, *The Life of Joseph
Fielding Smith*, 1972, s. 255.
7. Ks. David Lawrence McKay, *My Father,
David O. McKay*, 1989, s. 70–71.
8. Valmiin St. Georgen temppelein lopullinen vihki-
minen pidettiin neljä kuukautta myöhemmin 6.–8.
huhtikuuta 1877.
9. Ks. *Wilford Woodruff's Journal*, toim. Scott G. Kenney,
9 osaa, 1983–1985, osa 7, s. 297.
10. Ks. Albert L. Zobell jr., ”It Being Christmas”,
Improvement Era, joulukuu 1949, s. 826–827.
11. *The Teachings of Howard W. Hunter*, toim.
Clyde J. Williams, 1997, s. 269.

PYHIÄ muutoksia

San Salvadorin temppeli El Salvadorissa on tehnyt muutakin kuin muuttanut maisemaa: sen vaikutus muuttaa sydämiä, perheitä ja koko kansakuntaa.

Erään kukkulan muutos

Noin 600 myöhempien aikojen pyhää kokoontui 20. syyskuuta 2008 sateen kastelemalle kukkulalle San Salvadorin kaupungissa El Salvadorissa. He seisovivat maaperällä, joka oli vuosien ajan ollut plantaasina. He rukoilivat yhdessä Keski-Amerikan vyöhykkeen johtokunnan johdolla ja lausuiivat todistuksiaan. Jotkut heistä upottivat uuden lapion muinaiseen maaperään odottaen muutosta, joka pian tulisi tuolle valitulle paikalle.

Tuhannet kunnioittavat ja innokkaat myöhempien aikojen pyhät tervehtivät toisiaan tuolla samalla kukkulalla 21. elokuuta 2011. Se ei enää ollut plantaasi; se oli muutettu El Salvadorin pyhimmäksi paikaksi. Pyhät kokoontuivat temppelin ympärille. He odottivat innolla saapuvaksi profetiaa, presidentti Henry B. Eyringiä ensimmäisestä presidenttikunnasta, joka vihkiä tuon temppelin Herralle. Eräs pitkäaikainen kirkon jäsen, joka puhui miltei kuiskaten,

San Salvadorin temppelin maanmurto-tilaisuus merkitsi pyhän muutoksen alkamista alueella.

*Niin kuin maa
muuttui San
Salvadorin
temppelin
rakentamisen
johdosta, niin
Amado ja
Evelyn Vigilin
elämä muut-
tui Jeesuksen
Kristuksen
evankeliumin
johdosta.*

sanoi, että tuo paikka tuntui erottuvan ympäristöstään ”palana taivasta maan päällä”.

Erään perheen muutos

Huhtikuussa 2010 Evelyn Vigil oli huolissaan siitä, että hänen aviomiehensä Amado oli menettämässä uskonsa. Amado ei ollut käynyt missään kirkossa yhteentoista vuoteen ja oli tullut siihen johtopäätökseen, ettei tosi kirkkoa ollut olemassakaan. Evelyn ei puolestaan ollut koskaan lakannut uskomasta Jumalaan. Hän kulki kirkosta toiseen janoten kuulla Herran sanaa mutta ei ollut koskaan tyytyväinen kuulemaansa. Joinakin aamuina hän heräsi silmät kyynelissä. Sellaisina päivinä hän anoi johdatusta taivaalliselta Isältään. Evelyn kysyi Häneltä, miksei hänestä koskaan tuntunut hyvältä missään niistä kirkoista, joissa hän kävi, vaikka hän niin epätoivoisesti halusi saada tietää Hänestä. Hän rukoili myös, että jonakin päivänä hänen perheensä löytäisi ykseyden jossakin kirkossa.

Amado ja Evelyn Vigil olivat kokeneet 23. elokuuta 2011 mennessä muutoksen, joka oli samankaltainen kuin se, joka tapahtui tuolla kukkulalla heidän pääkaupungissaan. Valkoiseen pukeutuneina he astuivat sinetöimishuoneeseen 9-vuotiaan tyttärensä Michellen ja 3-vuotiaan poikansa Christianin kanssa. He olivat ensimmäinen perhe, joka sinetöitiin ajaksi ja iankaikkisuudeksi San Salvadorin temppelissä El Salvadorissa. Sen temppelin tavoin, jonne he olivat tulleet, hekin olivat juuri omistautuneet Herran palvelutyöhön, ja he olivat yhtä omistautumisessaan.

Vigilien tarina

Amado muistelee: ”Meidän tarinamme alkoi, kun löysimme parin vanhimpia – tai oikeastaan he löysivät meidät. Olimme lähdessä Evelynin vanhempien luota ja kannoimme ostoskassjamme. Huomasimme, että vanhimmat olivat nähneet meidät ja ylittivät kadun tullakseen luoksemme. Toinen heistä kysyi ystävällisesti, voisivatko he olla avuksi.

He kysyivät myös, antaisimmeko heidän tulla käymään luonamme. Sain kyllä, enimmäkseen uteliaisuudesta.

Siinä vaiheessa en tiennyt kirkosta paljonkaan – vain kommentteja, joita olin kuullut toisilta ihmisiltä.

Kun olin sopinut, että antaisin vanhinten tulla kotiimme, sain vaimolleni: ’Älä innostu tästä liikaa. Älä rupea kuvittelemaan, että minä päättäisin liittyä johonkin kirkkoon. Olen vain utelias kuulemaan, mitä heillä on sanottavana.’

Vanhimmat alkoivat käydä luonamme. Olin valmiina pyytämään heitä kohteliaasti lähtemään, jos he sanoisivat jotakin, mikä ei mielestäni kuulostanut hyvältä. Mutta he olivat hyvin ystävällisiä, ja minuun teki vaikutuksen se, etteivät he koskaan sanoneet mitään pahaa muista kirkoista. He opettivat suurella rakkautella ja uutteruudella, ja he olivat kärsivällisiä, kun esitin monia kysymyksiä. Heistä tuli pian rakkaita meille.”

Vähän kerrassaan Amado ja Evelyn valmistautuivat menemään kasteelle ja tulemaan konfirmoiduiksi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseniksi. Evelynin suurin haaste oli viisauden sana. Häntä suretti ajatus siitä, että hänen täytyisi luopua rakkaudestaan kahviin. Amadon ei tarvinnut luopua mistään pahoista tavoista; hänen täytyi vain oppia pitämään kiinni totuudesta. Hän uskoi, mitä lähetyssaarnaajat opettivat, ja hän jopa tunnisti monia oppeja ja käytäntöjä, jotka olivat hänen ja hänen vaimonsa mielestä puuttuneet toisista kirkoista, kuten iankaikkiset perheet, kasteet kuolleiden puolesta sekä yhteenkuuluvuus ja organisaatio kirkossa. Mutta hän epäröi sitoutumista mennä kasteelle. Hän pelkäsi, että liittyisi kirkkoon vain huomatakseen, että oli tehnyt väärän päätöksen.

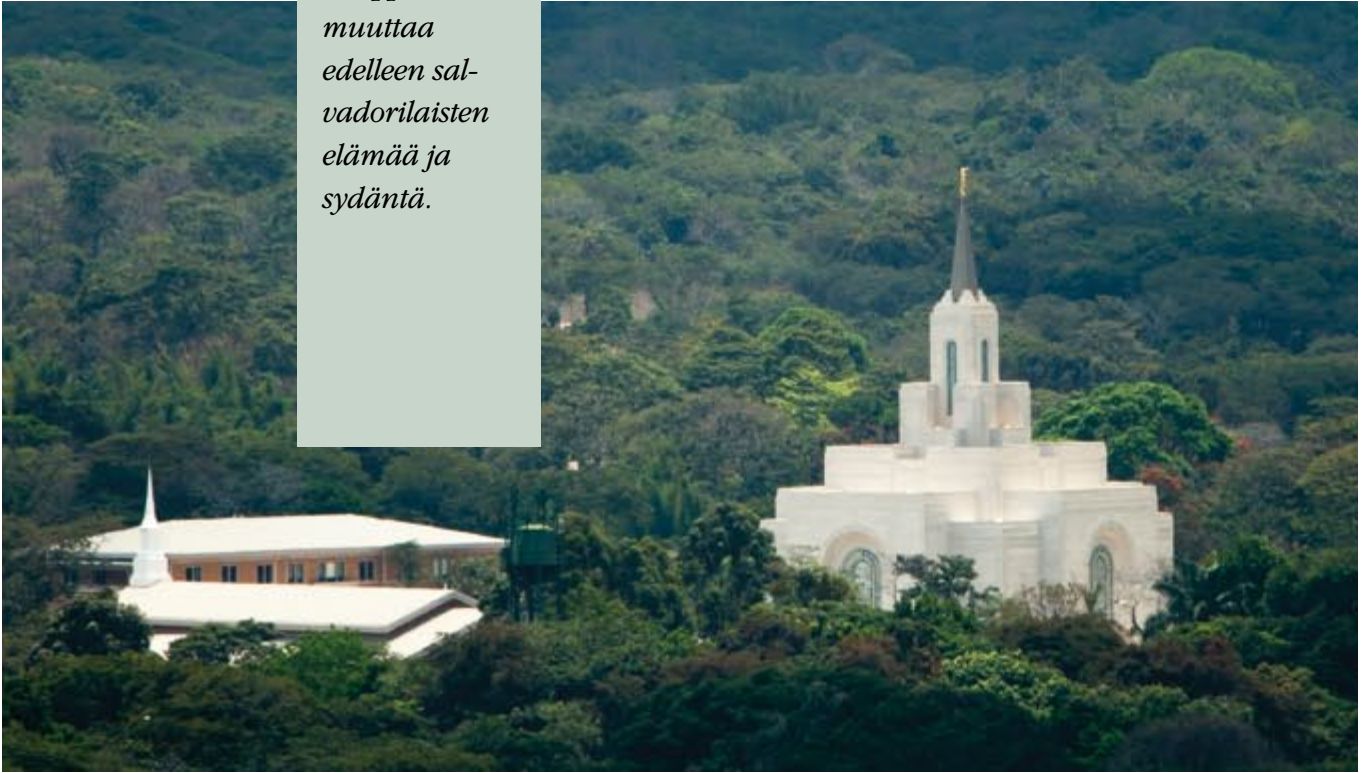
Nuo huolenaiheet haihtuivat pian. Evelyn rukoili apua ja voitti kahviriippuvuutensa sanoen: ”En aio antaa tämän estää minua saamasta siunauksia.” Noin kahden kuukauden epäröinnin jälkeen Amado sitoutui menemään kasteelle. Evelynin mukaan hän sanoo nykyään usein: ”Meidän täytyy hyväksyä tämä oppi.”

Muutoksia ja siunauksia

Amado, Evelyn ja Michelle kastettiin ja konfirmoitiin kesäkuun alussa 2011. Evelyn sanoo: ”Siitä alkaen kun

*Temppeli
muuttaa
edelleen sal-
vadorilaisten
elämää ja
sydäntä.*

meidät kastettiin, saatoin tuntea, että kaikki alkoi muuttua. Perheeni oli yhdistynyt ja kuului kirkkoon. Olimme löytäneet palautetun evankeliumin. Meillä on sen jälkeen ollut koettelemuksia ja sairautta, mutta meidän taivaallinen Isämme on vuodattanut päällemme monia siunauksia.”

Amado huomauttaa: ”Ensimmäinen huomaamani muutos oli ykseys perheessämme. Emme toki olleet aiemminkaan ongelmaperhe, mutta aloimme olla enemmän yhdessä. Evankeliumin opit auttoivat meitä. Kun kirkon johtohenkilöt opettivat meille perheen pyhyyttä, me ajattelimme enemmän sitä, minkä arvoisena meidän tulisi perhettämme pitää.”

Vigilien piispa César Orellana näki myös muutoksen heidän elämässään. Pian heidän kasteensa jälkeen Amado kääntyi piispa Orellanan puoleen ja sanoi: ”Me haluamme maksaa kymmenykset, mutta emme tiedä miten.”

Piispa Orellana selitti, että kymmenykset ovat 10 prosenttia heidän tuloistaan. Amado oli jokseenkin huolestunut. Siihen aikaan Evelynillä oli työpaikka, mutta hänellä itsellään ei ollut. Amado selitti piispalleen: ”Rahamme eivät koskaan riitä, mutta me haluamme maksaa kymmenykset.”

Piispa Orellana vastasi: ”Veli, Herra on antanut monia lupauksia.” He lukivat yhdessä pyhien kirjoitusten kohtia siunauksista, jotka tulevat kymmenysten uskollisesta maksamista, kuten Herran sanat profeetta Malakian kautta:

”Tuokaa täydet kymmenykset aarrekammioon – –. Koetelkaa minua tällä tavalla, sanoo Herra Sebaot. Silloin saatte nähdä, että minä avaan taivaan ikkunat ja vuodatan teille sateen runsaan siunauksen.” (Mal. 3:10.)

Kun he olivat lukeneet yhdessä nämä pyhien kirjoitusten kohdat, piispa Orellana katsoi uutta käännyttäistä ja sanoi: ”Jos kymmenysten maksaminen tarkoittaa, että ette voi maksaa vesi- tai sähkömaksua, maksakaa kymmenykset. Jos kymmenysten maksaminen tarkoittaa, että ette voi maksaa vuokraanne, maksakaa kymmenykset. Vaikka kymmenysten maksaminen tarkoittaisi, ettei teillä ole tarpeeksi rahaa perheenne ruokkimiseksi, maksakaa kymmenykset. Herra ei hylkää teitä.”

Seuraavana sunnuntaina Amado kääntyi jälleen piispa Orellanan puoleen. Sillä kertaa hän ei esittänyt kysymyksiä. Hän yksinkertaisesti ojensi piispalle kirjekuoren ja sanoi: ”Piispa, tässä ovat kymmenyksemme.”

Muistellen tätä kokemusta piispa Orellana sanoo: ”Siitä lähtien he ovat olleet uskollisia kymmenysten maksajia.” Taloudellisten vaikeuksiensa aikana perhe sai tarvikkeita piispan varastohuoneesta. Sen jälkeen Herra on siunannut heitä niin, että he ovat voineet huolehtia itsestään. Evelyn sai ylennyksen ja Amado löysi hyvän työpaikan. Myöhemmin Evelyn menetti työpaikkansa, mutta he maksoivat edelleen kymmenyksensä ja saivat hengellisiä ja ajallisia siunauksia uskollisuutensa tähden. Kerran piispa Orellana

kysyi Amadolta, kuinka perhe tuli toimeen taloudellisesti. Amado vastasi: ”Tulemme kyllä toimeen. Joskus meillä ei ole kovin paljon ruokaa, mutta meillä on tarpeeksi. Mikä on tärkeintä, me luotamme Herraan.”

Maksettuaan kymmenyksiä jonkin aikaa Evelyn ja Amado puhuivat piispa Orellanan kanssa saamistaan siunauksista. Viitaten kohtaan Mal. 3:10 he sanoivat: ”Me olemme koettelleet Herraa.” Ja piispa Orellanan lupauksen mukaisesti Herra ei koskaan hylännyt heitä.

Uusi näkemys

Evelyn ja Amado puhuvat lempeästi päivästä, jolloin heidän perheensä kokoontui sinetöimishuoneeseen. He olivat huolissaan, että siihen mennessä kun he olisivat saaneet endaumenttinsa ja olisivat valmiit sinetöimistöimitukseen saman päivän aikana, heidän lapsensa olisivat levottomia. He olivat erityisen huolissaan energisestä kolmevuotiaasta pojastaan Christianista. Mutta lapset astuivat sinetöimishuoneeseen rauhallisen kunnioitavasti, mikä kertoi siitä, että he ymmärsivät syyn, miksi he olivat siellä. Ja kun oli lasten aika osallistua sinetöimistöimitukseen, Christian käveli alttarille ja polvistui vanhempiansa viereen ilman minkäänlaista ohjausta tai kehotusta.

Evelyn muistaa nähneensä perheen kuva-jaisen peleistä. Amado puhuu myös näkemisestä, ei pelkästään temppelissä vaan jokapäiväisessä elämässä. Hän ilmaisee kiitollisuutensa iankaikkisesta näkökulmasta, joka nyt ohjaa hänen elämäänsä – näkökulmasta, jonka Michelle ja Christian näyttivät tuntevan ollessaan Herran huoneessa. Tämä näkökulma on laajentunut entisestään sen jälkeen, etenkin kun Vigilit ovat toivonneet elokuussa tervetulleeksi perheeseensä uuden tyttären, Andrean, joka syntyi liiton alaisena.

Valo kukkulan laella

Vigilin perhe on muuttanut ikuisiksi ajoiksi Jeesus-kristuksen sovitusuhrin ansiosta ja sen vaikutuksen

Vigilit olivat ensimmäinen perhe, joka sinetöitiin San Salvadorin temppelissä, joka vihittiin elokuussa 2011.

ansiosta, joka Hänen temppelillään on heidän maassaan. Koska eräs plantaasi on muutettu pyhäksi maaksi, heidän omasta kodistaan on tullut pyhempi.

Monella tavoin he edustavat koko kansakunnan lupaus. El Salvadorissa asuu miljoonia hyviä, rehellisiä ihmisiä, joita maailman hälinä ja houkutukset pommittavat joka päivä. Salvadorilaiset pyhät rakastavat kotimaataan ja saavat uutta toivoa nähdessään siellä Herran temppelin. He saavat varmuutta seuraavista sanoista, jotka presidentti Eyring esitti temppelin vihkimisrukouksessa:

”Me rukoilemme Sinun siunauksiasi tämän El Salvadorin kansakunnan päälle. Kosketa niiden sydäntä, jotka sitä hallitsevat, että ihmisiä voitaisiin siunata vapaudella ja mahdollisuuksilla. Rauha vallitkoon maassa.

Sinun työsi edistyköön tässä maassa. Evankeliumin sanoma koskettakoon ihmisten sydäntä koko kansakunnassa. Tulkoot he kasteen vesiin ja pysykööt uskollisina Sinulle. – –

Kiitollisin sydämin me vihimme ja pyhitämme tämän pyhän rakennuksen ja sen ympäristön Sinun tahtosi täyttämiseksi ja Sinun iankaikkisen työsi toteuttamiseksi. Me rukoilemme, että sen vaikutus voidaan tuntea koko maassa kukkulan laella olevan valon tavoin.”¹

Suuri osa tästä vaikutuksesta tunnetaan varmaankin sellaisten ihmisten kuten Vigilin perheen palvelun ja esimerkin kautta. Kyyneleitään pyyhkien ja pystyen vaivoin puhumaan liikutukseltaan Amado Vigil puhuu nykyään rakkaudella lähetyssaarnaajista, jotka tekivät mahdolliseksi sen, että hän ja hänen perheensä saivat tulla Kristuksen luokse ja saada temppelin siunaukset. ”Toivomme, että meidän lapsemme tulevat palvelemaan lähetystyössä”, hän sanoo, ”jotta he voivat olla siunauksena toisille perheille aivan kuin nuo nuoret miehet olivat siunaukseksi meille.” ■

VIITE

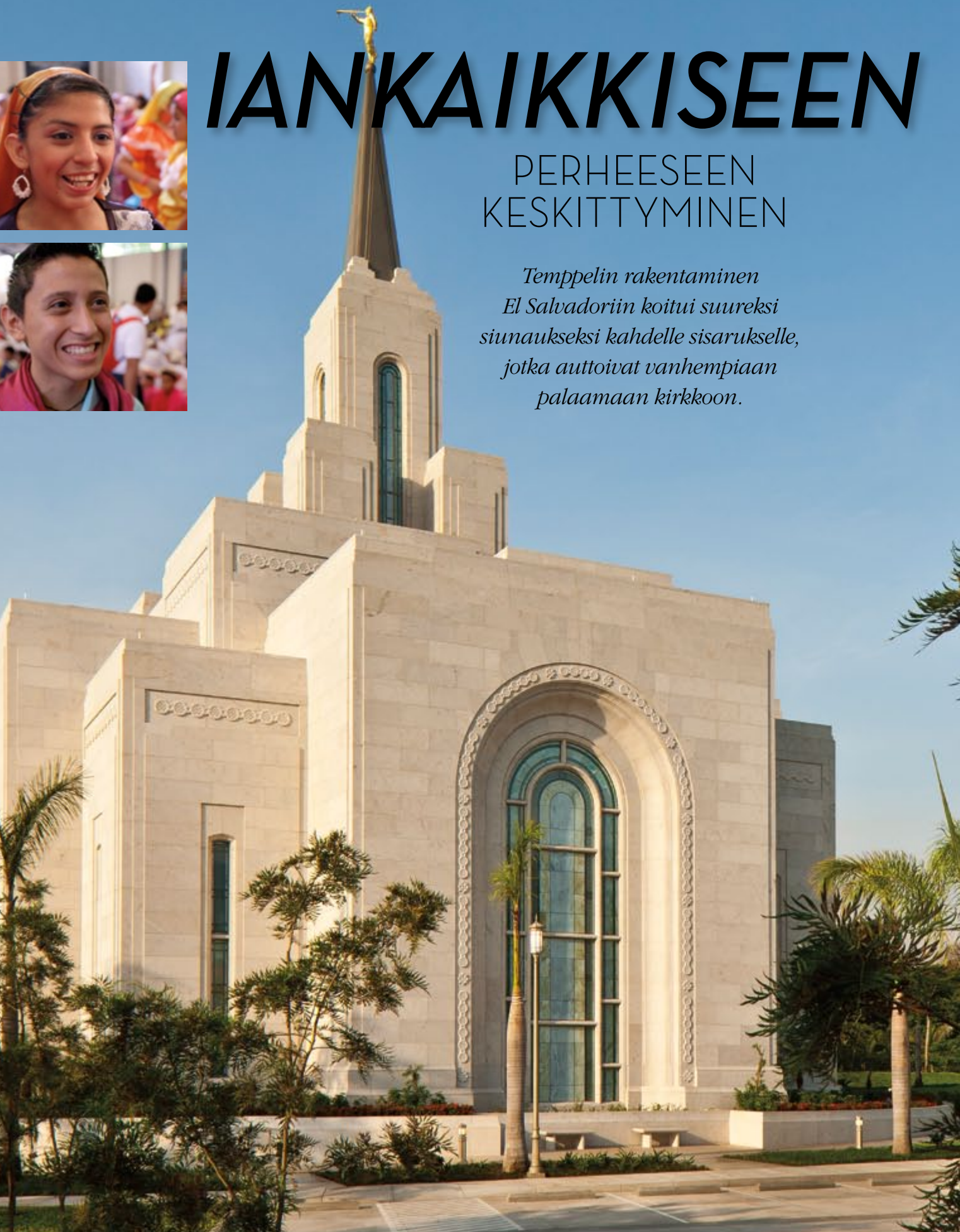
1. ”May Peace Reign in the Land” – El Salvadorin temppelin vihkimisrukous”, *Church News*, 27. elokuuta 2011, ldschurchnews.com.

IANKAIKKISEEN

PERHEESEEN
KESKITTYMINEN

*Temppelin rakentaminen
El Salvadoriin koitui suureksi
siunaukseksi kahdelle sisarukselle,
jotka auttoivat vanhempiaan
palaamaan kirkkoon.*

Mindy Raye Friedman

Kirkon lehdet

Kevin ja Jacqueline S., sisarukset El Salvadorista, ovat parhaat ystävykset ja toimivat yhdessä kaikessa. He rakastavat suuresti evankeliumia ja perhettään. He haluavat perheensä olevan yhdessä iankaikkisesti.

Kun Kevin ja Jacqueline olivat nuorempia, kirkossa olevilla ihmisillä oli tapana kysyä heidän isältään: ”Milloin te aiotte tulla sinetöidyksi temppelissä?” Ja hänellä oli tapana vastata: ”Sitten kun El Salvadorissa on temppeli.”

Rukouksia vanhempien puolesta

Kuitenkin silloin, kun San Salvadorin temppelistä El Salvadorissa ilmoitettiin vuonna 2007, Kevinin ja Jacquelinen vanhemmat olivat jo lakanneet käymästä kirkossa. Mutta Kevin, joka on nyt 18-vuotias sekä Jacqueline, 15, kävivät edelleen kirkossa ja rukoilivat, että heidän vanhempansa tulisivat jonakin päivänä takaisin.

”En koskaan lakannut rukoilemasta ja pyytämästä taivaalliselta Isältä, että heistä tulisi jälleen aktiivisia”, Jacqueline sanoo. ”Tiedän, että taivaallinen Isä haluaa meidän paras-tamme, ja Hän haluaa meidän olevan iankaikkinen perhe.”

He yrittivät myös olla hyvänä esimerkkinä vanhemmilleen. ”En koskaan menettänyt toivoani”, Kevin sanoo. ”Luin aina pyhiä kirjoituksia ja rukoilin, ja vanhempani näkivät, kun tutkin pyhiä kirjoituksia ja lähdin kotiopetukselle ja menin kirkon toimintoihin. Kun pyrin pitämään käskyt ja edistymään, vanhempani näkivät hyvän esimerkkini.”

Temppelin hengen tunteminen

Kevinin ja Jacquelinen rukoukset vanhempiensa puolesta alkoivat saada vastauksia, kun temppeli alkoi valmistua. ”Kun johtohenkilömme ilmoittivat vihkimistilaisuudesta ja kulttuurijuhlasta, kutsuimme vanhempamme sinne. Kerroimme heille etuoikeudesta, joka meillä nuorilla olisi osallistua juhlaan, ja se kannusti heitä paljon ja auttoi heitä edistymään hengellisesti.”

Sen lisäksi, että perhe osallistui kulttuurijuhlaan, heillä oli myös tilaisuus osallistua temppelin avoimien ovien tilaisuuteen.

”Vaikka vanhempani eivät olleetkaan käyneet kirkossa, he pitivät kirkkoa ja evankeliumia silti pyhänä”, Kevin

sanoo. ”Kun astuimme temppeliin, isäni alkoi selittää sisarilleni ja minulle, että kun me menemme temppeliin, olemme pukeutuneina valkoisiin vaatteisiin ja että me suoritamme siellä pyhiä toimituksia.”

Kevin oli ihmeissään, että hänen kaksivuotias sisarensa, joka on yleensä varsin energinen, pysyi hiljaa heidän ollessaan temppelissä. Hän huomasi, kuinka hänen äidillään oli silmät kyynelissä, kun tämä katseli eri huoneita ja maalauksia. Kun perhe saapui sinetöimishuoneeseen, vapaaehtoinen opas selitti heille, että se oli paikka, jossa perheet sinetöidään yhteen iankaikkisuudeksi.

”Silloin pikkusiskomme alkoi koskettaa meitä jokaista sanoen: ’Minun äiti, minun isi, minun Kevin, minun Jacqueline’”, kertoo Jacqueline. ”Oli kuin taivaallinen Isä olisi puhunut hänen kauttaan kertoen meille, että olimme kaikki Hänen omiaan.”

”Sitten sisareni halasi meitä ja alkoi suukotella meitä ja osoittaa peilejä”, Kevin kertoo. ”Näimme peleistä itsemme yhdessä perheenä, ja se oli ihmeellistä. Kun lähdimme sinetöimishuoneesta sinä päivänä, otimme tavoitteeksemme päästä sinne takaisin.”

Oikean näkökulman takaisin saaminen

Vierailtuaan temppelin avoimien ovien tilaisuudessa perhe alkoi tehdä muutoksia. ”Temppelissä käymisen

KAIKKEIN TÄRKEIN TAVOITE

”Ellette ole vielä olleet temppeleissä tai jos olette olleet mutta ette ole tällä hetkellä kelvollisia saamaan suositusta, ei ole mitään tärkeämpää tavoitetta, jota kohti voisitte tehdä työtä, kuin tulla kelvollisiksi menemään temppeleihin. – – Kirkon jäsenyyden kaikkein tärkeimmät ja kruunaavat siunaukset ovat ne siunaukset, jotka me saamme Jumalan temppeleissä.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Pyhä temppele – johtotähti maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 93.

jälkeen perheemme on saanut uudelleen oikean näkökulman”, Kevin sanoo. ”Meillä on siitä alkaen vietetty perheiltaa, ja vanhempamme tuovat meidät kirkkoon ja istuvat meidän kanssamme kirkkosalin ensimmäisellä rivillä.”

Elokuussa 2011 Kevinillä ja Jacquelinella oli siunaus saada istua vanhempiensa vieressä vaarnakeskuksessa, kun he katselivat lähetystä temppelein vihkimistilaisuudesta.

”Kun temppeleistä ilmoitettiin vuonna 2007, vanhempani olivat vähemmän aktiivisia ja luulin, ettei minulla olisi koskaan tilaisuutta olla heidän kanssaan vihkimistilaisuudessa”,

Kevin sanoo. ”Kun he istuivat kanssani, saatoin todella tuntea, että taivaallinen Isä oli vastannut rukouksiini. Se, että olin siellä perheeni kanssa, on yksi suurimmista siunauksista elämässäni.”

”Tämä kokemus temppeleistä on vahvistanut minua”, Jacqueline sanoo. ”Enemmän kuin mikään muu minua on vahvistanut se, että olen nähnyt temppelein muuttavan elämää, koska se auttoi vanhempiani tulemaan jälleen aktiivisiksi kirkossa. Nyt me olemme asettaneet tavoitteeksi tulla sinetöidyiksi temppeleissä. Tiedän, että taivaallinen Isä haluaa meidän parastamme.” ■

KUN KOTONA VALLITSEE RAKKAUS

Kevin ja Jacqueline ovat hyvin läheiset veli ja sisko, ja he ovat oppineet, että sisarusten välinen side voi olla hyvin antoisa osa elämää. Tällä tavalla he tukevat toisiaan:

Jacqueline sanoo: ”Veljeni auttaa minua aina tehtävissäni kotona ja koulussa. Minulla on

aina hänen tukensa ja tiedän ilman epäilystäkään, että hän rakastaa minua ja tukee minua joka tilanteessa. Kun olen surullinen tai tunnen oloni surkeaksi, hän on aina paikalla rohkaisemassa minua.”

Kevin sanoo: ”Kun tunnen lannistuvani, sisareni tukee minua ja rohkaisee minua. Hän kertoo minulle myönteisiä asioita

itsestäni ja saa minut tuntemaan oloni paljon paremmaksi. Olen oppinut paljon hänen esimerkistään. Joskus, kun alan horjua uskossani, hän käskee minua olemaan epäilemättä ja sanoo, että asiat tulevat sujumaan paremmin kuin toivoinkaan.”

Nämä kaksi nuorta sanovat, että he nauttivat keskinäisestä suhteestaan ja siitä, etteivät he tappele keskenään, kuten monet sisarukset. ”Meitä voidaan pitää kummallisina, mutta kiitän taivaallista Isääni tällaisesta suhteesta sisareni”, Kevin sanoo.

TUNSIIN HÄNEN RAKKAUTENSA PALVELEMISEN KAUTTA

Mishelle Wasden

IANKAIKKISESTI TÄRKEÄÄ PALVELEMISTA

”Kenties tutuimmat ja tärkeimmät esimerkit epäitsekästä palvelemisesta ja uhrautumisesta annetaan perheessämme. Äidit omistautuvat lastensa kasvattamiseen ja hoi-vaamiseen. Aviomiehet uhraavat aikaansa ja tarmoaan vaimonsa ja lastensa elättämiseen. Uhraukset, jotka liittyvät perheidemme iankaik- kisesti tärkeään palvelemiseen, ovat liian lukuisia mainittaviksi ja liian hyvin tunnettuja, jotta niitä olisi tarpeen mainita.”

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, ”Uhri”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 22.

Oli kaksi viikkoa joulun ja tunsin ajankohdalle tyypillistä stressiä. Minun piti ostaa lahjoja, koristella kuusi ja viedä paketteja ihmisille.

Jo muutaman kuukauden ajan päivittäiset tehtäväni viiden pienen lapsen äitinä olivat tuntuneet ylivoimaisilta. En tuntenut olevani kirkossakaan kuin ulkonaisesti, kun jouduin kamppailemaan pienokais-teni kanssa kirkon penkillä. Kaipasin elämääni lisää Henkeä ja hengellisiä kokemuksia.

Suunnilleen siihen aikaan sisareni osti uuden talon naapuriosavaltiosta ja yritti saada paikat kuntoon jouluksi. Siinä olisi paljon työtä mille perheelle tahansa, mutta hänen perheelleen se olisi vieläkin vaikeampaa. Sisareni oli raskauden loppuvaiheessa oleva kahden pienen lapsen äiti, joka hoiti neliraajahalvaantunutta aviomiestään.

Kun ymmärsin, miten vaikeaa hänellä oli, soitin hänelle kuullak- seni, kuinka asiat etenivät. Hän oli optimistinen muuton suhteen ja toivoi, että hänen uuden seura- kuntansa jäsenet tukisivat häntä. Keskustelumme jälkeen suljin puhe- limen toivotettuani hänelle parhainta vointia ja mietin, kuinka voisin olla

avuksi 650 kilometrin päästä.

Sinä iltana mieleeni tuli jatkuvasti ajatus, että minun täytyisi olla paikalla auttamassa. Mutta kun katsoin kalen- teriani, hylkäsin ajatuksen ja menin nukkumaan.

Seuraavana aamuna heräsin tuntien samaa innoitusta. Sillä kertaa tunne oli niin voimakas, etten voinut kieltää sitä. Soitin aviomiehelleni ja sanoin: ”Minun täytyy mennä auttamaan sisar- tani.” Hän vastasi epäröimättä: ”Olen ajatellut samaa asiaa.”

Soitin sisarelleni, kerroin hänelle suunnitelmistani ja varasin lennon samaksi iltapäiväksi. Pakkasin pian matkalaukkuni, annoin lapsilleni suukon hyvästiksi ja lähdin lentokentälle.

Kolmen seuraavan päivän ajan tyhjensin laatikoita, järjestelin huo- neita ja autoin joulukuusen koris- telussa. Kun useimmat laatikot oli tyhjennetty, istahdin sisareni ja hänen perheensä kanssa ihaillemaan hei- dän kaunista kuustaan. Viisivuotias sisarentyttäreni, joka oli tyytyväinen siihen, että hänen perheensä oli val- miina joulun, huudahti: ”Tästä tulee mahtava joului!”

Kun lensin kotiin, tiesin, että anta- malla osan ajastani tuon suloisen per- heen hyväksi, olin tuntenut Hengen,

mitä olin kaivannut. Se tuli, koska olin palvellut muita.

Joulunaikaan on helppo puhua palvelemisesta niin kauan kuin tuon palvelun suorittaminen sopii kalen- teriimme eikä maksa paljon tai vie meitä omalta mukavuusalueeltamme. Mutta tunteaksemme todellista jou- lun henkeä meidän täytyy unohtaa itsemme ja auttaa muita. Sen teke- minen auttaa meitä ymmärtämään Vapahtajamme rakkauden meitä jokaista kohtaan. ■

Piispa Gary E. Stevenson

johtava piispa

Käskyjen pitämisestä tuleva turva ja rauha

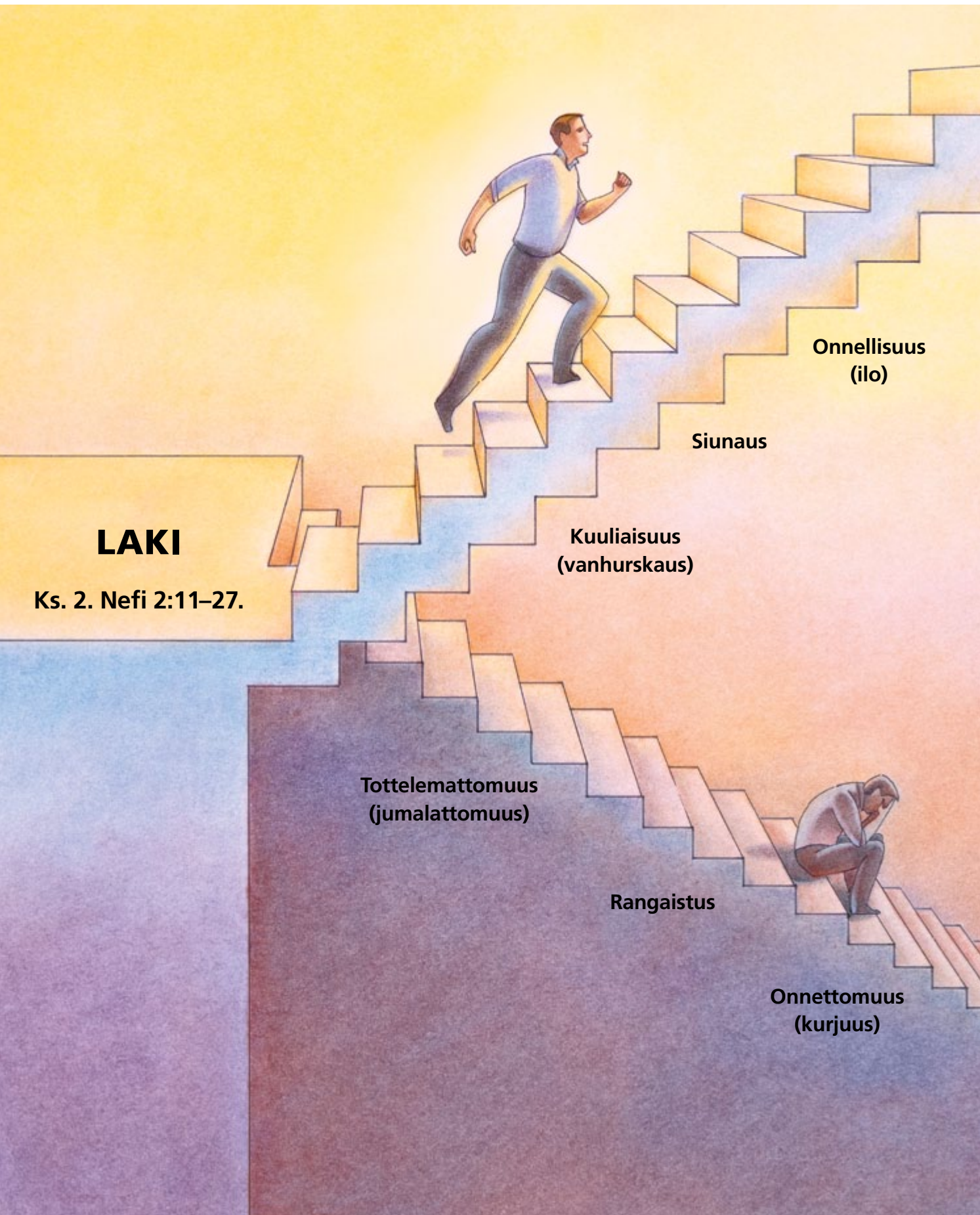
Mormonin kirjassa olevat mallit ja totuudet ovat selkeitä ja valaisevia, yksinkertaisia ja kallisarvoisia. Kun aloitamme vanhurskaudesta ja kuuliaisuudesta, päädymme siunauksiin ja iloon.

Digitaalisen tiedon aikakaudellamme tuntuu siltä, ettei ympärivuorokautisesta uutisvirrasta koskaan puutu lukuja siitä tutusta tarinasta, jota näytellään kerta toisensa jälkeen. Tuon kuluneen juonen henkilöhahmot ovat tavallisesti saaneet kuuluisuutta ja näkyvyyttä poikkeuksilla kyvyillään näyttelijöinä, urheilijoina, poliitikkoina tai liike-elämän johtajina. Vuosien harjoittelu tai omistautunut palvelu ja uhraukset, jotka ovat vieneet heidät oman alansa tai ammattinsa huipulle, murskautuvat pirstaleiksi skandaalin pyörteissä.

Loppukohtauksena on usein murheellinen kuva henkilöistä, jotka pyytävät kyynelsilmin tuomarilta, osakkailta tai äänestäjiltä, tai perheeltä, ystäviltä tai ihailijoilta anteeksi väärää tekojaan. Siitä aiheutuu tavallisesti paljon tahattomia seurauksia – kuten sydänsurua, häpeää ja kurjuutta – heille itselleen, heidän läheisilleen ja työtovereilleen.

Muinaisen Mormonin kirjan profeetta Alman yksinkertaiset mutta syväiset kehoituksen sanat pojalleen kuulostavat yhtä ajankohtaisilta 2000-luvulla kuin ne olivat yli 2000 vuotta sitten: ”Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea” (Alma 41:10).

Käytännöllisesti katsoen jokaisessa tämän päivän skandaalissa tieto palautetussa evankeliumissa olevista käskyistä ja kuuliaisuus niitä kohtaan olisi riittänyt estämään henkilökohtaisen ja ammatillisen katastrofin.

Onnellisuuden kaava

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin edustama malli näyttää polun, joka johtaa onneen. Se on selkeä ja kallisarvoinen totuus, joka löytyy kaikkialta Mormonin kirjasta. Sitä kuvataan erityisen hyvin elämänsä loppua lähestyvän profeetta Lehin opetuksissa pojilleen. Puhuessaan pojalleen Jaakobille hän opetti: ”Sillä on välttämätöntä, että kaikessa on vastakohtaisuutta” (2. Nefi 2:11). Joitakin jakeita myöhemmin hän lisäsi: ”Ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo” (2. Nefi 2:25).

Lehin opetukset tässä saarnassaan Jaakobille voidaan tiivistää yksinkertaisesti: Kuuliaisuus ja vanhurskaus johtavat siunauksiin, mikä johtaa iloon. Ja toisin päin, tottelemattomuus ja jumalattomuus johtavat rangaistukseen, mikä johtaa murheeseen. Vapahtaja on koko ihmiskunnan suuri Välimies sekä onnellisuuteen ja iankaikkiseen elämään johtavan polun tekijä. Paholainen on kurja valheiden isä sekä orjuuteen ja kuolemaan johtavan polun tekijä.

Selvästikin vastustaja ymmärtää, että emme tietoisesti valitsisi orjuutta ja kuolemaa, mutta koska hän tulee olemaan ikuisesti kurja, hän pyrkii myös koko ihmiskunnan kurjuuteen (ks. 2. Nefi 2:27). Hän tekee sen vääristelemällä synnin ja tottelemattomuuden seurauksia. Se on yksi syistä, joiden takia häntä kutsutaan valheiden isäksi.

Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) sanoi: ”Te kaikki – – tunnette Saatanan, valheiden isän. Te tiedätte, kuinka hän kääntää totuuden valheeksi. Hän koristelee pahuutta saadakseen sen näyttämään kauniilta, miellyttävältä, helpolta ja jopa hyvältä.”¹

Saatana haluaisi meidän uskovan, että onnellisuuteen johtava kaava alkaa jumalattomuudesta ja synnistä. Meitä on varoitettu, että hänen kiusauksensa ovat niin ovelasti verhottuja, että joskus hän näyttää muuttaneen itsensä ”miltei valon enkeliksi” (2. Nefi 9:9). Herra kuvaili Saatanan lankeemusta ja tavoitteita:

”Koska Saatana kapinoi minua vastaan ja pyrki hävittämään ihmisen tahdonvapauden, jonka minä, Herra Jumala, olin antanut hänelle, ja koska hän myös pyrki siihen, että antaisin hänelle oman voimani, Ainosyntyiseni voimalla minä käskin syöstä hänet alas;

ja hänestä tuli Saatana, niin, nimittäin Perkele, kaikkien

valheiden isä, eksyttämään ja sokaisemaan ihmisiä ja johdattamaan heitä vankeina tahtonsa mukaan” (Moos. 4:3–4).

Onnellisuuteen johtava polku alkaa vanhurskaudesta kuuliaisuutena käskyille. Käskyt on annettu meille jumalalliseksi ohjekirjaksi, joka johtaa meitä pois päin monista kuolevaisuuden onnettomuuksista. Herra julisti palautuksen alkuaikoina näin: ”Sen tähden, koska minä, Herra, tiesin suuren onnettomuuden, joka kohtaisi maan asukkaita, minä kutsuin palvelijaani Joseph Smith nuorempaa ja puhuin hänelle taivaasta *ja annoin hänelle käskyjä*” (OL 1:17, kursivointi lisätty).

Käskyjä seuraa

Jotkut ihmiset pitävät epäloogisena sitä, että käskyt ovat onnellisuuteen johtavan polun alussa eivätkä jotakin sellaista, mitä kuljetetaan mukana matkalla. Tätä kuvaa seuraava kertomus ajalta joitakin vuosia sitten, jolloin palvelin lähetysohjohtajana Nagoyassa Japanissa.

Vaimoni Lesa ja minä tutustuimme erääseen nuoreen naiseen pian sen jälkeen kun hän tuli kirkkoon osallistuakseen lähetyssaarnaajien pitämille englannintunneille. Hän oli seurallinen, eloisa ja hallitsi hyvin elämänsä, johon kuului hyvä työpaikka, pitkäaikainen poikaystävä ja perhe. Hän tutustui englannintunneilla lähetyssaarnaajiin ja jäseniin, jotka saivat hänet kiinnostumaan kirkosta, ja lähetyssaarnaajat alkoivat opettaa hänelle evankeliumia. Hänen todistuksensa palautetun evankeliumin totuudesta näytti kukoistavan joka kerta kun hän tapasi lähetyssaarnaajat. Kun hän luki Mormonin kirjaa ja pohti sitä sekä rukoili sen ja kuulemiensa asioiden totuudesta, hän tiesin niiden olevan totta.

Kun lähetyssaarnaajat alkoivat opettaa hänelle käskyjä, hän tiesi, että hänen täytyi olla kuuliainen. Hän erosi poikaystävästään ja lopetti työnsä, joka vaati häntä olemaan töissä sunnuntaisin. Hän alkoi noudattaa viisauden sanaa ja hyväksyi kymmenysten lain. Hänen uskonsa oli niin vahva, että hän alkoi noudattaa käskyjä käytännöllisesti katsoen heti, kun vain kuuli niistä.

Kun hän ilmoitti perheelleen kiinnostuksestaan kirkkoa kohtaan ja siitä, että hän tutki palautettua evankeliumia, hänen vanhempansa kertoivat hänelle, että heidän

suhteensa häneen kärsisi sen seurauksena. Muutama viikko sen jälkeen kun hän oli päättänyt noudattaa käskyjä, hän huomasi olevansa vailla työpaikkaa, asuntoa ja perheen tukea. Selvästikin hänen kuuliaisuutensa seuraukset vaikuttivat hänen elämäänsä tavalla, joka tuntui tuhoisalta.

Olin syvästi huolissani hänen tilanteestaan. Myöhään eräänä iltana kiireisen päivän jälkeen Lesa ja minä lähdimme lähetyskodista kävelyllä haluten viettää rauhallisen hetken keskenämme. Yllätyimme, kun tulimme vilkkaaseen risteykseen samaan aikaan kuin tämä eloisa nuori tutkija saapui paikalle polkupyörällään. Hän tervehti meitä lämpimällä hymyllä ja halauksella. Olimme yllättyneitä, että hän oli ulkona niin myöhään, ja kysyimme, mitä hän oli tekemässä.

”Olen menossa uuteen työpaikkaani pika-ruokapaikan drive-in-ikkunalle yövuoroon”, hän vastasi iloisesti.

Tuo työpaikka oli merkittävästi hänen entistä työtänsä huonompi sekä rahallisesti, tehtävien tason että työaikojenkin suhteen. Vaikka hänellä oli merkittäviä koettelemuksia ja takaiskuja elämänsä ajallisissa asioissa, hänestä huokui onnellisuus. Sitten hän ilmoitti, että hänen kastepäivänsä oli päätetty. Kävellessämme takaisin lähetyskotiin Lesa ja minä ihmettelimme, kuinka hänen uskonsa vasta kuulemiinsa käskyihin ja hänen kuuliaisuutensa niitä kohtaan olivat jo saattaneet hänet todelliseen iloon johtavalle polulle.

Muutaman viikon kuluttua hänet kastettiin. Jonkin ajan kuluttua hän teki sovinnon perheensä kanssa ja löysi paremman työpaikan. Muutama vuosi kasteensa jälkeen hänet sinetöitiin Tokion temppelissä kotiin palanneen lähetyssaarnaajan kanssa, jonka hän oli tavannut nuorten naimattomien aikuisten

toiminnassa. Nyt he ovat iankaikkinen perhe, ja he saivat vastikään suloisen poikavauvan. Eräs pieni, herttainen kirkon laulu kuvailee sitä, mitä hänen elämässään tapahtui käskyjen pitämisen seurauksena:

*Käskyjä seuraa, käskyjä seuraa,
se vain sulle rauhan ja varmuuden tuo.
Herra sua siunaa, Herra sua siunaa.
Profeetta neuvo: käskyjä seuraa.
Se rauhan ja varmuuden tuo.²*

Mormonin kirjassa olevat mallit ja totuudet ovat selkeitä ja valaisevia, yksinkertaisia ja kallisarvoisia. Kun aloitamme vanhurskaudesta ja kuuliaisuudesta, päädymme siunauksiin ja iloon. ■

VIITTEET

1. ”The Blessings and Responsibilities of Womanhood”, *Ensign*, maaliskuu 1976, s. 70.
2. ”Käskyjä seuraa”, *MAP-lauluja*, 189.

Yllätyimme, kun tulimme vilkkaaseen risteykseen samaan aikaan kuin tämä eloisa nuori tutkija saapui paikalle polkupyörällään. Me ihmettelimme, kuinka hänen uskonsa vasta kuulemiinsa käskyihin ja hänen kuuliaisuutensa niitä kohtaan olivat jo saattaneet hänet todelliseen iloon johtavalle polulle.

KUINKA VOISIMME ANTAA RUOKAA NIIN MONELLE?

Apuyhdistyksen johtajana tunsin musertuvani ajatellessani joidenkin perheiden tarpeita ja haasteita pienessä seurakunnassamme. Ajat olivat olleet vaikeita, ja monet jäsenet olivat menettäneet työpaikkansa.

Kirkon ulkopuolella monien sellaisten silmissä, joilla oli vaikeuksia huolehtia perheestään, näkyi lannistuminen, suru ja toivottomuus. Jopa lapsista ja nuorista huokui epävarmuuden ja myllerryksen tunteita.

Seurakunnan johtohenkilöt tunsivat tarvetta viedä vähän toivoa ja rakkautta kaikkein osattomimmille – jotakin, mikä auttaisi paikkakuntamme asukkaita tuntemaan, että rakastava taivaallinen Isä tiesi heidän

koettelemuksistaan ja huolehti heistä.

Kun joululähestyminen lähestyi, ehdotimme, että kutsuisimme paikkakuntamme köyhimpiä lapsia aterialle. Seurakunnan jäsenet järjestäisivät tilaisuuksia rahan keräämiseksi, ostaisivat ruokaa pikaruokaketjulta ja valmistelisivat seurakuntatilat vieraidemme vastaanottamiseksi. Kaikki osallistuivat siihen, myös Alkeisyhdistyksen lapset, nuoret naiset ja nuoret miehet.

Järjestimme pikaruokaketjun tarjoamaan ruoan ja otimme yhteyttä sosiaalityöntekijöihin, jotta löytäisimme perheitä, joissa tarve oli suurin. Työntekijät antoivat meille noin sadan lapsen listan, mikä oli

enemmän, kuin olimme odottaneet. Emme lannistuneet, mutta näytti mahdottomalta kerätä tarpeeksi rahaa ostaaksemme ruokaa niin monelle lapselle.

Kun ateriapäivämme koitti, seurakunnanjohtaja otti keräämämme varat ja lähti ravintolaan muutamien diakonien kanssa. Hän mietti, kuinka saisimme rajallisilla varoillamme ruokituksi niin monta lasta. He rukoilivat lähtiessään ajatellen, että ehkä meidän pitäisi kutsua vain pienimmät lapset, puolittaa ateriat tai peruuttaa tilaisuus.

Kun he saapuivat ravintolaan, seurakunnanjohtaja laittoi rahat tiskille. Silloin heidän rukouksiinsa vastattiin.

Ravintolan johtaja katsoi heitä ja sanoi hymyillen, että ravintola tarjoaisi mielellään niin monta ateriaa kuin tarvittaisiin – ilmaiseksi! En pysty kuvailemaan sitä iloa, jota me kaikki tunsimme kuultuamme tästä ystäväillisestä eleestä, joka antoi meidän suoda vähän iloa – ja paljon ruokaa – suurelle joukolle puutteenalaisia lapsia.

Ravintolan anteliaisuuden ansiosta saimme käyttää keräämämme rahat ruoan ostamiseen ja ruokakorien valmistamiseen kaikkein köyhimmille perheille.

Opimme tästä kokemuksesta, ettei mikään ponnistelu ole turhaa, kun valjastamme kykymme ja hyvät aikomuksemme lähimmäistemme palvelemiseksi. Todistuksemme siitä, että Herra avaa ovia, kun olemme tehneet kaiken voitavamme, sai vahvistusta. ■
Marta Fernández-Rebollos, Espanja

Kun seurakunnanjohtaja laittoi rahat tiskille, heidän rukouksiinsa vastattiin.

MINÄ TOIVON, ETTÄ JOKU RAKASTAA SITÄ

Kun poikani oli kolmivuotias ja tyttäreni neljä, he kuuluivat naapuriston leikkikouluryhmään. Sinä talvena ne meistä, jotka olimme vastuussa ryhmästä, päätimme toteuttaa jouluprojektin, johon kuului, että jokainen lapsi lahjoittaisi lelun jollekin puutteenalaiselle perheelle.

Sitä edeltävinä viikkoina opetimme monta oppiainetta siitä, kuinka kiittolisuus ja toisten kanssa jakaminen tekee meidät onnellisiksi. Soin lapsilleni, että he voisivat alkaa ajatella, mitkä lelut he haluaisivat antaa. Halusin heidän saavan kokemuksen siitä, että he valitsevat itse sen, mitä he antavat. Perheemme rahavarat olivat rajalliset, ja olin utelias tietämään, mistä harvoista leluistaan he olisivat valmiit luopumaan.

Eräänä lauantaiaamuna soin lapsille, että oli aika valita heidän lahjoituksensa. Autoin Hunteria paketoimaan valitsemansa kuorma-auton ja menin sitten katsomaan, mitä Mikelle puuhasi. Näky, jonka näin hänen huoneensa ovelta, sai kyöneleet nousemaan silmiini.

Mikelle halasi lempinukkeaan Mellaa, joka oli puettu parhaimpiin nukenvaatteisiinsa, ja lauloi sille. Sitten hän laittoi pienen peiton lahjakkasin pohjalle. Hän hymyili nukelle, halasi ja suukotti sitä ja laittoi sen helästi kassiin. Nähdessään minut hän sanoi: ”Mella on valmiina, äiti. Minä toivon, että joku rakastaa sitä.”

Koska tiesin, mitä tuo nukke

Eräänä lauantaiaamuna soin lapsille, että oli aika valita heidän lahjoituksensa. Näky, jonka näin Mikellen huoneen ovelta, toi kyöneleet silmiini.

merkitsi tyttärelleni, olin äimistynyt, että hän antaisi sen pois. Minua melkein halutti sanoa Mikelle, ettei hänen tarvitsisi luopua lempinukestaan, mutten tehnyt sitä.

”Hän ymmärtää antamista”, ajattelin. ”Hän antaa kaikkein parhaansa.”

Yhtäkkiä tajusin, että osa minusta oli halukas antamaan ja jakamaan, kunhan ei vaadittaisi liian suurta henkilökohtaista uhrausta. Olin asettanut rajat kristilliselle rakkaudelleni, ja tiesin, että minun täytyi muuttua.

Ajattelin, kuinka taivaallinen Isä antoi ainoan täydellisen Poikansa ja salli Hänen kärsiä ja kuolla puolestani. Kuvittelin mielessäni rakastavan taivaan Isän suukottamassa rakasta

Poikaansa ja lähettämässä Hänet maailmaan vauvana toivoen, että me rakastaisimme ja seuraisimme Häntä.

Vapahtaja itse ei kitsastellut lainkaan vaan antoi kaiken, mitä Hänen täytyi antaa.

Mietin, mahtaisiko Mikelle muuttaa mieltään ennen joulutilaisuutta, jolloin lelut lahjoitettaisiin, mutta hän ei tehnyt sitä. Mietin, katuisiko hän myöhemmin valintaansa ja surisi sitä, mutta hän ei tehnyt sitä.

Nähtyäni tyttäreni Kristuksen kaltaisen esimerkin, päätin, että olipa minulla annettavana paljon tai vähän, antaisin aina iloisesti parhaani, kun minulla olisi tilaisuus jakaa omastani. ■
Brittney Pyne, Utah, Yhdysvallat

TE LAULOITTE SYDÄMESTÄNNE

Joulukuussa 2000 meidän vaarnakuoromme valmistautui järjestämään kuorojuhlat. Monta tunnettua kuoroa Posadasin kaupungista Argentiinasta oli varmistanut osallistumisensa, ja paikalle oli tulossa paljon ihmisiä. Toivoimme, että jakaisimme omalla laulullamme todistuksemme Vapahtajan syntymästä.

Kuoron johtajana olin vähän huolestunut. Huoltani lisäsi se, että odotin kaksosia ja raskauteni oli loppuvaiheessa. Kenraaliharjoituksissa viikkoa ennen konserttia minulla oli kipuja ja minun oli johdettava kuoroa istuvaltani.

Kun harjoitukset sitten päättyivät, en pystynyt enää seisomaan. Mieheni Carlos ja isäni antoivat minulle siunauksen. Sitten Carlos vei minut sairaalaan, jossa lääkärit sanoivat, että vauvat syntyisivät sinä päivänä. Minua pelotti, mutta Carlos kehotti minua luottamaan Herraan.

Pian huoneen täytti vastasyntyneen vauvan itku. Sydämeni hypähti ilosta äänen kuultuani, mutta sitten lääkäri tuli lähelleni ja sanoi: ”Se on Kira, joka itkee, mutta Abril ei selviytynyt.”

En löydä sanoja, joilla kuvailisin ylitseni tulvineita tunteita. Pian minut siirrettiin toiseen huoneeseen, jossa aviomieheni odotti minua. Me halusimme ja itkimme.

”Dafne, me emme tiedä Herran syytä siihen, että Hän otti Abrilin luokseen”, Carlos sanoi. ”Mutta meidän pitää olla vahvoja, hyväksyä Hänen tahtonsa ja kulkea eteenpäin uskossa.”

Vähän myöhemmin Carlos piteli pikkuruista Kiraa sylissään ja antoi hänelle siunauksen, että hän jäisi

eloon. Hän jäikin eloon, mutta hänellä oli komplikaatioita, joiden vuoksi hän jäi sairaalaan kymmeneksi päiväksi.

Minä pääsin kotiin seuraavalla viikolla. Koska kävin usein sairaalassa katsomassa Kiraa ja syöttämässä häntä, en suonut ajatustakaan kuorolle. Juhlia edeltävänä iltana isäni kysyi minulta, olinko jo päättänyt, johtaisinko kuoroa. Hän sanoi: ”Rukoile asian puolesta, Dafne, niin teet varmaankin oikean ratkaisun, olipa se mikä tahansa.”

Ajattelin Kiraa, joka makasi yhä sairaalassa. Ajattelin kuoron jäseniä,

Kun lauluäänet yhdistyivät soitinten ääneen, minut valtasi tunne, että olin kauniissa paikassa.

jotka olivat työskennelleet ahkerasti valmistautuessaan konserttiin. Ajattelin Vapahtajaa ja Hänen syntymäänsä, elämäänsä ja antamaansa uhria. Tiesin, mitä minun oli tehtävä.

Seuraavana iltana kuoron jäsenten perhettäni kohtaan osoittama rakkaus liikutti meitä syvästi, ja heidän keskuudessaan oleva sopusoinnun henki loi vilpittömän halun vaikuttaa kaikkiin kuulijoihin.

Koska me järjestimme juhlat, meidän vaarnakuoromme lauloi viimeisenä. Kun pianolla ja viululla esitettiin alkusoittoa kappaleesta ”Ensimmäinen joulu”, poskilleni vieri kyneleitä. Kun lauluäänet sitten yhdistyivät soitinten ääneen, minut valtasi tunne, että olin kauniissa paikassa.

Kun lopetimme, käännyn ympäri ja näin, että suurimmalla osalla yleisöstä oli silmät kyynelissä. Ihmiset, jotka eivät ehkä koskaan olleet kuulleet evankeliumin sanomaa rauhasta ja rakkaudesta, olivat tunteneet musiikkimme kautta Jumalan Pojan syntymän kauneuden ja ihmeen.

Jälkeenpäin erään toisen kuoron johtaja sanoi meille: ”Meillä oli hyvä tekniikka, mutta te lauloitte sydämestänne.”

Jouluaattona mieheni ja minä kiitimme Jumalaa siitä, että Hän lähetti Kiran meidän kotiimme ja että Hän lähetti Poikansa maailmaan. Pojan sovituksen ja temppelesinetöimisemme ansiosta tiedämme, että Abril on taas jonakin päivänä meidän omanamme. ■

Dafne Analia Romero de Tau,
Misiones, Argentiina

POPCORNIA, PIONEEREJA JA RAUHAA

Äiti laittoi tiiliskiviä uuniin ja kietoi ne sitten huopiin, jotta jalkamme pysyisivät lämpiminä matkustaessamme autollamme, jossa ei ollut lämmityslaitetta. Oli joulukuun alku vuonna 1935 Utahissa ja olimme matkalla Salt Lake Citystä 96 kilometrin päähän Paysoniin isovanhempieni luokse. Lunta sateli hiljalleen ympärillämme ja pyörteili edellä olevalla tiellä pienten pyörremyrskyjen tavoin. Isoveljeni Fred ja minä olimme kääriytyneinä paksuihin takkeihin sekä kutittaviin villasukkiin ja kaulahuiveihin. Olin seitsemänvuotias, ja matka tuntui kestävän ikuisuuden.

Teimme tuon matkan joka joulukuussa. Joulunaika ei alkanut kunnolla, ennen kuin olimme isoäiti ja isoisä Tannerin lämpimässä keittiössä tekemässä popcornpalloja. Isoisä kohentaisi tulta ja isoäiti laittaisi maisinjyviä metallilankakoriin ja ravistaisi sitä pontevasti tulen yllä, kunnes se olisi täynnä pulleaa valkoista popcornia. Sen jälkeen isoäiti kaataisi isossa valurautakattilassa olevan popcornin päälle kuumaa hunajavoita ja sekoittaisi joukkoon maapähkinöitä. Kun seos olisi jäähtynyt, me upottaisimme voidellut kätemme siihen ja tekisimme jouluisia palloja jaettavaksi sukulaisille ja ystäville.

Tänä jouluna olisi kuitenkin erilaista. Tavallisesti Fred ja minä matkasimme takapenkillä, mutta tänä vuonna olimme etupenkillä kiilautuneina vanhempiemme

väliin. Takapenkillä oli pieni valkoinen arkku, jossa oli yksivuotiaan veljeni Geroldin ruumis. Tuhkarokko oli ylitynyt keuhkokuumeeksi ja sammuttanut hänen nuoren elämänsä. Olimme aikaisemmin käyneet hautaustoimistossa hakemassa pienen puisen arkun.

Kaksi tuntia kestäneellä matkallamme isä johti meitä laulaessamme joululauluja. Äiti ja isä lauloivat kaksiäänisesti ja kaunis musiikki lohdutti meitä, kun surimme pienokaisemme poismenoa.

Kun saavuimme isoisän talolle, tavallisesti niin hilpeä joukko perheenjäseniä ja sukulaisia odotti vakavan näköisenä. Arkku haettiin takapenkiltä ja tuotiin isoäidin putipuhaaseen olohuoneeseen. Isovanhempieni piispa lausui muutamia ystävällisiä sanoja ja sitten olimme taas autossa matkalla hautausmaalle, jossa me kaikki itkimme, kun tuo kallisarvoinen pieni poika laskettiin jäisen maan poveen.

Joulu tuli sittenkin. Tulta kohennettiin, popcornia paahdettiin ja jouluisia

palloja vietiin ihmisille isoisän hevosen vetämällä reellä. Sinä päivänä ilmassa oli surua, mutta siellä huokui myös rauha, kun kuuntelin uskollisten isovanhempieni lukevan kertomusta Kristuksen syntymästä.

Isovanhemmillani oli pioneeri-vanhemmat, jotka olivat laskeneet hautaan monta pienokaista. Kun perheemme suri menetystämme, käännyimme saman tahon puoleen, mihin esivanhempamme olivat käänntyneet – Jumalan Pojan ja Hänen sanojensa puoleen. Muistelin joulukertomusta erilaisella tunteella sinä vuonna, sillä tuon seimeen syntyneen pienokaisen ansiosta se pienokainen, jonka me olimme laskeneet hautaan, nousisi jälleen ylös ja olisi meidän omanamme.

Siitä on kulunut monta vuosikymmentä, mutta joka joulukuun kaadan yhä hunajavoita popcornin päälle, sekoitan siihen maapähkinöitä ja muodostan seoksesta palloja, ja muistelen. ■ Shirlee Hurst Shields, Utah, Yhdysvallat

Kaksi tuntia kestäneellä matkallamme isä johti meitä laulaessamme joululauluja. Äiti ja isä lauloivat kaksiäänisesti, ja kaunis musiikki lohdutti meitä surussamme.

**Vanhin
Jeffrey R. Holland**
kahdentoista apostolin
koorumista

Joulu TEIDÄN KESKELLÄNNE

*Pysykää uskos-
sanne. Etsikää
hyvää tilantees-
tanne. Tehkää
jotakin ystäväl-
listä jollekulle.
Etsikää Kristusta
lahjapaperin ja
joulukoristeiden
ulkopuolelta.*

Luulen, että jokainen muistaa ensimmäisen joulunsa poissa kotoa. Syy muualla olemiseen on saattanut olla lähetystyö tai varusmiespalvelu, opiskelu tai työpaikka. Olipa syy mikä hyvänsä, tuo ensimmäinen joulu poissa kotoa on sydämeenkäyvä muisto meille kaikille. Omistan oman sellaisen muisteluni niille, jotka ovat olleet poissa kotoa jouluna tai jotka ehkä ovat tänä vuonna poissa kotoa.

KUVITUS PAUL MANN

Omassa tapauksessani kyseessä oli lähetystyöpalveluni. Olin 19 vuoden ajan nauttinut joulusta perheen ja ystävien ympäröimänä. Luulenpa, etten nuorukaisen itsekeskeisyydessä ollut koskaan ajatellutkaan viettäväni sitä millään muulla tavalla.

Kun sitten vuonna 1960 saapui joulunaika, totesin olevani toisella puolella maapalloa ja kaukana siitä kaikesta. Olin ollut Englannissa vajaan kolme kuukautta, kun minut joulukuun 1. päivänä kutsuttiin lähetystoimistoon tapaamaan vanhin Eldon Smithiä, joka oli juuri saapunut Championista Albertasta Kanadasta. Hän oli ensimmäinen nuorempi toverini. Meidät lähetettiin aloittamaan lähetystyö vanhoillisessa Guildfordin kaupungissa Surreyn piirikunnassa. Alueella ei ollut koskaan ollut lähetysaarnajia, ja tietojemme mukaan jossain sen rajojen sisäpuolella oli kätöksä yksi ainoa jäsen. Olimme nuoria, kokemattomia ja hieman liian suurelta tuntuvan tehtävän edessä, mutta emme olleet sydän kurkussa.

Ilmoitauduimme poliisiasemalla, järjestimme majoituksen, ja koska emme aluksi onnistuneet löytämään sitä yhtä kirkkomme jäsentä, ryhdyimme siihen ainoaan työhön, jota osasimme – koputtamaan oviin. Koputimme oviin aamulla, koputimme oviin keskipäivällä, koputimme oviin iltapäivällä ja koputimme oviin illalla. Ajoimme polkupyörillämme pitkin niitä katuja aikana, joka oli varmasti Britannian historian sateisin joulukuu

– siltä meistä ainakin tuntui. Olimme märkiä aamulla, olimme märkiä keskipäivällä, olimme märkiä iltapäivällä ja olimme märkiä illalla, mutta me jatkoimme koputtamista oviin. Emmekä päässeet sisään juuri koskaan.

Niin jatkui jouluaattoon asti, jolloin ihmiset olivat vielä vähemmän taipuvaisia kuuntelemaan amerikkalaista lähetysaarnajaparia. Sinä iltana, uupuneina mutta omistautuneina, palasimme vuokratyömeidän ja pidimme jouluhartauden. Lauloimme joululaulun ja pidimme sen jälkeen alkurukouksen. Luimme pyhiä kirjoituksia ja kuuntelimme kasetilta nauhoitusta nimeltä *Joulun tosi tarina*. Sitten lauloimme toisen ajankohtaan sopivan laulun, lausimme loppurukouksen ja kävimme nukkumaan. Olimme liian väsyneitä nähdäksemme jouluisia unia.

Jouluaamuna noudatimme ensin aamun lukujärjestystämme ja avasimme ne pari kolme pakettia, jotka olivat löytäneet luoksemme siirtomme jälkeen. Sitten lähdimme koputtamaan oviin. Koputimme aamulla, koputimme keskipäivällä, koputimme iltapäivällä ja koputimme illalla. Emme päässet minnekään sisään.

Sellaiseksi tapahtumaköyhäksi jouluksi – selvästikin vähiten jouluisaksi kaikista, joita minulla oli ollut ennen tai sen jälkeen – ajattelemisen aihetta antaa se, että nuo erityiset päivät joulukuussa 1960 pysyvät sydämesäni (yli 50 vuoden jälkeen!) yhtenä suloisimmista jouluista, mitä minulla on koskaan ollut. Luulen sen johtuvan

siitä, että ensimmäistä kertaa elämänsäni totesin ymmärtäväni joulua enkä pelkästään nauttinut joulusta. Luulen, että tajusin ensimmäistä kertaa jollakin todella merkittävällä tavalla Kristuksen syntymän ja elämän sanoman – Hänen sanomansa ja Hänen tehtävänsä ja Hänen uhrinsa toisten puolesta.

Minun olisi pitänyt ymmärtää se yhteys jo nuorempana, mutta en ollut ymmärtänyt – en ainakaan tarpeeksi voimakkaana. Mutta tuona jouluna Englannissa – palelevana, märkänä, jonkin verran lannistuneena 19-vuotiaana – minä tajusin sen. Voin todella sanoa niin, koska lähetystyöni ansiosta joulu, kuten niin moni muukin asia evankeliumista, on tarkoittanut minulle joka vuosi enemmän tuosta kokemuksesta lähtien.

Tänä jouluna osoitan rakkauteni jokaiselle lähetysaarnajalle, jokaiselle sotapalveluksessa olevalle miehelle tai naiselle, jokaiselle opiskelijalle ja jokaiselle työntekijälle tai matkalaiselle, joka ei pääse ”jouluksi kotiin”¹ kuten laulussa sanotaan. Pysykää uskossanne. Etsikää hyvää tilanteestanne. Tehkää jotakin ystävällistä jollekulle. Etsikää Kristusta lahjapaperin ja joulukoristeiden ulkopuolelta. Te tulette huomaamaan, että ulkoisista olosuhteista riippumatta joulu – kuten Jumalan valtakunta – on ”teidän keskellänne” (Luuk. 17:21). ■

Artikkelista ”A Mission Christmas”, Church News, 17. joulukuuta 2011, s. 10.

VIITE

1. James ”Kim” Gannon, ”I’ll Be Home for Christmas”, 1943.

Mary N. Cook

ensimmäinen neuvonantaja
Nuorten Naisten ylimmässä
johtokunnassa

Joulukoristeita, Kristuksen kaltaisia ystäviä

Aloin koristella joulukuustamme ja avasin laatikon, joka oli täynnä joulukoristeita, joita en ollut nähnyt tai käyttänyt vuosikausiin. Kaivellessani jouluvalo- ja joululiinakasoja löysin laatikon täynnä joulukoristeita, joita olin kerännyt, kun olin naimaton ja toimin opettajana koulussa. Löysin yksinkertaisen ristipistokoristeen, jossa luki vain ”Joulun avoimet ovet – 1984”. Muistin heti tuon vuoden. Olin naimaton, ja olin ollut huolissani muuttaessani nuorten naimattomien aikuisten seurakunnasta perheseurakuntaan.

Rakastan joulunaikaa, mutta eräät niistä olivat olleet minulle kovin yksinäisiä. Olin yli 30-vuotias, naimaton, eikä minulla ollut lapsia. Tunsin joskus jääväni ulkopuoliseksi. Vaivuin helposti itsesääliin; lankein siihen, mitä nimitin ”voi minua rassukkaa -syndroomaksi”. Tuona nimenomaisena vuonna 1984 muistatan tehneeni tietoisin päätöksen tuon syndrooman voittamisesta. Päätin katsella ympärilleni ja huomata, mitä voisin tehdä, että joulusta tulisi iloinen toisille.

Olin melko uusi seurakunnassa ja ajattelin, että Apuyhdistyksen jäsenen kutsuminen vaatimattomaan

asuntooni auttaisi minua viettämään joulua ja tutustumaan sisäriini paremmin.

Muistellessani tuota avointen ovien tilaisuutta muistin pienen joulukuusen, joka oli koristeltu laatikossani olevilla joulukoristeilla, niiden mureksien tuoksun, joita naimattomat ystäväni auttoivat minua leipomaan, sekä äidin makoisan ”valkoisen joulujuoman”, jota tarjoilin vieraille.

Katsellessani noita erilaisia koristeita sydämeni täytti lämmin rakkauden ja kiittollisuuden tunne, kun ajattelin niitä monia Kristuksen kaltaisia ystäviä, nuoria ja vanhoja, jotka rakastivat minua ja ohjasivat minut haastavien aikojen läpi.

Otin käteeni tärkätyn, pitsisen lumihietaleen, jonka eräs vanhempi nainen oli virkannut minulle, ja muistin hänen huolehtivaisuutensa. Ajattelin vanhempia sisaria niissä monissa seurakunnissa, joihin olin kuulunut, sisaria, jotka olivat välittäneet tietämystään minulle. Opin niiden suloisten sisarten avulla virkkaamaan, neulomaan, ompelemaan ja tekemään sukkulapitsiä. He antoivat auliisti aikaansa ja osoittivat etenkin kärsivällisyyttään, jotta voisin nauttia siitä, mistä he nauttivat.

Pidin kädessä pikkuruista messinkitorvea ja ajattelin sen musikaalisesti lahjakkaan kuoronjohtajan kutsua, joka kutsui minut teini-ikäisenä varhaisaamun harjoituksiin erityistä musiikkiohjelmaa varten. Hänen luottamuksensa synnytti minussa rakkauden klassiseen musiikkiin ja itseluottamuksen laulaa kuoroissa koko loppuelämäni ajan.

Otin hymyillen käteeni Mikki Hiiri-koristeen ja olin kiittollinen avioparista, joka antoi minun olla pikkulastensa kanssa. Heidän lapsistaan tuli minunkin lapsiani. Pitelin heitä sylissä kirkossa, luin heille, leikin heidän kanssaan ja rakastin heitä, mikä auttoi täyttämään tuskallisen tyhjyyden.

Herra opetti meille kohdassa Matt. 10:39: ”Joka varjelee elämänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä minun tähteni kadottaa, on sen löytävä.”

Tuo tietoinen päätös vuonna 1984 ”kadottaa elämäni” katsomalla itseni ulkopuolelle oli todellakin käännekohta itseni ”löytämässä”. Kun pohdin menneisyyttä, tajusin, että monet olivat puolestaan noudattaneet Vapahtajamme sanoja ja kadottaneet elämänsä minun tähteni. *Joulu* koristeista oli tullut suloinen muistutus *Kristuksen* kaltaisista ystäväistäni. ■

Joulunenäliina

Scott M. Mooy

Kirkon lehdet

Lapsena autoin joka vuosi äitiäni paketoimaan perheen lahjat. Minulla oli viisi naimisissa olevaa sisarusta sekä 13 sisarusten lasta, joten se ei ollut mikään helppo tehtävä. Mutta siinä värikkäässä sekamelskassakin huomasin, että näytimme aina paketoivan sisarelleni nenäliinan. Vaikka äitini antoi Annille yöpaidan tai puseron tai jonkin keittiövälineen, hänelle oli aina myös se nenäliina. Ymmärsin, että nenäliinat olivat käytännöllisiä ja edullisia, mutta aloin ihmetellä, mitä sisareni ajattelisi saadessaan tämän lahjan niin usein.

Kerran joulukuussa kysyin vihdoinkin: ”Taasko nenäliina Annille? Äiti, sinä taidat antaa hänelle sellaisen melkein joka vuosi. Oletko ajatellut, että ehkä hänellä on niitä jo tarpeeksi? Kuinka monta hän oikein tarvitsee? Ja lisälahja tekee hänen perheensä paketista kalliimman lähettää. Sinun ei varmasti kannata tehdä sitä.”

Äitini laski sakset kädestään. ”Minäpä kerron sinulle tarinan. Ehkä

sitten ymmärrät. Se tapahtui ennen sinun syntymääsi.

Tiedäthän, kuinka minä tulin tähän maahan.” (Tiesinhän minä. Äitini perhe yllättyi, kun hän meni naimisiin leskimiehen kanssa, jolla oli neljä lasta, ja suorastaan järkyttyi, kun se tarkoitti, että hän muuttaisi Hollannista Yhdysvaltoihin.) ”Et kuitenkaan tiedä kaikkea. Kun tulimme tänne, meillä ei ollut mitään. Elämä oli rankkaa. Isäsi teki kahta työtä, mutta pienellä palkalla. Minä pesin ja silitin toisten pyykkiä Siltikään meillä ei ollut tarpeeksi rahaa.

Ann oli silloin 17-vuotias ja ymmärsi, kuinka paljon velkaa meillä oli. Hän päätti auttaa. Hän meni töihin. Hän sai työpaikan keskustassa sijaitsevasta karamellipuodista. Hänen täytyi mennä sinne bussilla ja seisoa tiskin äärellä koko päivä. Hän antoi meille lähes koko palkkansa pitäen itsellään vain vähän rahaa matkalippuihin ja ostaakseen lounasta, sillä hän ei voinut säilyttää mitään ruokaa tiskin takana.

Ann kertoi minulle olevansa iloinen työpaikasta ja siitä, että hänen palkastaan oli meille apua. Mutta hän ei kertonut meille olevansa huolissaan pikkuveljistään. Joulukuun oli tulossa. Heidän uudet amerikkalaiset ystävänsä puhuivat leluista, joita he olivat pyytäneet joulupukilta. Mitä jos joulupukki ei toisi mitään lahjoja meidän kotimme?

Muutama päivä ennen joulua Ann antoi minulle vähän rahaa. Ei kuitenkaan ollut hänen palkkapäivänsä.

Kysyin häneltä, mistä hän oli saanut rahat. Hän kertoi säästäneensä sen olemalla syömättä lounasta. Rahaa ei ollut paljon, mutta se tarkoitti, ettei hän ollut syönyt lounasta viikkoihin. Hän pyysi minua ostamaan rahoilla joululahjoja veljilleen. Hän luotti siihen, että minä, uusi äitipuoli, käytäisin rahat oikein.

Minun täytyi ostaa jotakin pientä. Mutta päätin, että voisin valmistaa joulun koko perheelle. Mandariineja syötäväksi, nallesaippuota, väriliituja, pieniä leluautoja, sukat isällesi. Ja ostin Annille nenäliinan. Se oli vaatimatonta, mutta valvoin myöhään yöhön ja kirjailin sen kauniiksi. Olin niin onnellinen, että uusi tyttärenti antoi meille joulun. Halusin hänenkin saavan jotakin erityistä jouluna.

Joulukuun tuli. Yllätyimme, kun ystävämmme kirkosta toivat meille jouluksuun ja laatikollisen lahjoja. He pyytelivät anteeksi, että ne olivat yksinkertaisia tavaroita, jotka oli kääritty sanomalehteen, mutta se oli ihmeellistä! Siellä oli monia hyödyllisiä tavaroita ja hyvää ruokaa syötäväksi. Ja sitten uusi yllätys, Annin ja minun salainen yllätykseni: joulupukki oli tullut kotimme! Veljesi olivat niin innoissaan! Pian he olivat tuon pienen olohuoneen lattialla ajamassa autoillaan sanomalehden yli ja ali. Sanomalehtipaperia oli kaikkialla! Ann avasi lahjansa ja löysi nenäliinan. Hän itki. Minäkin itkin vähän.

Me valmistimme jouluateriamme. Voi, meillä oli herkkuja, joita emme

olleet saaneet pitkään aikaan! Sitten siivosimme jäljet. Ann meni laittamaan nenäliinansa talteen. Mutta se oli hukassa. Etsimme kaikkialta. Ja sitten tajusin, että voi ei, sinun isäsi oli heittänyt sanomalehden poltettavaksi. Oliko nenäliinakin joutunut poltettavaksi? Sen täytyi olla, sillä emme koskaan löytäneet sitä. Mutta Ann ei valittanut. Se, mikä oli tapahtunut, oli tapahtunut. Hän sanoi olevansa iloinen, koska hänen veljensä olivat iloisia.

Seuraavana jouluna annoin Annille nenäliinan. Pidin huolen, ettei se katoaisi. Kun hän meni naimisiin ja muutti pois, lähetin hänelle joulunenäliinan. En anna hänelle nenäliinaa nykyään siksi, että luulisin hänen tarvitsevan sitä. Annan hänelle nenäliinan kertoakseni hänelle, etten koskaan unohda, mitä hän teki meidän ensimmäisenä yhteisenä joulunamme.”

Monta vuotta sen jälkeen, kun äitini kertoi minulle tämän tarinan, saimme viettää joulua koko perheen kesken. Hälinän keskellä katselin, kun sisareni avasi lahjakääröstä nenäliinan. Näin hänen silmiensä kimaltavan, kun hän ojensi kätensä ja puristi äitimme kättä. Minä ymmärsin. Se ei ollut pelkkä nenäliina. Se oli heidän erityinen muistonsa rakkaudesta, lahjoista ja uhrauksesta. Ja omalla yksinkertaisella tavallaan se muistutti minua siitä, miksi me viettämme joulua – sen hyvin suuren ja rakastavan lahjan ansiosta, joka vaatii uhrausta. ■

”Kuinka vastaan ystäväni kysymyksiin temppeleistä, kun en tiedä siitä paljon itsekään?”

On vaikea puhua sellaisesta, mitä ei ymmärrä, ja on paljon sellaista, mitä emme voi ymmärtää temppeleistä ennen kuin voimme mennä sinne itse. Temppelein ulkopuolella olemme tarkkoja siitä, kuinka puhumme temppeletoimituksista, koska ne ovat pyhiä. Voimme kuitenkin silti puhua temppelein siunauksista ja tarkoituksesta. Voimme kertoa ystävillemme, että temppeleissä jäsenet oppivat iankaikkisia totuuksia, saavat itse pyhiä toimituksia ja suorittavat näitä toimituksia esivanhempiansa ja muiden kuolleiden puolesta.

Mitä enemmän tiedät temppeleistä, sitä valmiimpi olet vastamaan ystäväsi kysymyksiin. Voit oppia lisää keskustelemalla vanhempiesi tai kirkon johtohenkilöiden kanssa. Sinä ja ystäväsi voitte myös lukea *Liahona*-lehden erikoisnumeroa temppeleistä (lokakuu 2010) ja löytää vastauksia osoitteesta mormonit.fi valitsemalla kohdan ”Perhe ja temppelelit”.

Voit myös kertoa tunteistasi temppeleitä kohtaan. Jos olet ollut temppeleissä suorittamassa kasteita tai olet ollut temppeleialueella, voit kertoa ystävillesi rauhantunteesta, jota koit ollessasi siellä.

Jos ystäväsi kysyvät, miksi temppeli ei ole avoinna kaikille, voit selittää, että koska temppeleissä tehdään pyhää työtä, vain ne, jotka ovat hengellisesti valmistautuneita ja joilla on voimassa oleva temppeleisuositus, voivat astua sisään. Ennen uusien temppeleiden vihkimistä paikkakuntalaisilla on mahdollisuus käydä kiertokäynnillä temppeleissä ja oppia siitä lisää. Kun temppeli on vihitty, kuka tahansa saa käydä kiertokäynnillä sen alueella. Jos mahdollista, pyydä ystäväsi temppelein avoimien ovien tilaisuuteen tai vierailemaan temppeleialueella kanssasi.

Ole temppeleikelpoinen

Minä kertoisin ystävilteni, mitä temppeli edustaa minulle: onnea, voimaa, uhrausta ja iankaikkisia perheitä. Selittäisin, kuinka voin pysyä kelvollisena. Jos he voivat nähdä, että elän elämäni niin, että temppeli on yksi tärkeimpiä tavoitteitani, hekin

tuntevat temppelein voiman. Jokainen voi nähdä temppelein ulkoisen kauneuden, mutta elämällä elämäni oikein voin osoittaa ystävilteni toivon ja onnen, jota temppelein sisälle meneminen tuo.

Emma R., 18, Utah, Yhdysvallat

Kehota ystäviäsi oppimaan enemmän

Kerro ystävillesi kaikki mitä tiedät – kunhan se on sopivaa. Kerro heille, että emme puhu joistakin temppeleihin liittyvistä asioista, koska ne ovat pyhiä.

Jos he kysyvät jotain, mitä et tiedä, kerro heille rehellisesti, että et tiedä. Ja jos he haluavat tietää enemmän, kutsu heidät kirkkoon ja kerro heille, että Jumala siunaa suuremmalla hengellisellä tiedolla niitä, jotka pitävät Hänen käskynsä. Me uskomme hengellisten asioiden oppimiseen rivi rivin päälle, opetus opetuksen päälle.

Carmela B., 18, Filippiinit

Rukoile Henkeä innoittamaan vastaustasi

Vastatakseni ystäväni kysymyksiin rukoilen ensin taivaallista Isää kysyen, mitä minun pitäisi sanoa. Se voi vaatia paljon kärsivällisyyttä, mutta sinun

kannattaa odottaa Henkeä innoittamaan, mitä sinun pitäisi sanoa. Toiseksi, käy kirkossa ja temppelein kastehuoneessa saadaksesi lisää hengellistä tietoa. Kun minun ystäväni kysyi temppeleistä, kerroin hänelle, että kasteita suoritetaan kuolleiden esivanhempiemme

puolesta, joilla ei eläessään ollut mahdollisuutta ottaa vastaan evankeliumia. Sitten taivaassa heillä on tilaisuus valita, ottavatko he tuon toimituksen vastaan vai hylkäävätkö sen.

Lydia P., 13, Florida, Yhdysvallat

Kutsu ystäväsi tapaamaan lähetyssaarnaajia

Kun ystäväni kysyvät minulta temppeleistä, sanon, että se on Herran huone, jossa me voimme suorittaa erityisiä toimituksia, jotka pitävät meidät taivaallisen Isämme lähellä ja mahdollistavat sen, että voimme palata Hänen luokseen. Kysyn ystäväiltäni myös, haluaisivatko he tavata lähetyssaarnaajat ja oppia lisää. Jos he kieltäytyvät, kirjoitan heidän kysymyksensä muistiin ja kysyn itse lähetyssaarnaajilta. Sitten kerron ystävilleni, mitä olen saanut tietää. Sillä tavalla minäkin opin lisää temppeleistä.

Kimie H., 13, Montana, Yhdysvallat

Näytä kuvia temppeleistä

Minusta on ihanaa lukea kirjoja, joissa on kuvia temppeleistä eri puolilta maailmaa. Kun eräs ystäväni kysyi minulta temppeleistä, tiesin, ettei oma selitykseni riittäisi auttamaan häntä ymmärtämään. Niinpä otin esiin kirjani temppeleistä ja näytin hänelle, mikä temppeleli on, mikä on sen tarkoitus ja kuinka kiitollisia me olemme saadessamme käydä temppeleissä. Päätin kutsua hänet sunnuntaina kirkkoon, missä

lähetyssaarnaajat ja pyhäkoulun opettajat voivat auttaa häntä oppimaan lisää.

Jessica A., 18, Indonesia

Puhu vanhempiesi kanssa

Etsi vastauksia. Lue pyhiä kirjoituksia ja kysy pyhäkoulun opettajilta. Kysymyksiin löytyy aina vastaus,

sinun täytyy vain etsiä. Rukoile vastausta! Kun minulla on kysymyksiä temppeleistä, kysyn vanhemmiltäni. Heille on helppo puhua, ja he haluaivat olla avuksi.

Bryson B., 18, Utah, Yhdysvallat

Mene temppeleihin

Jos yritämme käydä temppeleissä niin usein kuin voimme, me voimme olla paremmin yhteydessä taivaalliseen Isäämme. Se tarkoittaa, että me voimme rukoilla Häneltä apua ystäviemme kysymyksiin. Jos emme

tiedä kovin paljon temppeleistä, se tarkoittaa, että meidän on tutkittava enemmän. Aina ennen kuin menet temppeleihin, tutki ja rukoile, mitä sinun pitäisi ajatella temppeleissä ollessasi. Me voimme sitten vastata kysymyksiin kuten ”Miltä sinusta tuntuu temppeleissä?”

Sara T., 14, Idaho, Yhdysvallat

HERRALLE PYHITETTY

”Temppeleli on kau-
neuden työssija, se on
ilmoituksen työssija,
se on rauhan työssija.
Se on Herran huone.

Se on Herralle pyhä. Sen pitäisi olla
meillekin pyhä.”

**Presidentti Howard W. Hunter (1907–1995),
”Jäsenytemme suuri vertauskuva”, *Valkeus*,
marraskuu. 1994, s. 6.**

SEURAAVA KYSYMYS

”Kuinka voin vastustaa kiusauksia?”

Lähetä vastauksesi 15. tammikuuta 2013 mennessä sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse osoitteeseen

Liahona, Questions & Answers 1/13
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Sinun täytyy lähettää seuraavat tiedot ja lupa:
1) koko nimesi, 2) syntymäaikasi, 3) seurakuntasi, 4) vaarnasi tai piirisi, 5) kirjallinen lupasi ja, jos olet alle 18-vuotias, vanhempiesi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

KUINKA VOIMME ANTAA LAHJOJA KRISTUKSELLE

Presidentti Henry B. Eyring
ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

KUINKA NUORET OVAT SOVELTANEET TÄTÄ

”Kutsun ystävän kirkkoon, toimintailtaan tai jopa illalliselle. Se, että osoittaa välittävänä, auttaa muita tuntemaan olonsa rakastetuksi.”

Armand F.

”Yritän kirjoittaa omasta seurakunnastani lähteneille lähetyssaarnaajille.”

Jenny R.

”Joskus se tarkoittaa vain sitä, että on ystävä niille, jotka tarvitsevat apua.”

Ryan B.

Joulun henki panee sydämeemme halun **tuottaa iloa** muille ihmisille. Joulun viettäminen auttaa meitä **pitämään lupauksemme muistaa aina Herra** ja Hänen lahjansa meille. Ja tuo muistaminen saa meissä aikaan halun **antaa lahjoja Hänelle**.

Hän on kertonut meille, mitä me voimme antaa Hänelle tuodaksemme Hänelle iloa. Ensiksikin voimme uskosta Häneen **antaa särkyneen sydämen ja murtuneen mielen**. Voimme tehdä parannuksen ja solmia pyhiä liittoja Hänen kanssaan.

Toiseksi voitte antaa Hänelle lahjaksi sen, että **teette muille sitä, mitä Hän tekisi heille**. Evankeliumissa Matteuksen mukaan on pitkä luettelo mahdollisuuksista. Sieltä luemme Lunastajamme sanoja, jotka me kaikki toivomme kuulevamme ja lausuvamme, kun näemme Hänet tämän elämän jälkeen:

”Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle: ’Herra, milloin me näimme sinut nälissäsi ja **annoimme sinulle ruokaa**, tai janoissasi ja annoimme sinulle juotavaa?’

Milloin me näimme sinut kodittomana ja otimme sinut luoksemme, tai alasti ja **vaatetimme sinut?**

Milloin me näimme sinut sairaana tai vankilassa ja **kävimme sinun luonasi?**

Kuningas vastaa heille: ”Totisesti: kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.” (Matt. 25:37–40.)

Noilla sanoilla Herra tekee selväksi sen, mitä lahjoja me voimme kiittolisuudettamme antaa Hänelle. Jokainen **ystävällisyyden osoitus** jollekulle on ystävällisyyttä Hänelle, koska Hän rakastaa kaikkia taivaallisen Isän lapsia. Ja koska se tuo iloa Hänelle, se tuo iloa myös Hänen Isälleen, jolle me olemme mittaamattomassa kiittolisuudenvelassa.

Monet teistä huomaavat joulun aikaan keinoja antaa ruokaa niille, jotka ovat nälkäisiä. Niin tehdessänne te tuotatte iloa Herralle. Hän on kuitenkin opettanut meille, että on olemassa tapa antaa **vieläkin kallisarvoisempi ja kestävämpi lahja**. Hän on sanonut: ”Minä olen elämän leipä. Joka tulee minun luokseni, ei koskaan ole nälissään, ja joka uskoo minuun, ei enää koskaan ole janoissaan.” (Joh. 6:35.) Kaikista niistä ystävällisistä teoista, joita Hänelle teemme, suurinta, mitä voimme antaa, on **ohjata niitä, joita rakastamme ja palvelemme, Hänen luokseen**, joka on iankaikkisen elämän ainoa lähde. ■

Vuonna 2010 ensimmäisen presidenttikunnan jouluhartaudessa pidetystä puheesta ”Vapahtajan lahja”.

Kerro kokemuksistasi

Kerro *omista* kokemuksistasi, jotka liittyvät näiden periaatteiden soveltamiseen, ja lue toisten nuorten kokemuksista osoitteessa lds.org/go/gift12.

OI HÄNTÄ KUMARRAMME

"Me riemuitsemme Jeesuksen Kristuksen, Maailman Valon, syntymästä.
Hän on kutsunut meitä kaikkia tulemaan luokseen ja valoon."

Vanhin Patrick Kearon seitsemänkymmenen koorumista, "Oi Häntä kumarramme",
Liahona, joulukuu 2011, s. 42.

Kysymyksiä treffeistä

Larry M. Gibson
ensimmäinen neuvon-
antaja Nuorten
Miesten ylimmässä
johtokunnassa

Yhdessä toisten ihmisten kanssa vietetty aika on välttämätöntä todellisten ystävyysuhteiden muodostamisessa.

Kun minulla on ollut etuoikeus keskustella nuorten miesten ja nuorten naisten kanssa kaikkialla kirkon piirissä, olen usein kuullut, että vaikka suurinta osaa teistä kiinnostaa parempien ystävyysuhteiden muodostaminen vastakkaisen sukupuolen edustajien kanssa, teillä on usein vaikeuksia tietää tarkalleen, kuinka sen voi tehdä.

Tuntuisi, että kaiken sosiaalisen median huomioon ottaen meidän pitäisi helposti luoda yhteyksiä paremmin kuin koskaan aiemmin. Tietyllä tavalla tekniikka saattaa kuitenkin aiheuttaa sen, että meillä on ihmissuhteita, jotka eivät merkitse kovin paljon. Pelkällä twiittaamisella, tekstäämisellä, sähköpostien lähettämällä ja ystävänä kutsumisella ei voi aidosti muodostaa monipuolista ihmissuhdetta. Toisten ihmisten kanssa kasvokkain vietetty aika on välttämätöntä tosi ystävyysuhteiden muodostamisessa.

Teidän, hienot nuoremme, on aika tuoda takaisin se vanha tapa, jolla nuoret miehet ja nuoret naiset kokoontuivat yhteen tutustukseen toisiinsa. Olette ehkä kuulleet sen sanan – tuota kokemusta sanottiin ennen treffeiksi.

Vastauksia usein esitettyihin kysymyksiin

Monilla teistä on kysymyksiä, jotka liittyvät treffeihin ja uudessa kirjasessa *Nuorten voimaksi* annettuihin neuvoihin. Oheisena on joi-takin minulle esitettyjä kysymyksiä sekä tämän hienon opaskirjan antamat vastaukset niihin.

En ole varma, olenko valmis menemään treffeille. Onko mitään erityistä syytä siihen, miksi minun täytyisi?

Treffit ovat tärkeitä monestakin syystä. *Nuorten voimaksi* -kirjasessa selitetään, että treffit suovat ”nuorelle miehelle ja nuorelle naiselle mahdollisuuden tutustua toisiinsa paremmin. Sellaisissa kulttuureissa, joissa treffit ovat hyväksytyjä, niillä voi oppia ja harjoitella sosiaalisia taitoja, luoda ystävyys-suhteita, pitää hauskaa tervehenkisellä tavalla ja lopulta löytää iankaikkisen kumppanin.”¹

Meille on sanottu, ettei meidän tule käydä treffeillä ennen 16 vuoden ikää ja että emme saisi seurustella nuorina vakavasti. Miksi?

Kirjasessa *Nuorten voimaksi* sanotaan: ”Sinun ei pidä lähteä treffeille ennen kuin olet vähintään 16-vuotias. Kun alat käydä treffeillä, mene treffeille yhdessä jonkun toisen parin tai useamman parin kanssa. Vältä usein toistuvia treffejä saman henkilön kanssa. Vakava seurustelu liian varhain elämässä voi rajoittaa muiden tapaamiesi ihmisten määrää ja voi ehkä johtaa moraalittomuuteen.”²

Eräs nuori mies haluaisi lähteä kansani treffeille, mutta minusta tuntuu, ettei hänellä taida olla samoja tasovaatimuksia kuin minulla. Mitä minun tulisi tehdä?

Kirjasessa *Nuorten voimaksi* opetetaan: ”Päätä, että lähdet treffeille ainoastaan sellaisen henkilön kanssa, jolla on korkeat moraalisen tasovaatimukset ja jonka seurassa voit ylläpitää omia tasovaatimuksiasi. – – Ole aina ystävällinen ja kohtelias, kun pyydät jotakuta treffeille tai kun suostut treffeille tai kieltäydyt treffeistä.”³

Joskus en millään keksi muita ideoita treffeille kuin elokuvissa käyminen. Mitä minun tulisi tehdä?

KERRO KOKEMUKSISTASI

Onko sinulla kokemuksia kirjasessa *Nuorten voimaksi* olevien neuvojen soveltamisesta seuraaviin aiheisiin?

- Palveleminen
- Siveys
- Kymmenykset ja uhrit
- Työ ja omavaraisuus

Kirjoita kokemuksestasi sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org ja merkitse aiheiville otsikoksi "For the Strength of Youth". Laita vastauksesi mukaan koko nimesi, syntymäaikasi, seurakuntasi ja vaarnasi sekä vanhempiesi antama lupa (sähköpostitse).

Kirjasessa *Nuorten voimaksi* esitetään nämä hyödylliset periaatteet: "Suunnittele treffeille sellaista toimintaa, joka on turvallista, myönteistä, edullista ja joka auttaa teitä tutustumaan toisiinne paremmin. Mene vain sellaisiin paikkoihin, joissa voit noudattaa tasovaatimuksiasi ja pysyä lähellä Hengen vaikutusta."⁴

Nuo neljä yksinkertaista kriteeriä – treffit, jotka ovat turvalliset, myönteiset, edulliset ja joissa Henki on läsnä – mahdollistavat monia suurenmoisia treffejä.

Kun olen vaimoni kanssa muistellut varhaisia treffikokemuksiamme, ne, jotka muistamme parhaiten, olivat niitä, joilla rahaa kului vain vähän – tai ei ollenkaan – jolloin olimme yhdessä ainakin yhden toisen parin kanssa ja meillä oli mahdollisuus merkityksellisiin keskusteluihin ja vuorovaikutukseen.

Toistensa hyveellisyyden varjeleminen

Haluan päättää esittämällä vielä tärkeän lainauksen kirjasesta *Nuorten voimaksi* sekä viimeisen vinkin. Ensiksi: "Muista, että nuori mies ja nuori nainen ovat treffeillä vastuussa toinen toisensa kunnian ja hyveellisyyden varjelemisesta."⁵ Kun menet treffeille, huolehdi siitä, ettet koskaan tee mitään sellaista, mitä tulisit joskus häpeämään. Kuten

presidentti Thomas S. Monson opetti: "Kun olet treffeillä, kohtele seuralaistasi kunnioitavasti ja odota seuralaisesi osoittavan samaa kunnioitusta itseäsi kohtaan."⁶

Treffien ja seurustelun ero

Lopuksi, vaikka jotkut ovat sanoneet *treffejä* "seurusteluksi", treffit kirkkomme nuorten piirissä eivät tarkoita, että he "seurustelisivat vakavasti" tai etteivät he voisi käydä treffeillä muiden kanssa. Kirkon normien mukaan treffien tarkoituksena on tarjota mahdollisuus sosiaaliseen kanssakäymiseen, mikä voi johtaa moniin ystävyysuhteisiin.

Kun tulette aikuisiksi – nuorilla miehillä lähetystyön päätyttyä – silloin Herra sanoo: "Herran edessä ei kuitenkaan ole naista ilman miestä eikä miestä ilman naista" (1. Kor. 11:11.) Se on aika, jolloin treffeistä tulee seurustelua, kuten kirjasessa *Nuorten voimaksi* painotetaan: "Pidä seurustelua ja temppeleivioliittoja ensiarvoisen tärkeänä. Etsi kumppania, joka on kelvollinen menemään temppeleihin sinetöitäväksi sinuun ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Avioliiton solmiminen temppeleissä ja iankaikkisen perheen luominen ovat keskeisellä sijalla Jumalan onnensuunnitelmassa."⁷ ■

VIITTEET

1. *Nuorten voimaksi*, 2011, s. 4.
2. *Ibid.* s. 4.
3. *Ibid.* s. 4–5.
4. *Ibid.* s. 4.
5. *Ibid.* s. 4.
6. "Standards of Strength", *New Era*, lokakuu 2008, s. 5.
7. *Nuorten voimaksi*, s. 5.

Hikari Loftus

Kirkon lehdet

Kaikki perheet ovat erilaisia, silti Jumala asetti perheen tärkeimmäksi yksiköksi ajassa ja iankaikkisuudessa.¹ Riippumatta siitä, missä asut tai minkälainen perheesi on, evankeliumi voi auttaa sinua kehittämään parempia ihmissuhteita ja lisäämään hengellistä voimaa, sillä se tuo perheeseesi suurempaa onnea. Lue, mitä nämä teini-ikäiset

PERHEEN ansioista

Oletko koskaan ajatellut, millä kaikilla tavoilla sinua siunataan, koska kuulut perheeseen?

eri puolilta maailmaa haluavat sanoa siitä, miksi perhe on heille tärkeä.

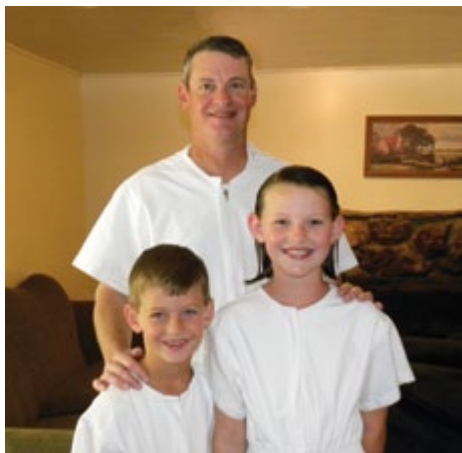
Perhe on iankaikkinen

Erinillä, joka on Etelä-Carolinasta Yhdysvalloista, ja hänen perheellään (vasemmalla) on aina ollut mielessään yksi tavoite: tulla iankaikkiseksi perheeksi. Erinin isä ei kuitenkaan ollut kirkon jäsen.

”Tietenkin äitini ja sisarukseni halusivat isänkin saavan osakseen evankeliumin siunaukset. Jeesuksen Kristuksen evankeliumi teki meidät onnellisiksi, ja halusimme isänkin jakavan tuon onnen. Halusimme myös kovasti tulla sinetöidyksi yhteen perheenä”, Erin sanoo.

Erin ja hänen sisaruksensa ja äiti olivat päättäväisiä halussaan tulla iankaikkiseksi perheeksi, ja he tekivät kaiken voitavansa pitääkseen käskyt ja saadakseen vahvan uskon. He rukoilivat yhdessä, että evankeliumi koskettaisi heidän isänsä sydäntä.

Vaikka siihen kului monta vuotta, Erinin isä kastettiin ja konfirmoitiin

viimein. Kymmenen päivää kasteensa jälkeen hän sai kastaa Erinin nuoremman veljen ja sisaren. Pian heidän perheensä saavuttaa tavoitteensa ja heidät sinetöidään temppeleissä.

Perhe antaa voimaa ja tukea

Elizabeth ja hänen veljensä Enaw Kamerunista Afrikasta ovat turvautuneet äitiinsä sitä asti kun heidän isänsä kuoli. ”Hän on ollut meille avun lähteenä siitä asti kun meidän isämme kuoli. Jumala on siunannut meitä ja varjellut meitä kaikessa, mitä me teemme”, Elizabeth sanoo.

Elizabethin perhe (yllä) kokosi voimansa sen jälkeen kun perheen isä kuoli. Sitten, liittyttyään kirkkoon vuonna 2010, Elizabeth ja Enaw

saivat tietää perheen iankaikkisesta merkityksestä.

”Yksi tärkeistä asioista, jonka olemme oppineet [evankeliumista], on perheen tärkeys”, Elizabeth sanoo. ”Perhe on ollut erittäin tärkeä minulle, koska perheeni ansiosta minusta on tullut se, mitä olen tänä päivänä.”

Perhe edistää kehitystä ja rauhaa

Sveitsiläinen Adina oppi, kuinka perheenjäsenet voivat auttaa toisiaan kehittämään kykyjään nauttimalla yhdessä tervehenkisistä vapaa-ajan toiminnoista.² Hänen perheensä suunnittelee kuukausittain perheretken, jolla he oppivat lisää kunkin harrastuksista. ”Meillä on tilaisuus auttaa sisaruksiamme ymmärtämään paremmin omaa elämäämme ja harrastuksiamme”, hän sanoo. Kerran hänen isänsä opetti perheelle koirakoulutusta (alla). ”Oli hienoa nähdä hänen innostuksensa ja se, kuinka iloinen hän oli saadessaan jakaa tärkeän osan elämäänsä ja harrastustaan meidän kanssamme”, Adina muistelee.

Näiden perhetoimintojen avulla Adina on kehittänyt monia taitoja. Hän on myös huomannut enemmän rauhaa elämässään: ”Perheen parissa voin levätä arkielämän stressistä ja rentoutua ja kerätä voimia. Tiedän, ettei minun tarvitse olla yksin tässä

OMISTAUTUNEITA PERHEITÄ

”Elämämme tärkein asia on perheemme.

Jos me omistaudumme tälle asialle, me parannamme elämämme kaikkia muita puolia ja meistä tulee kansana ja kirkkona esimerkki ja johtotähti kaikille maan kansoille.”

Vanhin M. Russell Ballard kahden-toista apostolin koorumista, ”Jotta eksyneet löydettäisiin”, *Liahona*, toukokuu 2012, s. 178.

elämässä. Olen kiitollinen siitä, koska nykyajan maailma on niin nopeatempoinen ja äänekäs. Olen iloinen, että minulla on paikka, jossa voin ladata akkuni ja levätä.”

Vaikka heidän syynsä saattavat olla erilaisia, nämä teini-ikäiset ovat huomanneet, että he voivat luottaa perheensä antamaan tukeen, rauhaan ja rakkauteen. ■

VIITTEET

1. Ks. *Perheen opas*, kirjanan, 1994, s. IV.
2. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129.

LAHJOJA, JOITA EI VOI PAKETOIDA

Palveleminen

Yksi suurimmista lahjoista, mitä voit antaa, on palveleminen. Vanhempasi arvostavat sitä varmasti.

- Siivoa koti.
- Tarjoudu lapsenvahdiksi.
- Kata pöytä ja siivoa jäljet ruokailun jälkeen.
- Valmista perheellesi ateria.
- Tiskaa astiat tai lakaise lattia.
- Auta sisarusta läksyissä.
- Voit myös luoda lumet pihalta tai kitkeä puutarhassa.

Elyse Alexandria Holmes

Joulunaikaan keskitymme usein antamaan lahjoja rakkaillemme. Muista kuitenkin, että jotkin suurimmista lahjoista ovat sellaisia, joita ei voi paketoida. Tässä on muutamia unohtumattomia lahjoja, joita voit antaa vanhemillesi.

Perheen yhteistä aikaa

Vaikka oletkin kiireinen, järjestä aikaa perhettäsi varten. Sinun läsnäolosi auttaa tukemaan vanhempiasi, ja he kiittävät sinua ponnisteluistasi.

- Osallistu perheiltaan (ilman, että sinua täytyy muistuttaa siitä).
- Leiki sisarustesi kanssa.
- Älä myöhästy perheen aterioilta.
- Juttele perheenjäsenten kanssa ja kuuntele heitä.
- Osallistu perherukoukseen ja pyhiin kirjoitusten lukemiseen.
- Vietä aikaa perheesi kanssa eikä vain ystäväsi kanssa, tai kutsu ystäviäsi perhetoimintoihin (vanhempiesi luvalla).

Sitoutuminen

Kerro vanhemillesi, että olet sitoutunut johonkin tärkeään. Paras tapa osoittaa sitoutumistasi on aloittaa nyt ja jatkaa siitä.

- Valmistaudu palvelemaan lähetystyössä (nuorille miehille). Aloita nyt säästämällä lähetystyörahastoon, jos mahdollista.
- Tutki pyhiä kirjoituksia päivittäin.
- Säästä osa tuloistasi.
- Käy koulua valittamatta ja tee läksysi ajallaan.
- Osallistu seminaariin. Jos käyt aamu-seminaaria, herää omatoimisesti.
- Valmistaudu temppele-avioliittoon. Tee luettelo tärkeistä ominaisuuksista, joita haluat tulevalla puolisoillasi olevan, ja kehitä sitten noita ominaisuuksia itsessäsi.

Asenne

Vanhempasi arvostavat oikeaa asennetta heitä ja muita perheesi jäseniä kohtaan.

- Ole myönteinen.
- Älä osoittele virheitä vanhemmissasi tai sisaruksissasi.
- Ota tavaksesi sanoa kiitos pienistäkin asioista.
- Kirjoita vanhemillesi kiitoskirje kaikesta siitä, mitä he ovat tehneet puolestasi.
- Ratkaise riidat vanhempiesi ja sisarustesi kanssa ilman suuttumusta tai kiistelyä.
- Laske siunauksesi – kirjaimellisesti. Tee luettelo asioista, joita olet voinut tehdä vanhempiesi tuen ansiosta, ja näytä luettelosi heille. ■

1. Korinttilaiskirje 15:20–22

Näissä jakeissa apostoli Paavali julistaa, että Kristuksen ylösnousemus tarkoittaa, että kaikki nousevat jälleen.

kuolleet, ne, jotka nyt elävät ja kerran kuolevat, ja ne, jotka vielä syntyvät ja kuolevat.

Koska Kristus voitti haudan, me kaikki nousemme kuolleista. Se on sielun lunastus.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Ei Hän ole täällä, Hän on noussut kuolleista”, *Liahona*, huhtikuu 2011, s. 4.

20. **Mutta nyt Kristus on herätetty kuolleista, esikoisena niiden joukosta jotka ovat kuolleet.**

21. **Kun kerran kuolema sai alkunsa ihmisestä, samoin kuolleiden ylösnousemus on alkanut ihmisestä.**

22. **Sillä niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi,**

Esikoisena niiden joukosta, jotka ovat kuolleet

Sadon ensi hedelmät – sadon ensimmäisenä kypsyvät hedelmät, vihannekset ja jyvät – ovat tavallaan *esikoisia*.

Mooseksen lain mukaan ensi hedelmät uhrattiin pyhänä uhrina Herralle kiittolisuuden ja kiintymyksen osoitukseksi. Koska ensi hedelmät ovat merkkinä siitä, että sadonkorjuu on alkanut ja satoa on tulossa vielä paljon lisää, apostoli Paavali tarkoittaa, että Jeesus Kristus oli ensimmäinen kuolleiden joukossa, joka nousi jälleen ylös ja että monet muutkin tulevat vielä nousemaan ylös.

Kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi

”Arvostammekohan me täysin sitä, kuinka valtava merkitys on uskollamme

kirjaimelliseen, koko maailman käsitävään ylösnousemukseen. Varmuus kuolemattomuudesta on olennainen osa uskoamme. – –

Iankaikkisella matkallamme ylösnousemus on mahtava virstanpylväs, joka on merkinä kuolevaisuuden loppumisesta ja kuolemattomuuden alkamisesta. – – Tiedämme nykyajan ilmoituksen perusteella myös sen, että ellei henkeämme ja ruumistamme jälleen yhdistettäisi ylösnousemuksessa, me emme voisi saada ’ilon täyteyttä’ (OL 93:33–34).”

Vanhin Dallin H. Oaks kahdenoista apostolin koorumista, ”Ylösnousemus”, *Liahona*, heinäkuu 2000, s. 17–18.

Niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat

Koska Adam ja Eeva lankeivat, koko ihmiskunnan täytyy kokea fyysinen kuolema (ks. 2. Nefi 9:6; Moos. 6:48).

Toimituksen huomautus: Tämän sivun tarkoituksena ei ole olla täydellinen selvitys valitusta pyhien kirjoitusten kohdasta vaan lähtökohta omaan tutkimiseesi.

Nyt Kristus on herätetty kuolleista

”Mitkään sanat kristikunnassa eivät merkitse minulle yhtä paljon kuin ne, jotka enkeli

lausui itkevälle Magdalan Marialle ja toiselle Marialle, kun he lähestyivät hautausmaahan Herransa ruumiista: ’Miksi etsitte elävää kuolleiden joukosta? Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista.’ (Luuk. 24:5–6.)

Tällä julistuksella oli juuri pelastettu ne, jotka ovat eläneet ja

ME RUOKIMME NÄLKÄISIÄ

Suuriin tarpeisiin voitiin vastata pienillä keinoilla – sekä fyysisillä että hengellisillä.

Dallin C. Wilcox

Joulukuussa 2004 palvelin kokoaikaisena lähetyssaarnaaja Linsissä São Paulossa Brasiliassa. Kaksi paikallista seurakuntaa päätti osallistua Brasilian vuotuiseseen ”Natal sem Fome” (Joulu ilman nälkää) -ohjelmaan. Yhdessä monien muiden yhteisöjen kanssa – joihin kuului Brasilian armeijan sotilaita, postinkantajia ja muiden uskontokuntien jäseniä – kuljimme monien asuinalueiden läpi keräten ruokaa, joka annettaisiin myöhemmin kaupungin puutteenalaisille. Pidimme tätä myös suurenmoisena mahdollisuutena jakaa kampanjakortteja eli ”ystävyykortteja”, kuten me niitä kutsuimme. Kortteja jaettiin noin 2 000 kappaletta.

Monet jäsenistä kertoivat, kuinka hyvältä heistä oli tuntunut, kun he palvelivat ja jakoivat joulun henkeä Brasilian kuuman auringon alla. Oli vaikuttava näky nähdä sotilaita jakamassa sellaisen kirkon kampanjakortteja, johon he eivät edes kuuluneet.

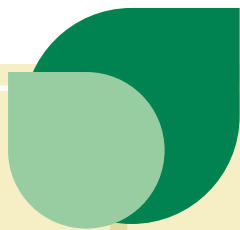
Viikkoa myöhemmin me saimme 127 pyyntöä *Ilo maailmalle* -joulu-DVD:stä, jossa Mormonien tabernaakkelikuoro esiintyi. Seuraavalla viikolla niitä tuli 22 lisää. Toverini ja minä aloimme opettaa näitä ihmisiä ja saimme mennä moniin koteihin tuon projektin seurauksena.

En koskaan unohda tuon erityisen projektin tuomaa iloa ja rakkautta, kun saimme olla mukana jakamassa evankeliumia ja lievittämässä nälkää monessa perheessä. Sekä hengellinen että fyysinen nälkä väheni.

Tiedän, että pienillä ja yksinkertaisilla keinoilla (kuten kampanjakortti) tapahtuu monia suuria ja ihmeellisiä asioita (kuten ihmisten sielujen pelastaminen). Tämä kokemus oli todisteena siitä, että joulunaikaan ja muina aikoina ympärillämme on monia tilaisuuksia saada aikaan näitä suuria ja ihmeellisiä tekoja. ■

Ilo maailmalle DVD-levyjä ja -kampanjakortteja on saatavissa osoitteessa store.lds.org.

1.8 M
(6')

1.4 M
(4'8")

DIAKONIT, JOTKA KASVAVAT YHDESSÄ

Vaikka nämä nuoret miehet näyttävät kovin erilaisilta, heillä on paljon yhteistä.

T Tyler W. on 1,80 m pitkä, punatukkainen, ja hänen kengännumeronsa on 47. Gerrit V. on 1,40 m pitkä, ruskeatukkainen, ja hänen kengännumeronsa on 34. Vaikka he ovatkin fyysisesti erilaisia, heidän perheensä kutsuvat heitä ”kaksosiksi”, koska he ovat parhaita kavereita ja heillä on paljon yhteistä.

Gerrit ja Tyler ovat kumpikin 12-vuotiaita ja samassa diakonien koorumissa. He nauttivat kumpikin urheilusta, perheensä kanssa olemisesta sekä uusien asioiden oppimisesta. Heillä on kummallakin myös todistus evankeliumista, ja he pyrkivät kunnioittamaan Aaronin pappeutta. ”Meidän täytyy suorittaa pappeusvelvollisuutemme, jotta voimme oppia asioita”, Gerrit sanoo.

Kumpikin heistä suorittaa noita velvollisuuksia mielellään jakamalla sakramentin ja keräämällä paastouhreja.

He auttavat myös muiden seurakuntansa diakonien perehdyttämisessä kehittämällä heitä tulemaan Kristuksen luokse. ”Jos joku ei ole paikalla, toinen meistä kirjoittaa hänelle viestin kaikista asioista, joita opimme kirkossa. Sitten annamme sen hänelle ja sanomme: ’Ole kiltti ja tule kirkkoon’”, Gerrit sanoo.

Gerrit ja Tyler osallistuvat myös Velvollisuus Jumalaa kohtaan -ohjelmaan. Kumpikin heistä on suunnitellut lukevansa enemmän pyhiä kirjoituksia. ”Se voi todella auttaa uskomaan ja vahvistaa todistusta”, Tyler sanoo.

Nämä nuoret miehet ovat diakoneja aivan niin kuin sinäkin tai tuntemasi diakonit. On asioita, joissa he ovat erilaisia, ja toisia, joissa he ovat samanlaisia. Mutta mikä tärkeintä, he ovat kumpikin Jumalan lapsia ja he haluavat palvella Häntä yhdessä pappeuskooruminsa kanssa. ■

KOORUMIN YKSEYDEN RAKENTAMINEN

Kun sinut asetetaan diakoniksi kuten Tyler ja Gerrit, sinusta tulee osa pappeuskooriumia. Tässä on ajatuksia siitä, kuinka voit auttaa rakentamaan ykseyttä omassa koorumissasi.

- Ottakaa kaikki mukaan.
- Noudattakaa johtohenkilöiden ohjeita.
- Palvelkaa yhdessä.
- Auttakaa toisianne elämään evankeliumin tasovaatimusten mukaan.
- Kannustakaa toisia.
- Kuunnelkaa toisianne.

Vanhin D. Todd Christofferson

kahdentoista apostolin koorumista

Kahdentoista apostolin koorumin jäsenet on kutsuttu Jeesuksen Kristuksen erityisiksi todistajiksi.

Kuinka minä voin olla Jeesuksen Kristuksen todistaja?

Me olemme Jeesuksen Kristuksen todistajia, kun elämme niin, että Hänen opetuksensa näkyvät meistä. Sen, miten toimimme, puhumme, pukeudumme ja jopa ajattelemme, tulisi ilmentää Häntä ja Hänen tapojaan.

Me olemme Jeesuksen Kristuksen todistajia, kun me puhumme muille siitä, mitä ajattelemme Hänestä.

Me olemme Jeesuksen Kristuksen todistajia, kun meillä on iloinen suhtautumistapa elämään, mikä kuvastaa uskoamme Häneen.

Me olemme Jeesuksen Kristuksen todistajia, kun me todistamme muille ja autamme heitä oppimaan Hänestä ja seuraamaan Häntä.

Rachel Lynn Bauer

Perustuu tositapahtumaan

*”Kaikki tulkaa katselemaan,
ihmetelkää kirkkauttaan”
(”Paimenten laulu”, Lasten
Valkeus, joulukuu 1993, s. 8).*

”**P**erheillan aika!” isä
sanoi.

Ryntäsin olohuoneeseen. Teimme aina kivoja asioita joulukuun ensimmäisessä perheillassa.

Nuorempi sisareni Michelle juoksi edelleni ja loikkasi pehmeälle siniselle nojatuolille.

”Epäreilua!” minä huudahdin.
”Sinä istuit siinä viime viikolla. Nyt on minun vuoroni.”

”Minä tulin tähän ensin, joten saan istua tässä”, hän väitti. ”Sinä voit istua sohvalla.”

”En halua istua sohvalla”, minä kivahtin.

Syöksyin keinutuolille ja käänsin sitä niin, ettei minun tarvinnut katsoa Michelleä. Joskus hän sai minut todella suuttumaan! Hän luuli voivansa saada ihan mitä halusi. Aina kun valitin, äiti sanoi minulle, etten saanut olla itseksä.

Sen jälkeen kun perheeni oli laulanut laulun ja rukoillut, isä sanoi: ”Joulu on jännittävää aikaa, ja meidän täytyy muistaa juhlan todellinen tarkoitus. Tänään aloitamme antamalla omia lahjojamme Jeesukselle.”

Meidän lahjamme Jeesukselle. Olin unohtanut sen!

”Me vietämme joulua Jeesuksen syntymän vuoksi”, isä jatkoi. ”Hän

teki mahdolliseksi sen, että voimme saada kaikkein parhaimman lahjan – iankaikkisen elämän taivaallisen Isän luona.”

”Ja mitä Hän on pyytänyt meitä tekemään vastalahjaksi?” äiti kysyi.

”Seuraamaan Häntä ja pitämään Hänen käskynsä”, veljeni vastasi.

Äiti antoi jokaiselle kortin ja kynän. Meidän piti kirjoittaa, kuinka osoittaisimme Jeesukselle rakastavamme Häntä. Se oli meidän

saisivatkin meidät suuttumaan. Tiesin, että Jeesus halusi minun rakastavan sisartani. Minä kirjoitin: ”Olen kiltti Michellelle.”

Laitoimme korttimme kultaiseen paperiin käärittynä laatikkoon. Laitoimme laatikon joulukuusen alle. Joka kerta kun katsoimme laatikkoa, meidän oli tarkoitus muistaa Vapahtajan lahja meille ja meidän lahjamme Hänelle.

Muutamia päiviä myöhemmin näin, että Michelle oli ottanut lempipaitani lupaa kysymättä. Halusin huutaa hänelle. Sitten katsoin

kultaista laatikkoa ja muistin, kuinka paljon rakastin Jeesusta.

Voisin osoittaa Hänelle rakkautta olemalla ystävällinen sisarelleni. Sanoin: ”Sinä näytät tosi nätiltä tänään, Michelle.”

Hän hymyili.

”Anteeksi, etten pyytänyt lupaa käyttää sinun paitaasi. Sinä

et ollut paikalla, kun puin päälleni ja halusin näyttää erityisen nätiltä tänään luokan joulujuhliissa.”

Sisälläni tuntui lämpimältä. Olin iloinen, että olin päättänyt olla kiltti Michellelle sen sijaan että olisin suuttunut hänelle.

Koko loppukuun ajan yritin muistaa tuon hyvän tunteen ja tavoitteeni olla kuin Jeesus. Minusta tuli kärsivällisempi ja rakastavampi.

Jouluaattona isä luki jouluevankeiliumin ja me muut näyttelimme sen. Minä päätin olla enkeli sen sijaan että olisin riidellyt Michellen kanssa siitä, kuka saisi esittää Mariaa.

Seuraavaksi avasimme kultaisen laatikon ja luimme ääneen meidän lahjamme Jeesukselle. Kun minä luin omani, äiti sanoi: ”Olen huomannut, että olet ollut erityisen kiltti Michellelle. Olen niin ylpeä sinusta!”

Minäkin olin ylpeä. En ollut avanut vielä yhtään lahjaa, mutta olin jo saanut jotakin erityistä: tunteen siitä, että Pyhä Henki kertoi minulle, että olin tehnyt oikein. ■

lahjamme – päättää tehdä jotakin, jotta olisimme enemmän Jeesuksen kaltaisia.

Tiesin heti, mikä minun lahjani pitäisi olla. Jeesus opetti meitä rakastamaan muita, vaikka he

”Tänä jouluaikana, kaikkien eri jouluperinteidemme keskellä, toivon, että keskitymme ensiksi Herraan Jeesukseen Kristukseen.”

Vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista, ”Christ the Savior Is Born”, *New Era*, joulukuu 2006, s. 2.

Meidän sivumme

HE SAAVAT KÄYDÄ TEMPELIIN

Alkeisyhdistyksen lapset chileiläisen La Floridan kolmannesta seurakunnasta Santiagossa vierailivat temppelialueella Alkeisyhdistyksensä johtohenkilöiden ja piisapakunnan jäsenten kanssa. Kierrellessään kauniilla pihalla he keskustelivat temppelin tarkoituksesta ja lauloivat "Saun käydä temppeliin" (*Lasten laulukirja*, s. 99). He katsoivat myös videon Jeesuksen Kristuksen elämästä.

TULE TEMPELIIN

Lähetän terveisiä temppelistä. Oli ihmeellinen päivä, kun minä ja muut lapset Libertadin vaarnasta Ecuadorissa pääsimme vierailemaan Guayaquilin temppelialueella. Kehotamme kaikkia maailman lapsia käymään katsomassa temppeliä, jos he voivat tehdä niin – se on hyvin kaunis paikka.

Aida V., 10, Ecuador

**On joulun – Kristus on syntynyt,
Oluchukwu O., 9, Nigeria**

**Aaronin pappeuden palautus,
Felipe L., 12, Brasilia**

MINÄ OPETAN PROFEETTA JOSEPH SMITHIÄ KOSKEVIA ASIOITA

Opimme Alkeisyhdistyksessä laulun "Joseph Smithin ensimmäinen rukous" (*MAP-lauluja*, 14), ja nyt se on lempilauluni. Kun minä olen lähetyssaarnaaja, kerron Pyhän lehdon tapahtumista ihmisille, joita opetan. Rakastan Jeesusta Kristusta ja profeetta Joseph Smithiä. Minä tiedän, että kirkko on tosi.

Axcel C., 5, Peru

Pyhä lehto, Axcel C.

HELENA PITÄÄ PERHEILLOISTA

Kun 9-vuotiaan costaricalaisen Helena C.:n isä kastoi Helenan, työstä tuntui heti siltä, että hän oli kirkon jäsen. Hän pitää perheiltaoppiaheista, jotka kertovat Jeesuksesta Kristuksesta. Hän pitää myös koulunkäynnistä ja ystävien kanssa leikkimisestä.

CHIGIRI-E PRESIDENTTI MONSONISTA

Alkeisyhdistyksen lapset Fujin seurakunnasta Shizuokassa Japanissa valmistivat kuudessa kuukaudessa *chigiri-e*-työn, joka on tehty revytyistä paperinpaloista. Teos esittää presidentti Thomas S. Monsonia. Se vaati paljon aikaa ja työtä, mutta kaikki tekivät työtä yhdessä ajatellessaan presidentti Monsonia ja oppiessaan hänestä.

LOISTAVA AJATUS

”Tulkaa Kristuksen luokse”

– Moroni 10:32

LAPSILLE

Maailman Valo

Kimberly Reid

Perustuu tositapahtumaan

”Sillä niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläväksi” (1. Kor.15:22).

Erin seiso temppeleikiöllä Salt Lake Cityssä katsellen luonnollisen kokoista seimiasetelmaa ja odotti musiikin ja kertomuksen alkamista. Jouluvalot tuikkivat kaikkialla hänen ympärillään. Mutta ei tuntunut joululta.

”Oletko kunnossa?” äiti kysyi häneltä.

Erin nyökkäsi, mutta hän ei ollut niin varma asiasta.

Vain muutama päivä sitten eräs poika Erinin luokalta oli kuollut

auto-onnettomuudessa. Erin oli nähnyt monien ihmisten itkevän hautajaisissa, ja hän oli itsekin itkenyt paljon. Hän ei ollut tuntenut poikaa hyvin, mutta hän tiesi, että tämän perhe oli rakastanut poikaa yhtä paljon kuin hänen perheensä rakasti häntä. Häntä pelotti tietää, että jotakin sellaista saattoi tapahtua hänen ikäiselleen.

Nyt hän ei ollut innoissaan joulusta. Hän oli koko ajan huolissaan – hän pelkäsi mennä autoon, pelkäsi olla erossa vanhemmistaan, pelkäsi lähteä kotoaan, koska jotakin paha saattaisi tapahtua hänen poissa ollessaan. Kaikki temppeleikiön jouluvalotkaan eivät voineet pyyhkiä pois hänen sisällään vallitsevaa

huolestuneisuutta. Kuinka hän voisi olla onnellinen maailmassa, jossa hän ei ollut aina turvassa?

”Se alkaa kohta”, isä sanoi. Hän osoitti seimiasetelmaa.

Kaiuttimista kuului särisevä ääni ja sitten puhetta. Musiikin soidessa valonheittimet kohdistivat valonsa patsaisiin, jotka esittivät paimenia, tietäjiä, Mariaa ja Joosefia. Erin kuunteli tuttua kertomusta. Jeesuslapsi syntyi ja Hänet pantiin seimeen makaamaan. Enkelit lauloivat. Paimenet kumarsivat ja rukoilivat. Tietäjät iloitsivat.

Erin katsoi vanhempiansa kasvoja sekä seimiasetelman ympärillä kerääntynyttä väkijoukkoa. Kaikki näyttivät onnellisilta. Mutta miksi

”Jeesus Kristus on maailman valkeus – – siksi, että Hänen esimerkkinsä ja opetuksensa valaisevat tien, jota meidän tulee kulkea päästäksemme takaisin taivaallisen Isämme kasvojen eteen.”

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, ”Maailman valkeus ja elämä”, *Valkeus*, tammikuu 1988, s. 59.

kaikki olivat niin iloisia Jeesus-lapsesta, jos kerran Hänen syntymänsä ei voinut estää pahoja asioita tapahtumasta? Erin ei pitänyt siitä, että kysymys pyöri hänen mielessään. Hän halusi vain lakata pelkäämästä.

Kertomus päättyi ja kaiuttimesta kuului profeetan nauhoitettu ääni. Hän lausui todistuksensa ja luki Raamatusta pyhien kirjoitusten kohdan: ”Sillä niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi” (1. Kor.15:22).

Erinin sydän löi nopeammin. Hän sanoi sanat mielessään uudelleen yrittäen muistaa ne. *Sillä niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina*

kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi.

Pyhien kirjoitusten kohdassa sanottiin, että *kaikki* kuolisivat – nuoret, vanhat – kaikki. Erin toki tiesi sen, mutta hän ei ollut aiemmin ajatellut sitä paljonkaan. Hän oli mielestään liian nuori ajattelemaan sellaisia asioita. Mutta hän ei ollut liian nuori saamaan todistusta totuudesta: Jeesuksen Kristuksen ansiosta *kaikki* eläisivät jälleen. Siksi paiment ja tietäjät iloitsivat. He ymmärsivät, mitä Jeesus oli tullut tekemään maan päällä.

Erin käänsi katseensa pienestä tallista seimiasetelman takana olevan vierailukeskuksen ikkunaan. Rakennuksen sisällä valo loisti suureen

Jeesus-patsaseen, joka ojensi haavoitettuja käsiään. Erin ajatteli seimessä olevaa pienokaista ja sitä, kuinka tuosta pienokaisesta kasvoi Hän, jolla oli kaikki valta. Ja silti Jeesus päätti uhrata elämänsä hänenkin puolestaan. Jeesus oli syntynyt, jotta hän, Erin, voisi elää jälleen. Tapahtuipa mitä hyvänsä, Erin tuntisi turvaa Jeesuksen rakkaudesta.

Rauha ympäröi hänet. Hän ei oikein osannut selittää, miten se tapahtui, mutta hänen huolenaiheensa katosivat. Kun hän katsoi Jeesuksen Kristuksen patsasta, joka loisti kirkkaampana kuin jouluvalot, hän tuskin huomasi pimeää yötäivästä. Hän tunsu niin lämpimän toivon tunteen väräjävän sisällään. ■

Voit käyttää tätä oppiainetta ja toimintaa saadaksesi tietää lisää Alkeisyhdistyksen tämän kuukauden aiheesta.

Jeesus Kristus on Jumalan Poika

Kuvittele, että matkustat autiomaan halki. Matka on pitkä, kamelikyyti on epätasaista, etkä edes seuraa karttaa! Sen sijaan seuraat tähteä. Miltä sinusta tuntuisi? Olisiko sinulla uskoa jatkaa matkaa?

Kaksituhatta vuotta sitten tietäjät tekivät juuri niin. He näkivät kirkkaan tähden idässä ja matkasivat Betlehemiin kunnioittamaan Kristus-lastaa hienojen lahjojen kera. Eivätkä tietäjät olleet ainoita, jotka katselivat sitä tähteä. Amerikan mantereella valtameren toisella puolella nefiläiset näkivät tähden ja tiesivät, että Jeesus Kristus, Jumalan poika, oli syntynyt.

Tänä päivänä tuon tähden ajattelemisen muistuttaa meitä Vapahtajasta. Se loisti pimeydessä ja näytti tietäjille tien aivan kuten Jeesus osoitti meille, kuinka meidän on elettävä. Tuo tähti oli muuttumaton aivan kuin Vapahtajan rakkaus meitä kohtaan. Seuraavan kerran kun katsot tähtiä, muista, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika ja Maailman valo! ■

LAULU JA PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTA

- "Syntymälaulu", *Lasten laulukirja*, s. 32
- OL 11:28

VO-TOIMINTA: VAPAHTAJAA KUVAAVIA VERTAUSKUVIA

Jeesus Kristus vertasi itseään moniin asioihin. Tutkimalla näitä rinnastuksia opimme Hänestä enemmän. Lukekaa perheessä nämä pyhien kirjoitusten kohdat ja keskustelkaa siitä, mitä nämä vertauskuvat kertovat meille Vapahtajasta.

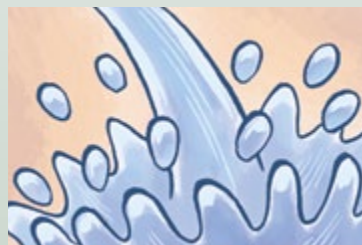
Paimen (ks. Ps. 23:1)

Karitsa (ks. Joh. 1:29)

Leipä (ks. Joh. 6:51)

Vesi (ks. Joh. 4:14)

Kallio (ks. 2. Nefi 8:1)

VAIN SINULLE

Tee joulukoristeita, jotta muistaisit kuinka Vapahtaja siunaa elämäsi. Leikkaa tähdet irti ja liimaa ne kartongille. Liimaa koristeiden taakse kuva itsestäsi tai perheestäsi ja kirjoita, mitä sinä haluat tehdä seurataksesi Jeesusta Kristusta, Maailman Valoa.

Viimeistele koristeet niin, että teet kunkin tähden yläosaan reiän ja solmit siihen nauhan.

JOULURUKOUS, johon vastattiin

Peggy Schonken

Perustuu tositapahtumaan

”Herra muistaa myös vanhurskaiden rukoukset, jotka hänelle on esitetty heidän puolestaan” (Mormon 5:21).

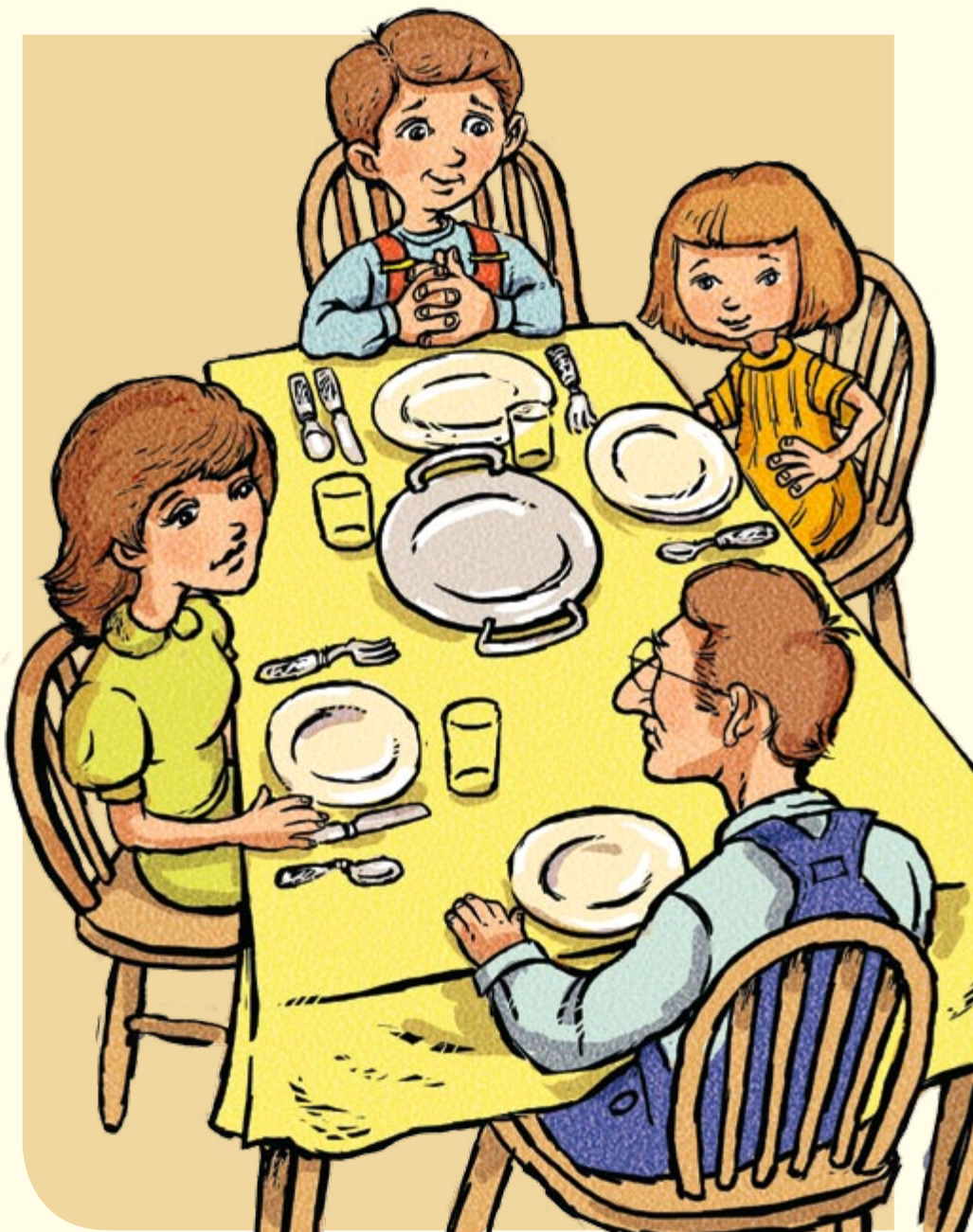
Peggy heräsi jouluaamuna. Hän oli innoissaan, koska hän sai kivan uuden lelun ja söisi maukkaan jouluaterian. Mutta hän katsoi ympärilleen ja tiesi, että tänä vuonna olisi erilaista. Vaikka hänen isänsä teki kovasti töitä, hänen perheessään oli niukasti rahaa.

Ei näkynyt jälkeäkään tulevasta jouluateriasta. Vihannestarjottimet olivat tyhjiä eikä jääkaapissa ollut ruokaa.

Peggy ja hänen veljensä Malcolm menivät vanhempiensa makuuhuoneen ovelle ja näkivät heidät polvistuneina vuoteensa ääreen. He kuuntelivat hiljaa, kun äiti ja isä rukoilivat, että taivaallinen Isä auttaisi perhettä saamaan ruokaa.

”Tule”, Peggy sanoi Malcolmille. ”Mennään ulos.”

Peggy ja Malcolm menivät ulos ja keräsivät saniaisia, joita kasvoi

puutarhan lähellä. Ehkä tänä vuonna ei olisi leluja, mutta he voisivat silti saada kodin tuntumaan jouluiselta.

Heistä tuntui paremmalta, kun he olivat koristelleet talon vihreillä saniaisilla, mutta vielääkään ei näkynyt jälkeäkään ruoasta.

”Herra pitää huolen”, äiti sanoi. ”Katetaan nyt pöytä valmiiksi.”

Isä laittoi lautaset pöydälle samalla kun äiti laittoi esiin haarukat ja lusikat.

Lapset katselivat toisiaan hämmennys silmissään. Pöytä oli valmiina, mutta ruokaa ei ollut vielääkään. Aamiaisaika meni pian ohi ja lounasaika lähestyi. Peggyn vatsa kurni nälästä. Hän mietti, kuinka hänen perheensä saisi ruokaa.

Kello tuli 12, sitten 12.30, sitten 12.45. Ei vielääkään mitään. Sitten Peggy kuuli ovelta koputuksen.

Hän säntäsi avaamaan oven ja yllättyi nähdessään Kirkin perheen seisovan ovelta. Heillä oli kinkkua, leipää, kanaa, salaatteja ja makeisia. Peggy ei voinut uskoa silmiään.

”Olimme juuri käymässä jouluaterialle, kun ajattelimme teitä”, veli

Kirk sanoi. ”Toivomme, että teillä on käyttöä tälle ruoalle.”

Isä pudisti veli Kirkin kättä ja äiti alkoi asetella ruokaa keittiön pöydälle. Peggy oli vieläkin tyrmistynyt. Hän katsoi silmät suurina äitiä ja isää, mutta he näyttivät siltä kuin olisivat odottaneet näin tapahtuvan.

Peggy tiesi, että hän oli ollut oikeassa tuntiessaan niin aamulla. Tämä joulukuu oli erilainen. Tämä oli joulukuu, jolloin hän sai tietää, että taivaallinen Isä kuulee rukoukset ja vastaa niihin. Ja se oli paras lahja, mitä hän olisi voinut saada. ■

”Nöyrä, luottavainen rukous tuo ohjausta ja rauhaa.”

Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista, ”Rukouksen ylimaallisen lahjan hyödyntäminen”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 8.

Eväsleipäkaverit

Heidi Poelman

Perustuu tositapahtumaan

1. William loikkasi autoon Jeremyn viereen ja kiinnitti turvavyönsä.

Ovatko kaikki valmiina leikkikouluun?

Kyllä!

Kyllä!

2. Jeremyn äiti lähti ajamaan katua pitkin, ja William avasi eväslaatikonsa. Hän otti esiin pähkinävoihilloleivän ja haukkasi ison palan.

3.

Jeremy katsoi Williamin eväsleipää. Se näytti maukkaalta. Jeremy oli nälkäinen.

4. Äiti, minulla on nälkä. Otitko minulle jotakin syötävää?

En valitettavasti, Jeremy. Mehän söimme ennen lähtöä. Minulla ei ole mitään mukana.

Okei.

5. Jeremy oli surullinen. Häinkin halusi eväsleivän.

6. William näki, että Jeremy oli surullinen. Hän taittoi leivästään palan ja ojensi sen Jeremylle.

Ole hyvä!

7. Kiitos, William. Olet kiltti.

Ole hyvä vain. Sitähän varten ystävät ovat!

OLEYSTÄVÄ

Yksi tapa, jolla voit olla ystävä, on auttaa toisia lapsia. William ja Jeremy haluavat olla kilttejä toisille lapsille leikkikentällä. Ympyröi ne leikkikentällä olevat lapset, jotka tarvitsevat apua.

VÄRITYSSIVU

**Joseph Smith näki
Jeesuksen Kristuksen
ja todisti Hänestä**
"Hän elää! Sillä me
näimme hänet, tosiaan-
kin Jumalan oikealla
puolella; ja me kuu-
limme äänen todista-
van, että hän on Isän
Ainosyntyinen."
(OL 76:22-23.)

Jäseniä kehoitetaan viemään evankeliumia eteenpäin tilaamalla lehtiä

Heather Whittle Wrigley

Kirkon uutisia ja tapahtumia

Kanogwan Wongwiraphab, joka toimii kirkon materiaali-palveluosaston valvojana Thaimaassa, käsittelee jatkuvasti jäsenten pyyntöjä, jotka koskevat kirkkoon liittyviä varusteita ja tarvikkeita kuten temppelivaatteita ja kirkon julkaisuja.

Hän yllättyi silti eräänä päivänä, kun hänen toimistoonsa tuli eräs nainen uusimaan kirkon lehtien tilaustaan. Tuossa maailmankolkassa jäsenet tavallisesti uusivat lehtitilauksensa yksikkönsä julkaisuedustajan välityksellä. Tuo nainen selitti kuitenkin, ettei hänellä ollut seurakunnan julkaisuedustajaa. Hän oli buddhalainen ja oli tutustunut kirkon lehtiin, kun hänen ystävänsä, joka oli kirkon jäsen, oli tilannut hänelle lehden lahjaksi.

”Hän alkoi kertoa minulle ihmeellisiä asioita kirkon lehdistä ja siitä, kuinka tärkeitä ne olivat hänen lapsilleen”, sisar Wongwiraphab kirjoitti. ”Kun hänen lapsensa tulivat kouluista ja näkivät lehdet, he olivat niin innoissaan, että lukivat ne nopeasti kannesta kanteen.”

Nainen ylisti kirkon lehtiä, koska ne olivat ”arvokkaita” ja opettivat

hänen lapsilleen kunnan moraalia ja hyvää sanavarastoa. Se teki häneen niin suuren vaikutuksen, että hän uusi lehtitilauksensa ja antoi työtöveilleen lahjatilauksia, jotta heidänkin lapsensa voisivat hyötyä niistä.

”Kirkon ulkopuolisetkin voivat tuntea ja nähdä lehtien arvon, ja he haluavat kertoa siitä toisille”, sisar Wongwiraphab kirjoitti.

Kirkon johtohenkilöt ovat jatkuvasti kannustaneet kirkon jäseniä lukemaan kirkon lehtiä ja antamaan niitä toisille.

Apua saa myös ottamalla yhteyden paikallisiin julkaisuedustajiin, lähettämällä sähköpostia osoitteeseen help@store.lds.org, tai soittamalla maan asiakaspalveluedustajalle. Luettelo näiden edustajien puhelinnumeroista on saatavissa maittain osoitteessa store.lds.org. Napsauta kohtaa **Contact Us** sivun alalaidassa olevassa osiossa **Customer Support** ja sitten linkkiä **by telephone** osiossa **Contact Us**.

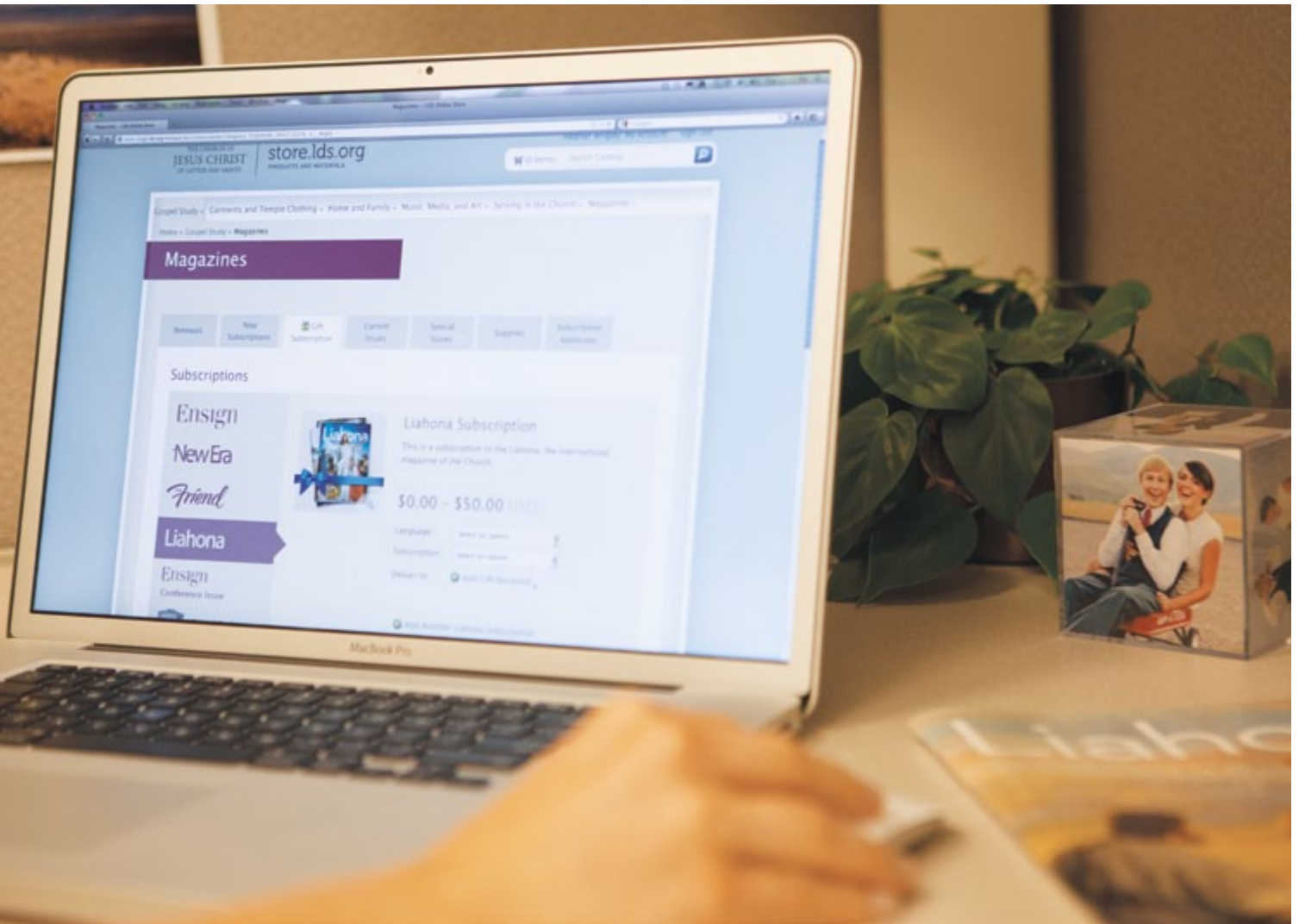
Vanhin L. Tom Perry kahdentoista apostolin koorumista on korostanut lehdistä koituvia kauaskantoisia etuja. ”Näiden lehtien hyvä henki täyttää osaltaan kotinne lämmöllä, rakkaudella ja evankeliumin voimalla”, hän sanoi (”Perheen tärkeys”, *Liahona*, toukokuu 2003, s. 42).

Vanhin Craig A. Cardon seitsemänkymmenen koorumista palveleva pappeusosaston apulaistoiminnanjohtajana sekä kirkon lehtien toimittajana, ja hän ymmärtää lehtien tärkeyden jokaiselle ihmiselle.

”Kirkon lehdet ovat tärkeä osa kirkon virallista ääntä, jonka kautta Herran antamat profeettalliset neuvot nykymaailmalle tärkeistä asioista saatetaan kaikkien ja kaikenikäisten Isämme lasten saataville”, hän sanoi. ”Joka kuukausi mielenkiintoiset ja kiehtovat artikkelit kertovat asioista, jotka ovat yhteisiä kaikille maailman ihmisille, olivatpa he kirkon jäseniä tai eivät. Kaikki, jotka etsivät vilpittömästi totuutta, hyötyvät suuresti niissä olevista innoitetuista opetuksista ja johdatuksesta.”

Jos jokainen kirkon lehtien tilaaja tilaisi lehden lahjaksi yhdelle kirkkoon kuulumattomalle ystävälle tai sukulaiselle, lähes 1,7 miljoonaa uutta tilaajaa saisi kuukausittain suotuisan yhteyden kirkkoon.

Kirkon verkkokaupan – store.lds.org – välityksellä ihmiset voivat nopeasti ja helposti tilata yhden

Jäseniä kannustetaan viemään evankeliumia eteenpäin tilaamalla kirkon lehtiä lahjaksi kaiken ikäisille, kaikkiin uskontokuntiin kuuluville ja kaikenlaisen taustan omaaville kirkkoon kuulumattomille ystäville ja sukulaisille.

tai useamman lehden itselleen tai lahjaksi sukulaiselle tai ystävälle. *Friend*, *New Era* ja *Ensign* ovat saatavissa vain englanniksi, kun taas *Liahona*, joka sisältää tuoreita artikkeleita kolmesta edellä mainitusta englanninkielisestä lehdestä, on saatavissa kymmenillä eri kielillä.

Eräs piispa Peorian vaarnasta Arizonasta on huomannut, että *Friend*-lehden vuositilauksen lahjoittaminen vaarnan lapsille on tehokas tapa saada heidät elävien profeettojen ja apostolien sanojen pariin.

Penélope B. Woodward Texasista Yhdysvalloista antoi *Liahonan* lahjatilauksen serkulleen sekä eräälle toisessa maassa asuvalle opettajaystävälleen.

”Toivon, että se auttaa [serkkuani] oppimaan, miten tärkeää on tehdä liittoja ja pitää ne”, hän kirjoitti. Hän jatkoi sanoen, että lahjatilaus on tapa ”muokata maaperää, jotta [ystäväni] kuuntelisi jonakin päivänä palautettua evankeliumia ja ottaisi sen vastaan”.

Voit tehdä tilauksen tai lahjatilauksen osoitteessa store.lds.org.

Lehtien tilaustiedot löytyvät sivun vasemmasta reunasta. Verkon kautta tehtävässä tilauksessa annetaan tarkat ohjeet tilauksen uusimiseen ja uuden tilauksen sekä lahjatilauksen tekemiseen.

Store.lds.org on saatavissa englanniksi, espanjaksi, italiaksi, japaniksi, kiinaksi, koreaksi, portugaliksi, ranskaksi, saksaksi ja venäjäksi. Ihmiset, jotka eivät osaa näitä kieliä tai joilla ei ole internetyhteyttä, voivat tilata lehtiä itselleen tai lahjaksi käymällä kirkon jakelukeskuksessa, joita on monissa maissa. ■

Erikieliset sivut tarjoavat kirkon aineistoa yli sadalla kielellä

Sellaisten eri puolilla maailmaa asuvien jäsenten, jotka eivät osaa jotakin kymmenestä yleisemmästä kielestä – englanti, espanja, italia, japani, kiina, korea, portugali, ranska, saksa ja venäjä – saattaa olla haasteellista löytää kirkon aineistoa äidinkielellään. Mutta ne, jotka tietävät LDS.org-sivuston erikielisistä sivuista, saavat käyttöönsä kirkon keskeisintä aineistoa muutamalla napsautuksella.

LDS.org-sivuston kotisivun yläoikealla ja alavemmalla on **maapallon kuva**, jota napsauttamalla löytää linkit kaikkiin saatavissa oleviin LDS.org-sivuston erikielisiin sivuihin. LDS.org-työryhmä toivoo, että vuoden 2012 loppuun mennessä erikielisiä sivuja on jo 108 kielellä, kuten esimerkiksi kroatian, malagassin (jota puhutaan Madagascariilla) ja twin (jota puhutaan Ghanassa) kielillä.

Tänä vuonna erikielisiä sivuja päivitettäessä niihin lisättiin uusia osioita, kuten PDF-muodossa olevat *Liahona*-lehden paikallissivut yli 40 kielellä sekä huhtikuun 2012 yleiskonferenssi yksinkertaisessa tekstimuodossa PDF:nä yli 90 kielellä.

PDF-muodossa oleva Mormonin kirja, joka oli olemassa 99 kielellä, sai LDS.org-sivustolle entisten lisäksi 24 uutta kieliversiota.

Käännettyä aineistoa ilmestyy kirkon maailmanlaajuisen suunnitelman mukaisesti, joka koskee kirkon aineiston saatavuutta eri kielillä.

Tässä vaiheittaisessa suunnitelmassa keskeinen aineisto – kuten esimerkiksi sakramenttirukoukset, Uskonkappaleet, *Evankeliumin perusteet* -käsikirja, valikoituja yleiskonferenssi-puheita sekä lehtinen *Profeetta Joseph Smithin todistus* – käännetään ennen muuta aineistoa.

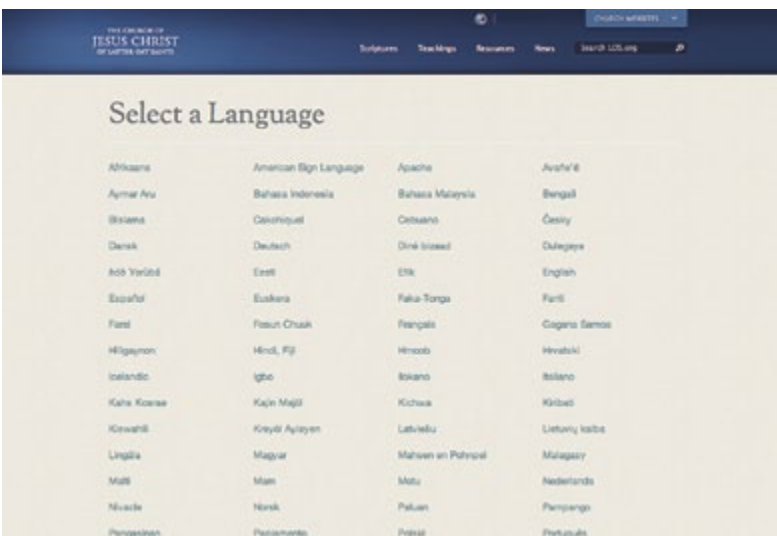
Lisää käännettä aineistoa, kuten pyhät kirjoitukset, lauluja, ”Perhe – julistus maailmalle” sekä ensimmäisen presidenttikunnan sanoma ja kotikäyntiopetusnoma ilmestyy, kun kyseistä kieltä puhuvien kirkon jäsenten määrä kasvaa.

Aineistoa käännetään ja tuodaan saataville sitä mukaa kuin ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi hyväksyvät sen. Vyöhykkeen johtokunnat voivat tarpeen havaittuaan myös pyytää, että tiettyä aineistoa saataisiin käyttöön tietyllä kielellä.

”Nämä sivut ovat kaikkien jäsenten saatavissa sekä henkilökohtaista että sunnuntaikäyttöä varten”, sanoi digitaalisten kanavien vanhempi tuotepäällikkö Matt Robinson. ”Paikalliset johtohenkilöt voivat käyttää tätä aineistoa henkilökohtaisessa tutkimisessään samoin kuin neuvoa jäseniä käyttämään sitä tehtävissään ja perheessään.”

Sargis Ayvazyan, joka toimii toisena neuvonantajana Jerevanin piirin johtokunnassa Armeniassa, kertoo, että armenialaiset jäsenet käyttävät mielellään armeniankielisiä sivuja ja tulostavat aineistoa, joka auttaa heitä suorittamaan tehtävänsä. He käyttävät niitä myös saadakseen ja lukeakseen tietoja kirkosta ja löytääkseen yleiskonferenssiaineistoa omalla kielellään. ■

LDS.org-sivuston yli sadalle eri kielelle käännettyille sivuille on lisätty ja tullaan edelleen lisäämään runsaasti uutta tulostettavaa ja ladattavaa aineistoa.

Presidentti Monsonin syntymäpäivää juhliittiin laulujen, musiikin ja kunnianosoitusten täyttämässä illassa

Gerry Avant

Church Newsin toimittaja

Noin 20 000 ihmistä täytti konferenssikeskuksen suuressa juhlatilaisuudessa, jota vietettiin 17. elokuuta 2012 presidentti Thomas S. Monsonin 85-vuotispäivän kunniaksi. Illan ohjelma ”Kultaisia päiviä – juhlimme elämää” oli täynnä musiikkia, kertomuksia ja kunnianosoituksia.

Presidentti Monsonin 21. elokuuta olleen 85-vuotispäivän kunniaksi pidetyssä tilaisuudessa ohjelmaan kuului musiikkia ja sanomia hänen suosikkiesityksistään Broadwayltä sekä muita innoittavia lauluja.

Presidentti Monson istui yleisössä ensimmäisellä rivillä vaimonsa Frances Johnson Monsonin ja muiden perheenjäsentensä kanssa.

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, kertoi kunnianosoituksessaan nähneensä presidentti Monsonin ”maalaistiellä Arizonan aavikoilla”. Siellä tämä pysähtyi alun perin kättelemään erästä avioparia ja heidän pieniä lapsiaan mutta maltoi tervehtiä monia muitakin paikalle saapuvia.

Presidentti Eyring sanoi, että hän on nähnyt presidentti Monsonin ”edustavan Herraa ihmisten parissa” kautta maailman eri tilaisuuksissa, joissa on

tavallisesti ollut lapsia mukana. ”Se, kun profeetta tervehti ihmisiä, oli kultainen hetki paitsi niille, joita hän tervehti, myös niille meistä, jotka näkivät sen tapahtuvan”, hän sanoi. ”En ole enää entisenlainen, eikä kukaan osallisista, koska tunnettuamme sen rakkauden me muutuimme.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, onnitteli myös presidentti Monsonia ”kultaisten päivien täyttämästä elämästä. – – Presidentti Monson, olet ystävä, joka tuo valon pimeyteen, ja sinä olet Jumalan profeetta meidän päivinäme. Me rakastamme sinua ja tuemme sinua. Me rukoulemme puolestasi”, hän sanoi.

Monet muut kirkon johtohenkilöt, uskonnolliset ja maalliset johtajat sekä pitkäaikaiset ystävät esittivät

”Kultaisia päiviä – juhlimme elämää” johdatti läsnäolijat nostalgisiin muistoihin presidentti Monsonin elämän varrelta – hänen lapsuuteensa, avioliittoonsa, asepalvelukseensa ja kirkossa palvelemiseensa – musiikin ja laulun keinoin.

presidentti Monsonille kunnianosoituksen etukäteen nauhoitettujen videotervehdysten muodossa. Hän sai myös tunnustuksen vuosittaan partiotoiminnan parissa.

Ohjelman loppuhetkillä presidentti Monson toisti skotlantilaisen kirjailijan ja runoilijan James Barrien sanoja, jotka kuuluivat: ”Jumala antoi meille muistot, jotta meillä olisi kesäkuun ruusuja elämämme joulukuussa” (Ks. *Peter’s Quotations: Ideas for Our Time*, toim. Laurence J. Peter, 1977, s. 335).

”Tänä iltana olen saanut kokonaisen kimpun muistoja”, presidentti Monson sanoi.

Tilaisuuden tunnelman kruunasi konferenssikeskuksen näyttämö, joka oli koristeltu sadoin keltaisin ruusuin, jotka symboloivat hänen elämänsä ”kultaisia” päiviä. ■

VALOKUVA: DEBRA GEHRIS

Kap Verdessä perustettiin ensimmäinen vaarna

Sunnuntaina 29. huhtikuuta 2012 vanhin Erich W. Kopischke, silloinen Euroopan vyöhykkeen johtaja, järjesti ensimmäisen vaarnan Kap Verden (portugaliksi Cabo Verde) pääkaupunkiin Praiaan. Paikalla oli yli 1 000 myöhempien aikojen pyhää.

Uuden Praian vaarnan johtajaksi kutsuttiin ja erotettiin Rosiveltt Teixeira, ensimmäiseksi neuvonantajaksi Adilson Monteiro sekä toiseksi neuvonantajaksi José Pires.

Lontoon kappelin uudelleen-vihkiminen tuo evankeliumin monien ulottuville

Englannissa kirkon historiallinen Hyde Parkin kappeli Lontoossa peruskorjattiin ja vihittiin uudelleen 1. heinäkuuta 2012 juuri ennen vuoden 2012 olympiakisoja jumalanpalveluksiin käytettäväksi kappeliksi ja vierailukeskukseksi.

Vanhin Erich W. Kopischke seitsemänkymmenen koorumista, silloinen Euroopan vyöhykkeen johtaja, vihki rakennuksen uudelleen. ”Toivon, että kirjaimellisesti tuhannet ihmiset tulevat vuosien varrella tähän rakennukseen saadakseen tietää Jeesuksen Kristuksen evankeliumista”, hän sanoi.

Uudessa-Kaledoniassa juhlietaan kirkon kasvua

27. toukokuuta 2012 vanhin James J. Hamula seitsemänkymmenen koorumista, Tyynenmeren vyöhykkeen johtaja, järjesti 800 kirkon jäsenen läsnäollessa ensimmäisen vaarnan Uuteen-Kaledoniaan.

”Myöhempien aikojen pyhät ja koko Uusi-Kaledonia tulevat olemaan siunattuja, kun Jeesuksen Kristuksen evankeliumia opetetaan ja yhä useammat ihmiset ottavat sen vastaan”, sanoi vanhin Hamula.

Uuteen Noumean vaarnaan Uudessa-Kaledoniassa kuuluu 2 000 jäsentä, ja seurakuntakeskuksia on kahdeksan.

VALOKUVA: VANHIN JOSÉ A. TEIXEIRA

Praian vaarnan johtokunnan jäsenet Kap Verdessä (vasemmalta oikealle): Adilson Monteiro, ensimmäinen neuvonantaja, Rosiveltt Teixeira, vaarnajohtaja ja José Pires, toinen neuvonantaja.

”Meidän tärkein tehtävämme on saarnata evankeliumia ja kaikkia sen periaatteita Uuden-Kaledonian ihmisille, mikä tuo onnea heille, heidän perheelleen sekä heidän työympäristöönsä ja asuinpaikkaansa”, sanoi Georgie Guidi, joka

kutsuttiin vaarnan ensimmäiseksi johtajaksi. Hänen neuvonantajikseen kutsuttiin Marc Mocellin ja Thierry Gorodey.

Ensimmäinen myöhempien aikojen pyhiin seurakuntakeskus Etiopiassa

Etiopialaiset jäsenet huomaavat jo nyt saavansa siunauksia maan ensimmäisen seurakuntakeskuksen ansiosta. Rakennus sijaitsee valtatie varrella Addis Abeban ja Adaman kaupunkien välillä. Siinä on kolme kerrosta, ja siihen kuuluu maanalainen parkkipaikka.

Mutta seurakuntakeskuksen teknisiä ominaisuuksia tärkeämpää on se, kuinka se symboloi seurakunnan jäsenten uskoa. He ovat aiemmin kokoontuneet lähellä uutta rakennusta sijaitsevassa asunnossa.

Debre Zeitin seurakunnan johtaja Efremer Aemero Mekonen sanoi: ”Aina kun kuljen uuden rakennuksen ohi, se muistuttaa minua meidän liitoistamme. Kuten silloin, kun sotapäällikkö Moroni kohotti vapauden tunnuksen, minä tunnen vahvistuvani.”

Päivitys

Ensimmäinen presidenttikunta on ilmoittanut muutoksesta Keski-Amerikan vyöhykkeen johtokunnassa. Vanhin Robert C. Gay on kutsuttu tehtävään kirkon keskustoimistossa ja hänen paikalleen toiseksi neuvonantajaksi on kutsuttu vanhin Kevin R. Duncan. Tämä vaihdos muuttaa vyöhykkeiden tehtävien kaaviota, joka julkaistiin elokuun *Ensign*- ja *Liahona*-lehdissä.

KIRJEITÄ TOIMITUKSELLE

Liahonassa on vastauksia

Olen syntynyt kirkkoon kuuluvaan perheeseen. Joskus en arvosta kaikkia elämässäni olevia evankeliumin siunauksia. Sitten kun ajattelen näitä asioita, tiedän, etten voi koskaan kiittää taivaallista Isääni kylliksi kaikesta siitä, mitä minulla on. Yksi noista siunauksista on innoitettu *Liahona*-lehti. On ihmeellistä, kuinka saan täsmällisiä vastauksia aina kun luen sitä. Kiitos näistä sanomista.

Ludmila L., 13 v, Argentiina

Meidän todistuksemme kasvaa

Liahona on muuttanut oman elämäni ja perheeni elämän. Se on suurenmoinen väline, koska sen avulla voi oppia ja saada tietoa. Lehden ansiosta me vahvistumme ja meidän todistuksemme kirkosta kasvaa.

Ana Marcela Echenique Hoyos, Kolumbia

Perheiltaideoita kaivataan

L*iahona* kaipaa teidän perheiltaideoitane ja kokemuksianne. Ideat voivat olla lyhyitä – kertokaa onnistuneesta tai merkityksellisestä perheillasta tai siitä, kuinka olette mukautaneet perheiltanne vastaamaan oman perheenne erityisiä tarpeita.

Voitte lähettää ideanne ja kokemuksenne (millä kielellä tahansa) osoitteeseen liahona@ldschurch.org. Merkitkää mukaan koko nimenne, sähköpostiosoitteenne sekä seurakuntanne ja vaarnanne tai piirinne.

PERHEILTAIDEOITA

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillassa. Seuraavassa on muutamia esimerkkejä:

”Valon ja todistuksen perinne”, s. 10: Tee yhteenveto artikkelista. Voit kehottaa perhettäsi tekemään havaintoesityksen, joka osoittaa rakennustelineiden tarkoituksen. Keskustelkaa siitä, kuinka kirkko antaa teidän perheellenne ”rakennustelineen”, jotta voitte ulottua korkeammalle vahvistaessanne perhettänne ja muita elämänne osa-alueita.

”Profeettoja joulunaikaan”, s. 20: Luettuasi muutamia tarinoita profeettojen elämästä voit kertoa omista kokemuksistasi, joissa jonakin menneenä jouluna omaa elämäsi tai muiden elämää kosketti jokin erityinen kokemus. Voitte keskustella tavoista seurata profeettojemme esimerkkiä tänä joulunaikana.

”Käskyjen pitämisestä tuleva turva ja rauha”, s. 32: Pienten lasten vanhemmat voivat pyytää lapsia piirtämään kuvia ihmisistä, jotka tekevät vanhurskaita asioita temppeleihin johtavan tien varrella.

Muut perheet voivat lukea koko artikkelin ja keskustella siitä painottaen sitä, että ”onnellisuuteen johtava polku alkaa – kuuliaisuutena käskyille”.

”Kuinka voi antaa lahjoja Kristukselle”, s. 48: Lukekaa yhdessä presidentti Henry B. Eyringin kirjoittama artikkeli. Lapset voisivat kirjoittaa pape-rille, mitä he haluaisivat antaa Vapahtajalle jouluna ja paketoita sitoumuksensa joululahjapaketiksi. Voitte keskustella heidän tuntemistaan ihmisistä, jotka saattavat tarvita fyysistä tai hengellistä apua tai kumpaakin.

”Joulurukous, johon vastattiin”, s. 68: Lukekaa yhdessä perheen kanssa kertomus Peggy Schonkenista. Voit kertoa tapauksista, jolloin olet saanut vastauksia rukouksiisi, ja kannustaa lapsiasi tekemään samoin. Voitte pitää kirjaa kaikista vastauksista, joita perheenne saa rukouksiin tänä joulunaikana.

Todistus ilman sanoja

Pojallani Derekillä on globaali apraksia, mikä tarkoittaa, että hänen on vaikea puhua. Derek rakastaa perheiltä ja käyttää kuukausia valmistautuen oppiaihetta perhettään varten.

Yksi hänen ikimuistoisimmista oppiaihistaan oli ”Lehin uni”. Hän viritti köyttä kaikkialle taloon ja sen ulkopuolellekin. Aloitimme oppiaihien kuuntelemalla CD:ltä laulun ”Uskon Kristukseen” ja katselemalla pöydälle asetettua kuvaa Lehin unesta. Sitten Derek vei meidät yksitellen köyden luo.

Kun kuljimme köydestä kiinni pitäen, sen toisella puolella oli kuvia Kristuksesta ja toisella puolella häiriötekijöitä (kuten radio, televisio ja pelejä). Tiesimme, että olimme päässeet loppuun asti, kun kuulimme musiikkia – Derekin lempilaulun ”Hän elää, Vapahtajani”.

Kun kaikki olivat kulkeneet reitin, Derek laittoi päälle DVD:n *Kaksi todistusta* ja saimme katsoa sen loppuosan, jossa Jeesus Kristus ilmestyi Amerikan mantereeseen kansoille. Henki oli todella vahva, kun poikani esitti todistuksensa Vapahtajasta lausumatta yhtäkään sanaa.

Wendy Thompson, Yhdysvallat

**Vanhin
Quentin L. Cook**
kahdentoista
apostolin koorumista

PÄIVÄNSÄTEITÄ, TIEDOTTAMISTA JA EVANKELIUMIN ILOA

Joitakin vuosia sitten kun vanhin M. Russell Ballard ja minä olimme ne johtavat auktoriteetit, jotka toimivat kirkon tiedotusosaston neuvojina, me tajusimme, että halutessaan tietää kirkosta tiedotusvälineet ottivat usein yhteyttä ihmisiin, jotka eivät olleet kirkon jäseniä. Vanhin Ballard ja minä halusimme asiaan muutosta, joten aloimme ensimmäisen presidenttikunnan luvalla vierailta suurimpien sanomalehtien toimituksissa kertomassa viestiä, että me myöhempien aikojen pyhät olimme poliittisesti sitoutumattomia. Me emme kannata tiettyjä ehdokkaita tai puolueita. Haluamme kuitenkin olla ne, jotka määrittelevät omaa uskontoamme. Me kerroimme heille: ”Haluamme teidän tulevan meidän luoksemme, jos haluatte keskustella siitä, mihin me uskomme.”

Nuo vierailut otettiin hyvin vastaan, ja saimme huomata, että meidän pyyntöömme vastattiin. Nyt huomamme, että tiedotusvälineissä myöhempien aikojen pyhiä ymmärtään paljon paremmin. Jotkin vanhat stereotypiat ovat murtuneet, ja huomaamme toisten ihmisten pitävän meitä ihmisinä, joilla on luonnetta ja jotka pyrkivät tarkastelemaan elämää oppineesta ja tiedostavasta näkökulmasta käsin. Olemme myös huomanneet, että kirkon ulkopuolella ymmärretään, etteivät kaikki myöhempien aikojen pyhät ole samanlaisia; meidän jäsenemme eroavat toisistaan suuresti hyvillä ja mielenkiintoisilla tavoilla.

Nykyään, näiden muuttuneiden asenteiden myötä, on suurenmoista olla kirkon jäsen, ja jäsenet voivat puhua suoraan ja vastata ystäviensä ja naapuriensa esittämiin kysymyksiin omista uskonkäsityksistämme. Kun teemme

*Mitä tekemistä
Päivänsäteillä
on tiedottami-
sen kanssa?
Aika paljon,
kun he edusta-
vat evankeliumin
iloa.*

niin, ei ole mitään tärkeämpää kuin se, että me tunnemme iloa ja riemuitsemme Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Me tiedämme, mikä perimmäinen lopputulos on, me tiedämme, kuka Jeesus Kristus on, ja meillä on tilaisuus saada siunauksia rakastavalta taivaalliselta Isältä.

Minusta on mielenkiintoista, että parhaat jäsenlähetyssaarnaajamme, ne, jotka käyttävät hyväksi tilaisuutensa kertoa evankeliumista, ovat usein iloisia ihmisiä. Kun olin lähetystyöosaston toiminnanjohtajana, satuimme huomaamaan, että Ranskassa oli ollut kasteita. Olimme innoissamme ja pohdimme syitä siihen, ja niitä oli useita. Mutta yksi pääsystä oli eräs sisar, joka meni maanantaiaamuisin töihin ja puhui Päivänsäteistä. Lepopäivän jälkeen hän kertoi työtovereilleen suuresti iloiten ja riemuiten edellisen päivän kokemuksistaan pienten lasten opettajana. Ennen pitkää hänen työtoverinsa maltoivat tuskin odottaa kuullakseen hänen kertovan Päivänsäteistä. Ja mitä se sai aikaan? Kyseessä oli joukko ihmisiä, jolla oli samoja huolenaiheita, joita meillä kaikilla on maailmastamme ja tulevaisuudesta, ja yhtäkkiä siinä oli henkilö, joka ei ollut pelkästään iloinen, vaan iloinen lapsista – jotka edustavat tulevaisuutta. Tämä sisar selvästikin rakasti Vapahtajaa, ja tuo rakkaus säteili hänestä. Hänen työtoverinsa halusivat tietää enemmän.

Jos me iloitsemme siitä, mitä meillä on, jos me tunnemme iloa ja osoitamme sen, olemme onnellisempia. Me teemme sen, mitä Herra haluaa meidän tekevän, meistä tulee parempia ihmisiä ja samalla lähipiirissämme olevista – lapsistamme ja ystävistämme ja naapureistamme – tulee onnellisempia. Avaimena on ilo. Kun jaamme evankeliumin iloa, me toteutamme sen, mitä Herra haluaa meidän toteuttavan. ■

Mormon Channel -kanavan haastattelusta. Voit kuunnella koko haastattelun englanniksi osoitteessa mormonchannel.org/conversations/27.

Mormonin kirja, lahja taivaalliselta Isältä

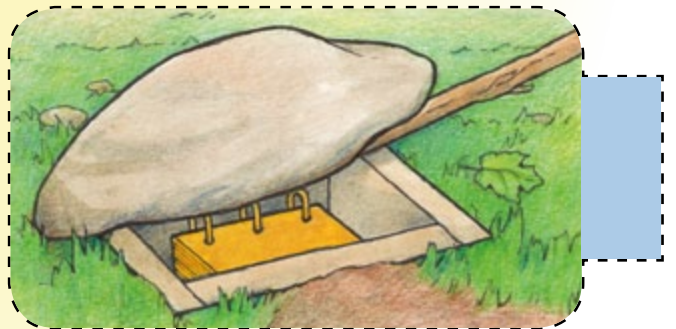
JS-H 29-35, 42-54, 59-60

Joseph Smith

Enkeli Moroni

Tänä vuonna monet *Liahonan* numerot sisältävät leikekuvia Mormonin kirjan kertomuksista. Voit tehdä niistä tukevia ja helppokäyttöisiä, kun leikkaat ne irti ja liimaat tai kiinnität ne teipillä pahville, kartongille, pieniin paperipusseihin tai askartelutikkuihin. Säilytä kuvia kirjekuoressa tai pussissa, johon on merkitty, mistä löytyy kuviin sopiva pyhien kirjoitusten kertomus.

Kuten valot, jotka joulunaikaan koristavat joitakin temppelialueita kutsuen vierailijoita nauttimaan siellä vallitsevan ilon suomasta rauhasta, Jeesus Kristus loistaa maailman valona kutsuen kaikkia ottamaan vastaan rauhan ja ilon, joita Hän tarjoaa etenkin Hänen pyhässä huoneessaan saatujen evankeliumin toimitusten kautta. Suurimpia iloja, mitä kukaan voi kokea, on tieto siitä, että temppelin sinetöimistöimitusten avulla avioliitto voi kestää kuoleman yli ja perhesiteet voivat kestää ikuisesti. Ks. ”Pyhiä muutoksia”, s. 24, ”Iankaikkiseen perheeseen keskittyminen”, s. 28, sekä ”Maailman valo”, s. 64.

Liahco

128 mm
front flap

5mm
trim
bleed

VALMISTAUDU KÄYTTÄMÄÄN uutta oppiaineistoa nuorille

Tammikuusta alkaen opettaminen ja oppiminen Aaronin pappeuden koorumeissa, Nuorten Naisten luokissa ja nuorten pyhäkoululuokissa muuttuu.

Huomioita niiltä, jotka ovat käyttäneet uutta nuorten oppiaineistoa

Menneen vuoden aikana useat vaarnat eri puolilla maailmaa ovat kokeilleet uutta sunnuntaiopetustapaa. Ja ne, jotka ovat käyttäneet sitä, kertovat, että sillä on ollut suuri vaikutus. Tässä heidän huomioitaan:

Nuorilta

”Se, mistä pidän eniten, on oppiminen – se ei pääty vain pyhäkouluun. Sitä – – jatkaa läpi viikon. Ja opettaja antaa meille tehtäviä, ja seuraavana sunnuntaina pitää tulla valmistautuneena.”

”Kun opetus alkaa sujua oikeaan suuntaan, niin on hyvin helppoa saada ihmiset innostumaan näistä oppiaineista, koska itse asiassa opettamisesta huolehtivat kaikki muut koorumin jäsenet.”

”Jokaisen luokan päättyessä – – se, joka on ollut opettamassa oppiainetta, – – antaa meille haasteen – – Niinpä koko viikon ajan meillä on se haaste tulla paremmiksi.”

Opettajilta ja johtohenkilöiltä

”Keskustelemme haasteista, joita tytöille on annettu edellisellä viikolla. Ja tavallisesti kokemukset, joita heillä on ollut sillä viikolla, kun he ovat pyrkineet noudattamaan ja oppimaan opinkohtaa – – tuovat Hengen vaikutuksen nopeammin kuin mikään muu, mitä voisimme tehdä.”

”Olemme antaneet nuorille miehille mahdollisuuksia tehdä tätä, ja he ovat onnistuneet. He ovat pystyneet edistämään evankeliumiaiheisia keskusteluja.”

”Kun [nuoret] puhuvat, heidän todistuksensa kasvaa ja heidän ymmärryksensä siitä opinkohdasta tulee osaksi heitä itseään.”

Kysymyksiä? Katso tämän erityiskannen takasivua ja käy sivustolla [lds.org/youth/learn](https://www.lds.org/youth/learn).

128 mm
back flap

5mm
trim
bleed

Uusi oppiaineisto nuorille

KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA

Miksi tämä muutos?

Tämä uusi lähestymistapa oppimiseen auttaa nuoria olemaan valmistautuneempia puhumaan evankeliumista ystäviensä kanssa palvelemaan lähetystyössä ja perheessä nyt ja tulevaisuudessa sekä syventämään todistustaan evankeliumista. Näin käy, kun he aktiivisesti osallistuvat pyhien kirjoitusten tutkimiseen, kertovat ajatuksistaan ja ottavat vastaan kehotuksen toteuttaa oppimaansa oppitunnin ulkopuolella. Luokassa he tutkivat elävien profeettojen viimeaikaisia opetuksia.

Missä luokissa uusia oppiaineita käytetään?

Näitä oppiaineita käytetään sunnuntaiopetuksessa Aaronin pappeuden koorumeissa, Nuorten Naisten luokissa ja pyhäkoululuokissa, jotka on tarkoitettu 12–18-vuotiaille. Joka kuukausi koorumit, Nuorten Naisten luokat ja pyhäkoululuokat keskittyvät saman opinkohdan, kuten juma-luus, oppimiseen sekä siihen, että vahvistavat toisiaan sen mukaan elämisessä ja siitä opettamisessa.

Millaisia sunnuntain oppiaineet tulevat olemaan?

Oppiaineet keskittyvät joka kuukausi tiettyyn teemaan, joka on rakennettu niiden evankeliumiaiheisten kysymysten pohjalle, joita nuorilla on. Jokaisessa teemassa – joita on yhteensä 12 – on useita opetusehdotuksia, joista opettajat voivat valita. Yhteen opetusehdotukseen voi tarvittaessa käyttää enemmän kuin yhden viikon. Nuoret oppivat ja harjoittelevat sitä, millaista on opettaa evankeliumia, kun he kertovat kuukauden evankeliumiaiheiseen teemaan liittyvistä kokemuksistaan ja ajatuksistaan.

Mitä opetusehdotuksissa on?

Opetusehdotukset eivät määrää sitä, mitä tai kuinka tulee opettaa. Sen sijaan ne auttavat opettajia oppimaan opin kohdan ensin itse ja sitten tarjoamaan oppimiskokemuksia nuorille. Opettajat voivat sovittaa oppimiskokemukset oppilaidensa tarpeisiin. Kussakin opetusehdotuksessa on viitteitä ja linkkejä kirkon johtohenkilöiden viimeaikaisiin opetuksiin. Näitä viitteitä ja linkkejä päivitetään säännöllisesti.

Mistä uudet nuorten oppiaineet löytyvät?

Opetusehdotukset (erilliset ehdotukset Aaronin pappeudelle, Nuorille Naisille ja pyhäkoululle) löytyvät verkkosivustolta lds.org/youth/learn. Ne, joilla ei ole internet-yhteyttä, voivat saada oppiaineista painetun version.

Vaikuttaako tämä uusi sunnuntaiopetus nuorten toimintailtoihin?

Luokkien ja koorumien johtokuntia kannustetaan ottamaan kuukausittaiset teemat huomioon toimintailtoja suunniteltaessa. Opetusehdotuksissa esitetyt toimintaideoita voidaan käyttää suunnittelun lähtökohdana. Opetusehdotuksia voi katsella sivustolla lds.org/youth/learn.

Millä kielillä nämä oppiaineet tulevat olemaan saatavana?

Oppiaineet tulevat olemaan saatavana seuraavilla kielillä: englantia, espanjaa, fidžiä, hollantia, indonesiaa, italiaa, japania, kantoninkiinaa, koreaa, mandariinkiinaa, mongolia, norjaa, portugalia, ranskaa, ruotsia, saksaa, samoaa, suomea, tanskaa, thaia, tongaa, ukrainaa, unkaria ja venäjää. Yksiköt, joissa ei käytetä näitä kieliä, opettavat edelleen hyödyntäen aiempaa aineistoa.

Tulossa tammikuussa – Tule ja seuraa minua – oppiaineistoa nuorille

KUINKA OPIMME YHDESSÄ HERRAN TAVALLA

Nuorille

Oppimista Herran tavalla on se, että tulet luokkaan valmistautuneena oppimaan, tutkit pyhiä kirjoituksia ja profeettojen sanoja, selität evankeliumin totuuksia muille ja kerrot, kuinka evankeliumin mukaan eläminen vaikuttaa elämääsi.

Opettajille

Kun kiinnostut oppilaidesi elämästä henkilökohtaisesti, niin ymmärrät heidän tarpeitaan, luot hyviä suhteita ja muokkaat sellaisia oppimiskokemuksia, joiden ansiosta he voivat kokea henkilökohtaisen kääntymyksen. Uusi opetusohjelma auttaa sinua ymmärtämään oppia ja antaa sinulle ideoita siihen, kuinka nuoret saa mukaan oppimiseen. Tällä tavoin opettaminen ei ole luennoimista vaan Hengen ohjaamaa keskustelua.

Vanhemmille

Kun kiinnostutte itse siitä, mitä lapsenne oppivat, se auttaa teitä auttamaan heitä ottamaan vastuuta omasta oppimisestaan. Lapsianne pyydetään opettamaan perheellenne, mitä he ovat itse oppineet. Kun annatte heille mahdollisuuksia tehdä niin, heidän todistuksensa ja kykynsä kertoa evankeliumista kasvavat.

Nuorten aikuisjohtajille

Te olette vastuussa siitä, kuinka tämä opetusohjelma otetaan käyttöön seurakunnassanne. Kun tarjoatte jatkuvaa koulutusta ja olette esimerkkinä opettamisesta Herran tavalla, opettajanne omaksuvat tämän opettamistavan. Keskittykää nuorten tarpeisiin ja etsikää keinoja auttaa nuoria, vanhempia, johtohenkilöitä ja opettajia keskustelemaan näistä tarpeista. Tämä uusi opetusohjelma edistää osaltaan seurakuntanne nuorten kokemaa kääntymystä.

Lisätietoja on julkaisussa *Evankeliumin opettaminen Vapahtajan tavalla* ja sivustolla [lds.org/youth/learn](https://www.lds.org/youth/learn).

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO

